

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/16 • 16 Nisan 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Taksim kararlılığı kazandı...

Birleşik, kitleesel ve devrimci 1 Mayıs için ileri!

İÇİNDEKİLER

Taksim kararlılığı kazandı.....	3
Liberal reformistler sendika ağalarının gerisine düştüler!	4
Erdoğan savaş baronlarının huzuruna çıktı!	5
O ne bir demokrat, ne de bir emekçi dostu: “Kral çıplak!”..	6
Karadağ infazı hakkında tek sanık yargılanacak!	7
Metal İşçileri Birliği MYK'sının Nisan Ayı Toplantısı Sonuçları.	8
Akkardan'da uzlaşmacı-icazetçi çizginin iflası	9
Baskı ve teröre rağmen Ankara'da yaygın çalışma	10
Ahmet Türk'e saldırı yaygın protestolarla karşılandı	11
BDSP'nin 1 Mayıs faaliyetlerinden... ..	12
Sağlıkta yıkıma karşı referandum.	13
İşçi ve emekçi hareketinden.... ..	14-15
TKİP 1 Mayıs'a çağırıyor!...	16-17
Volkan Yaraşır ve Ahmet Öncü ile 1 Mayıs ve 26 Mayıs üzerine konuştuk.....	18
İzmir Emek ve Mücadele Platformu kuruldu!	19
EKK, işçi ve emekçi kadınları mücadeleye çağırıyor... ..	20
Eğitim sisteminin gurur(!) tablosu.	21
YTÜ'de direniş sürüyor!	22
İnsanca yaşanabilir kentler için sosyalizm!	23
MMO'da seçim süreci tamamlandı....	24
Sosyal-İş'e üye olduğu için işten atılan Avukat Cem Gök ile konuştuk... ..	25
Kırgızistan'da halk ayaklanması ABD destekli yönetimi yerle bir etti!..	26
9. BİR-KAR Gençlik Kampı gerçekleştirildi	27
Her kıtada grev var!	28
Kuzey Kürtleri'nin traji-komik paradoksları... - M. Can Yüce	29
kizilbayrak.net 1 Mayıs 2010 özel sayfası yayında... ..	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/16 * 16 Nisan 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Son 3 yılın mücadelesi sonucu Taksim Meydanı bu yılki 1 Mayıs kutlamalarına açıldı. Sermaye devleti bugüne kadar Taksim'i 1 Mayıslar'a kapatarak yasaklarını sürdürmüştü. Ancak bu yasağı daha fazla sürdüremedi. Zira son yıllardaki tüm faşist baskı ve teröre, engelleme girişimlerine karşı inatçı ve kararlı bir mücadele yürütüldü. Bu mücadelenin sonucu olarak sermaye devleti, bu yasağı daha fazla sürdüremedi. Kuşkusuz bu kararın alınmasının gerisinde bir başka etkenin olduğunu da bilmek gerekir. Sermaye hükümetinin “açılım”, “demokratikleşme” vb. aldatmacalarla bu yasağı sürdürmesi durumunda tüm inandırıcılığını kaybetmesinden duyduğu kaygı bulunmaktadır.

6 konfederasyonun 1 Mayıs'ı Taksim'de ve ortak olarak kutlama kararı anlaşıldığı kadarıyla devletle yapılan pazarlıkların da bir sonucudur. Sendika bürokratlarının geçen yıllardaki tutumu düşünüldüğünde böyle bir kararın alınmasındaki rahatlık şaşırtıcıdır. Evet, Taksim kararlılığı kazanmıştır. Ancak şunu unutmamak gerekir; gerek İstanbul Valisi Muammer Güler ve İçişleri Bakanı Beşir Atalay gerekse kimi sendika bürokratlarının bu konuda yaptıkları açıklamalar, 1 Mayıs'ın içini boşaltmaya, sınıfsal ve devrimci özü karartmaya yönelik bir hesap içinde olduklarını göstermektedir. Özellikle DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin açıklamaları bu yöndeki hesapların dışı vurumunu belgelemektedir. Açık ki sendika bürokratları sermaye devletiyle elele 1 Mayıs'ı bir seremoniye dönüştürmek ve devrimci siyasal güçleri mümkün olduğunca alandan yalıtıma çalışacaklardır. Nitekim Süleyman Çelebi'nin “1 Mayıs açısından Taksim Meydanı'nın bir miting alanı olmadığı gerçeğiyle talepte bulunduk. Örnek alınacak 1 Mayıs'ı oluşturmak istiyoruz. Bütün katılımcıların bu disipline uyması gerekir” yönündeki açıklamasının, devrimci siyasal müdahalenin önüne bugünden set çekmekten başka bir anlamı yoktur. Belli ki bu konuda görevi Süleyman Çelebi üstlenmiştir. Ancak sermaye devletinin ve sendika bürokratlarının hesabı ne olursa olsun bu hesap tutmayacaktır.

Devrimci siyasal güçler birleşik, kitlesel ve

devrimci bir 1 Mayıs'ın kutlanması için seferber olabilmeli, Taksim'in politik ve moral açıdan kazanılmasının yarattığı tüm imkanları ve zeminleri kullanarak geniş işçi ve emekçi kitlelerinin alana taşınması için harekete geçmelidir. Taksim kazanımını 1 Mayıs'ın kazanımlarıyla taçlandırmak ve ardından 26 Mayıs genel eylemine yürümek bugünün en acil görevidir.

1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a... İşçiler genel grev-genel direnişi tartışıyor!

25 Nisan 2010
11.00 - 17.00
Mecidiyeköy Kültür Merkezi
Ali Sami Yen Stadi yanı
Katlı otopark üstü
Kat: 6 / Mecidiyeköy
0 531 439 05 53

Sinevizyon
Konuşmalar
Direnişçi işçiler
Volkan Yaraşır (Araştırmacı-Yazar)
DİSK, KESK ve Türk-İş'ten yönetici ve üyeler

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
BDSP

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Kitapçılarda...

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-4

Taksim kararlılığı kazandı...

Kitleesel, birleşik ve devrimci bir 1 Mayıs için ileri!

Son üç yılın 1 Mayıslar'ına damgasını vuran Taksim kararlılığı kazandı. Sermaye hükümeti alanın bu yıl resmen kutlamalara açılacağını duyurdu. Ardından İstanbul Valisi ile tüm işçi ve memur konfederasyonların başkaları bir araya geldiler. 1 Mayıs kutlamalarının İstanbul'daki adresinin bundan böyle Taksim alanı olduğu tescillendi.

Açıktır ki, Taksim Meydanı direnilerek ve dövüşülerek kazanılmıştır. 2007'den başlayarak, başta devrimci güçler ile ilerici ve devrimci işçi ve emekçiler, tüm baskı ve engellemelere göğüs gererek Taksim Meydanı'nın kazanmak uğruna çetin bir mücadele verdiler. Bu mücadele sadece baskı ve teröre karşı verilen fiziki bir mücadele değildi. Aynı zamanda düzenin sistematik ideolojik ve politik kara çalmalarına da göğüs gerildi. Bu mücadeledeki asıl zorluk alanı ise reformist gericilik oldu. En başından itibaren reformizm, çeşitli bahanelerle Taksim iradesini zayıflatmaya, işçi ve emekçileri Taksim yolundan uzaklaştırmaya çalıştı.

2007 1 Mayıs'ında, '77 katliamının 30. yıldönümü vesile edilerek Taksim'de olma kararlılığı ilan edildiğinde, sermaye devletinin yanıtı İstanbul'u abluka altına almak olmuş, alana yaklaşmak isteyen kitleler zorbalıkla dağıtılmış ve binlerce emekçi gözaltına alınmıştı. Ancak düzenin bu zorbalığı ters teperek kendisini vurdu. Taksim Meydanı'na çıkma kararlılığı güçlenirken, 1 Mayıs toplum çapında tartışılır hale geldi. Reformizm ise çeşitli kanatlarıyla Taksim kararlılığının karşısında durdu. Kimisi işçi sınıfıyla birlikte olmak ve birleşik-kitleesel 1 Mayıs gerekçeleriyle Kadıköy'deki sönük 1 Mayıs gösterisine eklendi, kimisi de çareyi Taksim'in uzağına kaçmakta buldu. Sonuçta 2007 1 Mayıs'ında Taksim kararlılığı politik ve moral bakımdan kazandı.

Bu kazanımlar Taksim kararlılığının 2008'e taşınmasını kolaylaştırdı. Öyle ki, Türk-İş yönetimi dahi Taksim'de olacağını açıkladı. Ancak sermaye iktidarının çatışmayı tercih ettiğini göstermesinin ardından çark etti. Reformistlerin bir kesimi de aynı yoldan ilerledi, Taksim kararlılığını zayıflatmaya çalıştı. Ancak bu engellere rağmen Taksim kararlılığı daha da güçlendi. Tayyip Erdoğan'ın "ayak takımı" diyerek yaptığı çıkış ve 1 Mayıs günü DİSK binasına yapılan polis baskını ise, Taksim üzerinden yaşanan çatışmanın gerisinde gerçekte iki sınıfın iradesinin durduğunu gösterdi. Taksim kararlılığı, işçi ve emekçi yığınların geniş kesimleri içerisinde yayılmaya başladı. Binlerce işçi ve emekçi Taksim'e çıkan yollarda direnerek "ayak takımı"nın isyanını gösterdiler. Böylece Taksim yolunda büyük bir mesafe daha alınmış olundu.

Sermaye iktidarı 2009 1 Mayıs'ında ise bir dizi manevraya başvurdu. Bunlardan ilki ödün vermek biçiminde oldu. İşçi ve emekçilerin en önemli taleplerinden biri olan 1 Mayıs'ın resmi tatil günü ilan edilmesi talebi karşılandı. Sermaye iktidarı böylece bir yıl önce yaşanan sınıfsal kutuplaşmayı zayıflatılabileceği umuyordu. Ancak işçi sınıfı adına önemli bir kazanım elde edilmişti ve bu Taksim kararlılığının bir yan ürünüydü. Bu nedenle kararlılığının daha da artmasına neden oldu.

Reformizm bir kez daha bu kararlılığı zayıflatmaya ve gözden düşürmeye kararlıydı. Bunun için alt

kademe sendika bürokrasisiyle elele Kadıköy'ün yolunu tuttu. Taksim kararlılığını gösteren güçleri sınıf dışı olmakla, sınıfın ihtiyaçlarını gözetmemekle suçladı. Ancak bir kez daha kaybetti. Çünkü, kararlılıktan ve mücadele ruhundan kopuk bir 1 Mayıs'a işçi ve emekçiler itibar etmediler. Kadıköy 1 Mayıs'ı fiyaskoya dönüştürerek, alt kademe sendikacıların ve reformizmin iflasını tescilledi.

Sermaye devleti ise, Taksim'in kapısını açmakla birlikte, devrimci güçler ile sendikaları birbirinden yalıtarak, işçi sınıfını Taksim kararlılığının devrimci ruhundan koparmaya çalıştı. Sendika bürokratlarının soluksuzluğuyla birlikte bunda kısmen başarılı olmakla birlikte, sokak sokak çatışan devrimci güçler ve ilerici-devrimci işçi ve emekçiler bu oyunu bozdular. Böylece Taksim Meydanı fiilen 1 Mayıs gösterilerine açılmış oldu.

2010 1 Mayıs'ına bu koşullarda gelindi. 2009'da fiilen kazanılan Taksim Meydanı üzerine geriye dönük bir tartışma yürütmek, bugüne kadar zorlu mücadelelerle elde edilmiş kazanımları yok sayarak başa dönmekten başka bir anlam taşımayacaktı. Bu nedenle komünistler daha Mart ayının sonunda durumu net biçimde tanımlamış ve alttan alta gerici politik platformunu işlemeye çalışan reformizm karşısında devrimci ve ilerici güçleri uyarmışlardı. Zira reformizmin bu yıl sığındığı bahane, TEKEL Direnişi'yle bağlantılı olarak gündeme gelen 26 Mayıs genel greviydi. Bu eyleme hazırlanmak, 1 Mayıs'ı bu eylem için bir basamak olarak değerlendirmek üzere kitleesel bir katılım sağlamak, bunun için de 1 Mayıs'ı Taksim üzerinden alan tartışmasına sıkıştırmamak gibi, özünde yeni olmayan bu bahane üzerinden Taksim kararlılığı daha baştan kırılmaya çalışılıyordu.

Oysa, kararlılıktan yoksun bir kitlesellik ve mücadele coşkusundan uzak bir birliktelikle, ne güçlü bir 26 Mayıs'ın ne de sınıf mücadelesinin önü açılabilir. Dahası kararlılığın olmadığı yerde kitlesellüğün sağlanamayacağını da 2009 Kadıköy fiyaskosu kanıtlamıştır. Taksim'de çarpışan iki sınıfın iradesidir ve bu çarpışma her defasında, gerek genel eylemleri gerekse mevzi mücadelelerinde işçi sınıfı ve emekçi hareketini geliştiren bir rol oynamıştır. Taksim kararlılığını kaybetmiş seremonik bir 1 Mayıs'tan sarsıcı, uyandırıcı ve yol açıcı sonuçlar elde edilemez.

Bu bilindiği içindir ki, 1 Mayıs'ta terör estirenlerin, Taksim'in yoluna türlü engeller koyanların amaçları, işçi sınıfı ve emekçileri sermayeye meydan okuyacak güçten ve takatten yoksun bırakmaktır. İşçi sınıfı ve emekçilerin özgüvenini, başarıma umudu ve inancını kırmaktır. Mücadele bilincini köreltmek, militan mücadele yolundan uzak tutmak, bağımsız örgütlenme düzeyine ulaşmasına engel olmaktır. Bu nedenle, eğer bu yılın 1 Mayıs'ında Taksim kararlılığı kırılabilmiş olsaydı, işçi sınıfı 26 Mayıs yolunda büyük bir darbe yemiş olacaktı.

Kuşkusuz bu noktada sermaye iktidarı bir tercihte bulunmuştur. Elbette elindeki güç ve imkanları Taksim iradesini kırmak yolunda da değerlendirebilirdi. Bunda başarı kazandığı ölçüde, 26 Mayıs genel grevini de zayıflatmış olurdu. Fakat bu tür bir denemenin altında da kalabilirdi. Bu durumda, içini boşaltmak üzere Taksim'in açılması seçeneği uygun görüldü. Başa çıkamıyorsa en ilaheştir politikasına başvuruldu.

Bu niyet, yapılan açıklamalar ile konfederasyon yönetimleriyle yapılan toplantıdan yansıyanlar üzerinden net bir biçimde görülmektedir. Öyle ki bu toplantı medyadan "bayramda uzlaşma" başlığıyla yansıtıldı. Tarafların açıklamalarında da, "bayram" koşullarının oluşturulması için elbirliği halinde çalışacakları mesajı veriliyor, bu amaçla toplantıların sürdürüleceği belirtiliyor. Taksim yolunda verilen mücadelede sahnede boy gösteren Süleyman Çelebi de, "1 Mayıs açısından Taksim Meydanı'nın bir miting alanı olmadığı gerçeğiyle talepte bulunduk. Örnek alınacak 1 Mayıs'ı oluşturmak istiyoruz. Bütün katılımcıların bu disipline uyması gerekir" biçiminde konuşuyor.

Tüm bunlar, Taksim'de yapılacak 1 Mayıs'ın devrimci ruhunu öldürmek için sermaye iktidarı ile sendika bürokratlarının elbirliği yapacağını göstermektedir. 1 Mayıs alanı devrimci politik etkiye kapatılmaya, seremonik bir geçit törenine çevrilmeye çalışılacaktır. Bugüne kadarki deneyimlerimiz üzerinden, devrimcileri alandan yalıtma, işçi ve emekçileri devrimcilerden yalıtma, kürsüyü işçi ve emekçilerden yalıtma, mücadele kararlılığının yerine sınıf işbirliğini vaaz eden konuşmaları geçirmek yoluyla bunun yapılmaya çalışılacağını söyleyebiliriz.

Bu noktada önemli olan, tüm olasılıkları hesaba katarak 1 Mayıs'a hazırlanmaktır. Devrimci politikanın sınıfla buluşturulması, 1 Mayıs'ın işçi sınıfının ve emekçilerin sermayeye karşı kitleesel ve görkemli bir meydan okumasına dönüştürülmesi, genel grev-genel direniş kararlılığının güçlü bir biçimde ortaya konulması, emeğin sermaye karşısındaki mücadelesine yeni bir itilim kazandırılması bakışı ve sorumluluğuyla hareket etmeliyiz.

Bu açıdan, 1 Mayıs'ın Taksim'de yapılacak olmasının kesinlik kazanması önemli bir olanaktır. Taksim Meydanı'nın kazanılmış olmasının yarattığı politik ve moral atmosfer işçi ve emekçilerin alanlara daha kitleesel çıkmasını sağlayacaktır. TEKEL Direnişi ve 26 Mayıs bunu ayrıca kolaylaştırmaktadır. Bu bilinç ve ruhla hazırlıklarımızı gözden geçirmeli ve çitayı yükseltmeliyiz.

Görev, Taksim'de 1 Mayıs coşkusunu kuşanarak sermaye iktidarının ve sendika bürokratlarının elbirliğiyle hazırlayacakları oyunları boşa çıkarmaktır. Taksim'i kazanmış olmanın güveniyle, 1 Mayıs alanlarına işçi ve emekçilerin olabildiğince kitleesel katılımını sağlamak ve düzene karşı sınıfın mücadele taleplerini devrimci bir kararlılıkla haykırabilmektir.

Liberal reformistler sendika ağalarının gerisine düştüler...

Reformistlerin militan mücadele korkusu

Reformist sol parti ve akımlar sınıflar mücadelesinin her kritik aşamasında uğursuz rollerini oynamak için sahneye çıkarlar. Zira böyle kritik süreçlerde kapitalist düzenin sınırları zorlanmaya, yasallık cenderesi meşru-militan mücadelelerle parçalanmaya başlar. Kolluk kuvvetlerinin saldırganlıkta sınır tanımadığı böyle dönemlerde reformist güçlerin korkuları da iyice depreşir.

Düzen saldırganlaştıkça reformistlerin gericileşmesi, bu siyasal akımın yapısal özelliğinden kaynaklanır. Liberal reformistlerin her ülkede sınıflar mücadelesinin hemen her kritik evresinde uğursuz rollerini oynamak için siyasal alanda boy göstermeleri, bu akımın evrensel niteliğine işaret eder. Ülkemizdeki reformist akımlar da, sınıflar mücadelesinin tüm kritik anlarında, temsil ettikleri siyasal çizgiye uygun davranmışlardır ve davranmaktadırlar.

İdeolojik, programatik, politik ve örgütsel açılardan düzenin icazet sınırlarına hapsolma reformizmin karakteristik özelliğidir. Bu özellik, olağan koşullarda ilerici bir rol oynayabilen reformist akımların, kritik anlarda neden gericileştiğini de açıklar. Deyim uygunsa, meşru-militan eylemlerle düzenin icazet sınırlarının aşılması, reformist akımların “kırmızı çizgileri”ni oluşturur. Bu çizgiler onlara, nasıl “sınır muhafızlığı” yaptıklarını düzenin efendilerine sezdirmelerini sağlar.

Dünya ve Türkiye’nin sınıflar mücadelesi tarihinde reformist akımların geri tutumlarının sayısız örneği mevcuttur. Bu uğursuz tutumun güncel örneklerinden biri TEKELE Direnişi’nde sergilendi. Sendika ağalarının kuyruğuna takılan reformist sol akımlar, bununla da yetinmediler, işçileri devrimci güçlerden uzak tutabilmek için utanç verici bir çaba içerisine girdiler. Bu tutumlarıyla, direnişi bitirmeye çalışan sendika bürokratlarının ekmeğine yağ sürdüler.

TEKELE Direnişi’nin bitirilmesinin hemen ardından 1 Mayıs tartışmalarını başlatan reformistler, bu sefer 1 Mayıs’ın Taksim’de kutlanmasını baltalamak için kolları sıvadılar. Tam bir işgüzarlıkla “alan tartışması” başlatan reformist şefler, bir kez daha utanç verici bir duruma düştüler. Birleşik bir 1 Mayıs kutlamasının ancak Taksim dışında mümkün olabileceğini iddia eden reformist şefler, sendika bürokratlarına “Taksim’den uzak durun” mesajı vermeye çalıştılar. Ancak işçi sınıfı ve emekçilerin eğilimini gözardı edemeyen konfederasyon başkanları bu telkinleri dikkate almadılar.

Sendika bürokratları ileri bir tutum takındıkları için değil, liberal reformistler onların da gerisinde kaldıkları için bu utanç verici durum yaşandı. Konfederasyonların 6 Nisan’da 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlama kararını açıklamaları, reformist şefleri zor durumda bıraktı. Zira saflarındaki insanlara içine düştükleri durumu ikna edici gerekçelerle açıklamak gibi bir sorunla yüzyüze kaldılar.

EMEP şeflerinden İ. Sabri Durmaz *Evrensel* gazetesinde, TKP şeflerinden Aydemir Güler ise *sol.org.tr*’de 7 Nisan 2010 tarihinde yayınlanan makalelerinde “durum izahı” yapmaya çalıştılar. Ancak bu çaba reformist çizginin tekrarlanması bir milim ötesine geçemedi. Sabri Durmaz “alan fetişizmi”, Aydemir Güler ise “alan saplantısı” söylemini öne çıkararak gericiliklerini sürdürdüler.

Ortada alan tartışması yokken, Taksim fiilen kazanılmış, dolayısıyla tartışması geride bırakılmışken, dahası sendika ağaları bile 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlama kararı almışken, Sabri Durmaz şunları

yazabiliyor: “‘Alan fetişizmi’ tartışmalarının bu birlikte kutlamayı sabote etmemesi, asıl olanın, örneğin İstanbul’da yüz binlerin alanlarda emeğin taleplerini haykırması her tür yer, sen-ben kavgasının önüne geçirilirse, önceki yıllarda yaşanan bölünmeler bu yıl yaşanmaz.” (Anlatım bozukluğu yazara ait...) EMEP’in reformist şefi, alan tartışmalarını kendilerinin başlatıldığını ve birleşik bir 1 Mayıs’ın kutlanmasını fiilen baltalamaya çalıştıklarını görmezden geliyor.

“Taksim saplantısı”nı eleştirdiklerini belirten TKP şefi Aydemir Güler de benzer nakaratları tekrarlıyor: “Hiçbir şey işçi sınıfının gücünü dosta düşmana göstereceği bir kitlesel buluşmadan daha anlamlı ve daha değerli olamaz. Bizim değerlendirmelerimizin anahtarı budur. İşçi sınıfının gücünü sergileyeceği kitlesel buluşma ile çakışması mümkün olmayacaksa Taksim politikası bir ilke haline getirilemez. Kendinde amaç takıntıya indirgenir.”

“Alan saplantısı”, “alan fetişizmi” gibi söylemlere sarılan reformist şefler, birleşik ve kitlesel bir 1 Mayıs’ın neden Taksim’de mümkün olmayacağına dair ise tek kelime etmiyorlar. Suskunlukları, bu yönde söyleyecek sözleri olmamasından kaynaklanıyor. Zira ortada 2009 1 Mayısı var. Devletin terör estirmesine rağmen Taksim alanına giren ve girmeye çalışanlar, Kadıköy’e gidenlerin birkaç katı idi. Rejimin zorbalığına rağmen işçi ve emekçiler 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlamaya yöneldiler.

Demek ki sorun işçilerin Taksim’e çıkmaktan korkmaları değil, reformist partilerin meşru militan

mücadeleden kaçmalarıdır. Böyle olmasaydı, konfederasyon başkanları (sendika ağalarının niyet veya hesapları bu tartışmanın dışındadır) bile 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlama kararı almışken, “alan fetişizmi”, “saplantısı” gibi yapay tartışmaları sürdürmek ihtiyacı duymazlardı.

Artık 1 Mayıs’ın Taksim’de kutlanması konusundaki tartışmalar tüketilmiş, 3 yıl süren meşru militan direnişle Taksim kazanılmış bulunmaktadır. Geline yerde sadece sendika ağaları değil, sermaye devleti de bunu kabul etmek zorunda kalmıştır. Reformistler bunu teslim edeceklerine, hala gerici argümanlarda ayak diriyorlar.

TEKELE Direnişi’nin işçi sınıfı saflarında yarattığı olumlu etkiye, bundan da güç alan sınıfın bazı bölüklerinin mevzi direnişlerini sürdürmesine, bu durumun 1 Mayıs kutlamalarını güçlendireceğinin bilinmesine rağmen, reformistler Taksim’de militan kitlesel bir 1 Mayıs’ın kutlanmasını baltalama çabası içine girmişlerdir. Bu akıl almaz tutum, reformist akımın kendini düzenin yasal sınırlarına hapseden icazetçi niteliğinin dolaysız bir yansımasıdır.

Burjuva düzen koşullarında işçi sınıfı ve emekçiler ancak meşru militan mücadelelerle belli haklar kazanabilirler. Diğer kazanımlar gibi Kadıköy yasağının kaldırılması, 1 Mayıs’ın tatil ilan edilmesi ve nihayet Taksim’in 1 Mayıs kutlamalarına açılmak zorunda kalması da, düzenin icazet alanına takılmayan meşru militan mücadeleler sayesinde mümkün olmuştur.

Azadiya Welat’tan tutuklama protestosu

Kürtçe yayın yapan günlük Azadiya Welat gazetesinin Yazı İşleri Müdürü Mehdi Tanrıku’nun tutuklanması ve Kürt dili üzerindeki baskılar Diyarbakır’da protesto edildi.

Geçtiğimiz hafta Adana’da bir ağaçta asılı olarak bulunan Azadiya Welat dağıtıcısı Metin Alataş’ın posteri ile Azadiya Welat ve Günlük gazetelerinin taşındığı açıklamada, sık sık “Metin yoldaş ölümsüzdür”, “Şehit namının” sloganları atıldı.

Açıklamayı okuyan Azadiya Welat Gazetesi İmtiyaz Sahibi Eser Uyansız, gazetenin günlük yayına geçtiği 2006 yılından bu yana insanlık düşmanlarının korkusu haline geldiğini belirtti. Uyansız, 6 yazı işleri müdürü hakkında ağır cezalar istendiğine vurgu yaparak, her türlü baskıyla karşı karşıya kaldıklarını söyledi. Tanrıku’nun tutuklanmasının devletin Kürt diline yaklaşımını ortaya koyduğunu ifade eden Uyansız, bunu kabul etmeyeceklerini belirtti.

Gazetelerinin Adana çalışanı Metin Alataş’ın şüpheli şekilde öldüğünü belirten Uyansız, olayın bir an önce aydınlatılması ve Alataş’ın ölümüne neden olanların bir an önce açığa çıkarılması gerektiğini söyledi. Tüm baskılara karşı gerçeklerden asla taviz vermeyeceklerini dile getiren Uyansız, DİHA üzerindeki baskılara da dikkat çekti. DİHA’nın 10 çalışanının tutuklu bulunduğunu hatırlatan Uyansız, gazete dağıtıcılarının da karşılaştıkları baskılara vurgu yaptı.

Etkin taşeronluk hevesleri depresiyor...

Erdoğan savaş baronlarının huzuruna çıktı!

ABD Kongresi Temsilciler Meclisi'nin Dış İlişkiler Komitesi'nde Ermeni soykırımı tasarısının 4 Mart'ta kabul edilmesi Ankara'da "infial" yaratmış, aynı gün Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Namık Tan geri çağırılmıştı. Bununla yetinmeyen AKP hükümetinin başı Tayyip Erdoğan, ABD'den yapılan davete icabet etmeyeceğini de alelacele ilan etmişti. Washington'da düzenlenecek Nükleer Güvenlik Zirvesi'ne herhangi bir yetkilinin katılabileceğini söyleyen AKP şefi, ABD'deki efendilerine "efelenme" havalara bürünmeye heves etmişti.

Bu efelenmenin, mizansenden ibaret kof bir çıkış olduğu kimse için bir sır değildi. Nitekim Tayyip Erdoğan'la müritlerinin dize gelmesi için, ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın, Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile bir telefon görüşmesi yapması yeterli oldu. Anında çark eden Tayyip'le müritleri, günü geldiğinde Washington'ın yolunu tuttular. Böylece efendi-uşak ilişkisinin çirkinliği bu olay üzerinden de ibretle izlendi.

Etkin taşeronluk hevesleri iyice depresmişken, bunun yolunun ise Washington'a hizmetten geçtiği biliniyorken, Tayyip Erdoğan ya da bir başka düzen siyasetçisinin Washington'daki efendilerinin huzuruna çıkmak dışında yapabileceği bir şey yoktu. Öyle de oldu.

Bir heyetle ABD'ye giden Tayyip Erdoğan, Nükleer Güvenlik Zirvesi'ne katıldıktan sonra Barack Obama ile planlanandan uzun süren bir görüşme yaptı. Görüşmenin "çok samimi bir havada geçtiği, Ermenistan ve İran başta olmak üzere birçok konunun ele alındığı" bilgisini veren Beyaz Saray görevlileri, görüşmeye Ahmet Davutoğlu ile Hillary Clinton'ın da katıldığını bildirdiler.

Görüşmede Ermenistan'la ilişkiler, İran'ın nükleer programı, Kafkasya ve Ortadoğu'da barış sürecinin tesisi gibi konuların ele alındığı belirtildi.

Taraflar görüşmeden memnun ayrılırken, Türkiye'nin diplomasi ve barışa yönelik çalışmalarını takdirle izlediklerini belirten Barack Obama'nın, çözüme ulaşmak ve ilerleme kaydetmek için Türkiye'nin devrede kalarak girişim ve çabalarını yapıcı bir şekilde sürdürmesini istediği bildirildi.

Hillary Clinton-Ahmet Davutoğlu ikilisinin Kafkasya bölgesiyle ilgili yürüttükleri ortak çalışmaların da devam edeceği Beyaz Saray sözcüleri tarafından açıklandı.

Washington'da Erdoğan ile müritleri önüne sürülen talepler listesinde Ermenistan'la sınır kapılarının açılması, BM kararıyla İran'a karşı yaptırımların uygulanması gündeme geldiğinde Türkiye'nin destek sunması, Irak'tan asker çekerken İncirlik Üssü'nün kullanılması, gerektiğinde ise Türk ordusunun doğacak boşluğu doldurma görevini üstlenmesi öne çıkmaktadır.

Bu istekler yeni değil elbet; bunlar, etkin taşeronluk için ABD'nin yerine getirilmesini şart koştuğu temel önceliklerdir.

Ankara'daki rejim sözcüleri ise, gündemlerinin ABD ile tam bir çakışma içinde olduğunu söylese de, AKP hükümeti Ermenistan'la kapıların açılması konusunda halen adım atmaktan çekiniyor. İran'a yaptırım ise, bilinen anlaşmazlık konularından biridir. Üstelik bu esaslı bir anlaşmazlığa tekabül ediyor. Zira

İran'a yaptırım ne Türk burjuvazisinin ne onun devletinin çıkarına uyuyor. Hal böyleyken ABD-İsrail ikilisi, İran'ın bir an önce ablukaya alınması yönündeki baskılarını artırıyor.

İran'ı hedef alan ablukanın etkili olabilmesi için Türkiye'nin İran karşısında konumlanması gerekiyor. Bu konuda ayak direyen sermaye iktidarı, eğer etkin taşeronluk hevesinden vazgeçmeyecekse emperyalist/siyonist güçlerle bu alanda da suç ortaklığına girmek zorunda kalacak. Geline aşamada ikili oynamanın, yani hem etkin taşeronluk havalara girmenin hem İran'la ilişkileri geliştirmenin zemini giderek ortadan kalkıyor. Tayyip Erdoğan'la müritlerinin Washington'da bu konuda uyarıldıklarından kuşku duyulmamalıdır.

Ortadoğu'nun nükleer silahlardan arınması konusunda "iddialı" bir çıkış yapan Tayyip Erdoğan, "biz bölgenin etkin gücüyüz" havalara büründü. Kendilerinin ABD'ye daha etkili hizmetlerde bulunacaklarını hissettiren Tayyip Erdoğan, İsrail'in nükleer başlıklı silahlarını gündeme getirerek, "bölgenin etkin gücüyüz" mesajını tekrarladı.

Ortadoğu'nun nükleer silahlardan arındırılması için İsrail'deki silahların da denetlenmesi gerektiğini dile getirerek çıkış yapan AKP şefi, bu hamle ile hem İsrail'i sıkıştırdı hem İran'la ilişkileri sürdürme konusunda

manevra alanı açmaya çalıştı.

Tayyip Erdoğan'ın çıkışı, bazı çevreler tarafından "cesur" olarak nitelendi. Oysa yapılan tam bir ikiyüzlülüktür. Zira bu çıkışın inandırıcı olabilmesi için, ABD'nin Türkiye'ye konuşlandırdığı (eğer daha fazla değilse) 90 atom bombasının açığa çıkartılıp etkisizleştirilmesi gerekiyor. Oysa 90 atom bombası yokmuş gibi davranan AKP şefinin niyeti bu bombaları el altında bulundurmaktır. Görüldüğü üzere sermaye iktidarı ve onun temsilcisi olan Tayyip Erdoğan'ın, "nükleer silahtan arındırılmış bir Ortadoğu istiyoruz, bu yönde çaba harcıyoruz" söylemi riyakarlığın dik alasıdır.

Etkin taşeronluk konusunda gösterilen işgüzarlığın işçi sınıfı, emekçiler ve toplumun ezilen diğer kesimlerine yansımalarının daha yoğun baskı ve sömürü olacağını belirtmek gerekiyor. Zira egemenlerin etkinlik alanlarını genişletmek için gerekli olan fatura yine işçi sınıfı ve emekçilere ödetilmek istenecektir. Emperyalist saldırganlıkla suç ortaklığı sözkonusu olduğunda ise, her zamanki gibi işçi ve emekçi çocukları cepheye sürülecektir.

Bu koşullarda sömürü, kölelik ve baskıya karşı yükseltilecek mücadele, emperyalist saldırganlığı olduğu gibi, işbirlikçi sermaye iktidarının etkin taşeronluk heveslerini de hedef almalıdır.

Erdoğan'ın sözleri protesto edildi

Başbakan Erdoğan'ın "Türkiye'de yapısal değil, sanal işsizlik var. İş adamları daha çok para kazanma peşinde. Her TOBB üyesi, bir kişiyi işe alsa işsizlik 3 puan azalacak. TOBB olarak bu işi çözdünüz çözdünüz, yoksa ben devreye gireceğim" sözlerine karşılık 13 Nisan günü Adana Eğitim Sen Şubesi'nde basın açıklaması gerçekleştirildi. KESK MYK ve KESK Adana Şubeler Platformu yöneticilerinin ve Adana Tabip Odası Yönetim kurulu üyesi Dr. İsmail Bulca'nın katıldığı basın açıklamasında açıklamayı KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül yaptı.

Türkiye'de son 30 yıldır uygulanan politikalar ile sermaye kesimi için azgın bir sermaye biriktirme zemini; vergi ve ucuz emek cenneti yaratıldığını söyleyen Morsümbül, emekçiler için ise Türkiye'nin bir cehenneme dönüştürüldüğünü belirtti. "Ülkedeki acımasız emek sömürüsünü başbakan sanki kendi hükümetinin politikalarının bunda hiç payı yokmuş gibi sıkılmadan dile getirmektedir" diyen Morsümbül işsizliği, güvencesizliği, yoksulluğu kabul etmeyeceklerini belirtti.

Morsümbül açıklamalarını şu sözlerle sonlandırdı: "1 Mayıs'ta tüm ülkede alanlarda olacağız, İstanbul'da Taksim'de olacağız. 26 Mayıs'ta grev hakkımızı bir kez daha kullanarak işsizliğe, güvencesizliğe ve örgütsüzlüğe boyun eğmeyeceğimizi haykıracağız."

0 ne bir demokrat, ne de bir emekçi dostu: “Kral çıplak!”

Kapitalist sistemin kendi ürettiği krizin dünya çapında on milyonlarca işçiyi işsiz bıraktığı bilinmektedir. Bu gerçeklik Türkiye’de de tüm acımasızlığıyla yaşanmaktadır. İlk başlarda sermaye sınıfı, Erdoğan’ın ağzından her ne kadar “kriz teğet geçti” gibi laflar etse de inkâr etmenin imkânsızlaşmasının ardından kendi çıkarlarına göre krizin sonuçlarından faydalanma yolunu tuttu. “İşsizliği azaltma” adı altında türlü hilelerle sömürü düzenlerini devam ettirmeye çalıştılar, çalışmaktalar. Hatırlanacağı gibi “kriz varsa çaresi de var”, “eve kapanma pazara çık” vb. kampanyalar, orta vadeli programlar, ucuz işgücü anlamına gelen ve yatırım alanlarına göre 1-2-3 ve 4 olarak sınıflandırılan bölgeler yaratmalar, zaten adaletsiz olan vergilendirme sistemini kapitalistler lehine yeniden düzenleyerek ÖTV indirimine gitmeler, işsizlik fonunu yağmaya açarak kısa çalışma ödeneği altında yeni hak gasplarına kapı aralamalar, güvencesiz çalışmayı yasallaştırmalar... Bu son krizin başından beri sıkça tanık olduğumuz uygulamalardan bazılarıdır bunlar. Hepsisi de kapitalistlerin lehine olan bu düzenlemeler değil işsizliği azaltmak, çalışmakta olanları bile işlerinden ederken, henüz işini kaybetmemiş olanları da güvencesiz çalışma koşullarına mahkûm etmiştir.

Gerçekte ise işsizlik sermaye sınıfı için hiç de azaltılması gereken toplumsal bir yara değildir. Zira işsizlik kapitalistlerin kâr oranlarını büyütme için önemli bir olanaktır. Kâr oranlarının sürekli yüksek tutulması için emek maliyetinin düşürülmesi, yani işgücünün fiyatının en alt düzeye çekilmesi ancak yedek işsizler ordusunun varlığı koşullarında mümkündür. Kriz dönemlerinde bu silah çok daha etkili bir şekilde kullanılır. Bugün yaşananlar bu durumu yeterli açıklıkta ortaya koymaktadır. Kapitalistler, kriz bahanesinin ardına sığınarak, işçileri işten atarken daha fütursuz davranmaktalar. Krizi aynı zamanda işçilik maliyetlerini düşürmek için kullanıyorlar. İşsizler ordusunun büyümesi, milyonlarca işçinin sigortasız çalıştırılması, asgari ücretin dayatılması, iş saatlerinin uzatılması, güvencesiz çalışma vb. saldırıları kolaylaştırıyor.

İşsizliği yaratan kendileri değilmiş gibi var olan bu durumu yine işçi ve emekçileri kandırmak için kullanmaktan da geri kalmıyorlar. Krizin ilk başlarında pek meşhur olan söz gibi krizi fırsata çevirmeyi iyi biliyorlar. Sermaye sınıfı ve hükümetinin ağır birliği etmişçesine işsizliğin geldiği mevcut durumdan yakınması zaten başka türlü açıklanamaz. “Reform” adı altında hayata geçirilen uygulamalar nasıl işçi ve emekçilerin yaşamını cehenneme çeviriyorsa, “işsizliği önleme” adı altında hayata geçirilen uygulamalar, açıklanan paketler de yine aynı amaca, sınırsız sömürüye ve gerçekleri örtbas etmeye yaramaktadır. Siyonizme ve emperyalizme karşı kameralar karşısında sert sözcükler kullanılırken perde arkasında işbirlikçilikte hiçbir sınır tanınmamaktadır. Sözde açılımlarla, anayasa paketleriyle demokratikleşme hayalleri yaratmaya çalışırken öte taraftan hak arama eylemlerine bile tahammül etmeyen faşizan uygulamalar tüm şiddetiyle sürdürülmektedir.

Son olarak sermaye hükümetinin başı Erdoğan’ın TOBB’un düzenlemiş olduğu toplantıda ifade ettikleri de bu anlama gelmektedir. Erdoğan “hitabet yeteneği”ne duyduğu güvenle tribünlere oynamaya devam etmektedir. Kapitalizmi aklamak için işsizliğin yapısal

değil sanal bir sorun olduğunu söyleyen Erdoğan, TOBB üyelerine hitaben “çok acımasızca emek sömürüsü yapılıyor” diyebilmektedir. Yine aynı konuşma kapsamında şöyle söylemektedir: “*Nasıl daha fazla kazanırım derken orada insanımızın sömürüsü, emek sömürüsü yapılıyor. Bu kadar açık konuşuyorum. Özellikle tekstil sektörü çok acımasız. Özellikle kadınların istihdam edildiği yerlerde acımasızca görüyoruz. Sosyal güvence konusunda acımasızca davranışların olduğunu görüyoruz. Biz üzerine gideceğiz, gidiyoruz. TOBB olarak siz çözdünüz, çözdünüz. Çözemezseniz dolaştığım illerde sanayi ve ticaret odalarıyla birebir görüşerek anlaşacağız. Emegi sömürerek ben zengin oldum demek olmaz.*” Aynı konuşmanın bir başka yerinde Erdoğan, TOBB üyelerinin her birinin 1 kişi alsa işsizliğinde önemli ölçüde düşeceğini iddia etmektedir.

Erdoğan’ın konuşmasının önemli bir yerinde duran tekstil işkolunun taşeronlaştırma yoluyla güvencesiz ve kural dışı çalışmanın had safhada yaşandığı, ağır çalışma koşullarının yaşandığı ve elbetteki tekstil işçisi kadınların da bu durumdan fazlasıyla olumsuz etkilendiği bir işkolu olduğu bilinmektedir. Ancak bilinen gerçekleri dile getirmek, hele bu gerçeklerde pay sahibi olan bir zat için en hafif tabirle bir aymazlık olabilir ancak. Sanki Bursa Özay Tekstil’de 2005’te 29 Aralık gece yarısı çıkan yangında patronun “kaçmamaları için” kapıları üzerlerine kilitlediği 5 kadın işçi, çıkan yangın sonucu hayatını kaybetmemiş gibi. Sanki bu fabrikanın sahibi Lokman Özay 182 TL. para “cezası” ile ödüllendirilmemiş gibi. Sanki İstanbul’da yaşanan sel felaketinde, İkitelli’de bulunan Pameks Tekstil’de çalışan 8 kadın işçi, servis adı altında sıkıştırıldığı yük aracının sele kapılması sonucu boğularak ölmemişler gibi. Elbette ki bu fabrikanın sahibi de burjuva yasalarınca masumdu.

Erdoğan, müritleri tarafından sesinin büyüğü olduğuna öylesine inandırılmış olmalı ki her söylediğinin dinleyeni efsunladığını sanmaktadır. Bu nedenle tribünlere konuşurken, hayatın gerçeklerinin kendisini nasıl da yalanladığını görememektedir. İşsizliğe çözümü daha çok küçük ölçekli işletmelerin kuruluşu olan TOBB’a havale eden Erdoğan ve hükümeti iş büyük sermayeye gelince emekçilerin sırtından onlara sürekli yeni kaynaklar yaratmakla meşguldür. Elbette TOBB’da bunların bir parçasıdır ve onlara da bu kaynaktan paylarına düşen verilecektir. Ancak verili durumlarıyla kükrenebilecek en uygun adres orası olmaktadır. Erdoğan’ın TUSİAD, MÜSİAD gibi işveren örgütlerinden ise ne istediği belli olmamakla birlikte sermaye sınıfının AKP hükümetinden ne istediği gayet açıktır. 2010 Mart’ının son günlerinde biraraya gelen bu patron örgütlerinin talepleri oldukça nettir: “Çalışma mevzuatındaki güvenceli esneklik olanakları artırılmalı. Ücretli izinde sınırlamalar kaldırılmalı. Ücretsiz izin kolaylaştırılmalı. Kıdem tazminatı yükü azaltılmalı. Sosyal sigorta işveren prim yükünde kalıcı bir indirim programı uygulanmalı. İşsizleri alan işletmeler için fondan alınabilecek ödemeler 3 yıla kadar işsizlerin primlerine katkı olarak verilmeli. İşsizlik Fonu’ndan kaynak aktarımı için sosyal tarafların görüşü esas alınmalı. Talep artırıcı politikalar vaksiz kesilmemeli, sanayi üretimi desteklenmeli.”

Görüldüğü üzere TOBB’ın işsizlik

fonu, kıdem tazminatı vb. kazanılmış haklarımızdır. Kapitalistler çalışma koşullarını daha da güvencesiz hale getirmenin uğraşı içindeler. AKP hükümetinin icraatları ise bu talepleri adım adım yerine getirmek olmaktadır.

Yeri gelmişken söylemekte fayda var, Erdoğan madem işsize iş isteyecekti, hiç değilse buna bir parça inandırıcılık katmak için çağrısını önce meclisteki AKP’lilere ve onların çocuklarına yaparak işe başlamalıydı. Malum, bilindiği üzere başbakanın cumhurbaşkanına, bakanlardan vekillere, belediye başkanlarından bürokrat takımına AKP ticarete işinin erbabı durumundadır ve şirketleri, gemicikleri, ötesinde “bakkal dükkânı işletmeyip” ticarete kendileri gibi büyük oynayan başbakanları vardır.

TEKEL işçileri örneğinde olduğu gibi işçiler hakları için sokağa çıkınca işçilerin karşısına polis copuyla biber gazıyla çıkan, “1 Mayıs, 1 Mayıs alanında kutlanır” diyen işçilere “ayak takımı” diyen bir zihniyetten başka türlü bir şey beklenemez elbette. Ancak işçilerin olmadığı salonlarda “emekçi dostu” kesilenlerin unuttuğu bir şey var. Onlar, mensubu oldukları sermaye sınıfına hizmette sınır tanımazken, yine parçası oldukları bu sömürücü sınıfın aynı suçlarını da üzerlerinde taşımaktadırlar. Sadece ellerinde bulundurdıkları hükümet kanalıyla değil, sınıfsal konumlarıyla da işçi düşmanındırlar. Hatta bizzat işçi katilidirler. Tıpkı 22. dönem AKP İstanbul milletvekili Cengiz Kaptanoğlu’nun sahibi olduğu Desan Tersanesi’nde iş cinayetine kurban giden tersane işçilerinin katili olduğu gibi. Tıpkı aynı günde 3 işçinin öldüğü Gisan Tersanesi’ni yöneten Rıdvan Oyar’ın memleketi Kastamonu’nun Abana İlçesi’nde AKP’den belediye başkan aday adayı olduğu gerçeği gibi.

Hayatın kendi yalın gerçeği işsizliğin ve yoksulluğun daha da arttığını, güvencesiz çalışma koşullarının yaygınlaştığını göstermektedir. Yine bununla doğrudan ilintili olarak en tepedeki burjuvaların servetleri de artmaktadır. **Forbes** tarafından hazırlanan listeye göre ilk 100’deki kapitalistler toplam servetlerini 2009’da bir önceki yıla göre 31 milyar dolar artırmıştır. Yine Türkiye’nin en zengin 25 ailesinin hemen hepsinin serveti son yıl neredeyse 2 kat artmıştır. Krizin kendilerini teğet geçtiği bir avuç para babası zenginleşmeye devam etmektedir.

Ancak tüm bu gerçekler şaşırtıcı değildir. Bu düzenin sermaye sınıfının çıkarlarına hizmet etmesi, düzen partilerinin ve hükümetlerinin onlardan yana olması kapitalist sistemin doğası gereğidir. Yoksulluğa olduğu gibi işsizliğe de kesin çözüm getirecek olan tek sistem sosyalizmdir.

Burjuva hukukunun gerçek yüzü bir kez daha açığa çıktı...

Karadağ infazı hakkında tek sanık yargılanacak!

Alaattin Karadağ'ın infazının ardından aylar geçtikten ve dosya Büyükçekmece-Beşiktaş-Bakırköy adliyeleri arasında gidip geldikten sonra sonunda Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından iddianame kabul edildi ve dava açıldı. İlk duruşması 16 Haziran 2010 tarihinde görülecek olan davada şu an sadece Karadağ'ı takip eden polislerden biri; Oğuzhan Vural yargılanıyor. Eksik ve yanlı yürütülen, zaman kayıplarının yaşandığı soruşturma aşamasının ardından tek başına Oğuzhan Vural'ın mahkeme karşısına çıkartılması; olayın örtbas edilmek istendiğinin, örtbas edilemediği yerde ise salt bir kişinin üzerine yıkılması için çaba gösterildiğine işaret etti. Oğuzhan Vural şu an kasten adam öldürme, görevi kötüye kullanma ve kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf suçlarından yargılanıyor.

Davaya Alaattin Karadağ ailesinin yanı sıra, polis tarafından minibüsüne, içinde yolcuların olduğu haliyle el konulan İsmail Durmuş da şikayetçi sıfatıyla çağrıldı. Ancak İsmail Durmuş'un davaya katılma talebi olup olmadığı duruşma günü öğrenilecek.

Soruşturma aşamasındaki aksaklıklar halen giderilmiş değil!

Burjuva hukukunun üstün körü uygulanmasının bir örneğinin yaşandığı soruşturma süreci boyunca Adli Tıp Kurumu tarafından aylar önce hazırlanmış olması gereken otopsi raporu dosyaya bir türlü gelememişti. Şimdi dava açılmış olmasına rağmen halen daha otopsi raporu ortada yok. Bu hafta Adli Tıp Kurumu'na Karadağ avukatlarınca başvuru yapılarak otopsi raporunun akıbeti sorulacak. Aynı zamanda soruşturma aşamasında avukatların ısrarlı taleplerine rağmen o güne ilişkin polis telsiz kayıtları Terörle Mücadele'den istenmemiş ve dosya kapsamına alınmamış durumda.

Davanın tensip tutanağı aracılığı ile soruşturma aşamasında dinlenen tanıklara bu kez de mahkemeye katılımları yönünde çağrı yapıldı. Ancak soruşturma aşamasında Karadağ ailesi avukatlarınca isimleri, esnafılık yaptıkları işyerlerinin adresleri ile birlikte bildirilen tanıkların ifadesine bir türlü başvurulmadığı için halihazırda tensip tutanağında onların adı geçmiyor. Olayın doğrudan görgü tanığı olan ve çeşitli basın organlarında polisin infaz gerçekleştirdiğini doğrulayan bu kişilerin ifadelerine bugüne kadar başvurulmaması bilinçli bir tutumdur. Elbette burada soruşturmada cinayeti işleyen polislerin bağlı bulunduğu Esenyurt Emniyet Müdürlüğü'nün görev almasının etkisi belirgin bir biçimde ortada. Esenyurt bölgesinde gerçekleşen bir infazın soruşturmasında bölge polislerinin görevlendirilmesi açıkça delillerin karartılması, soruşturmanın sekteye uğratılması için tetikçilere fırsat tanınması anlamına gelmektedir. Ancak dava aşamasında bu tanıkların ifadelerine başvurulması talebi tekrar yinelenir ve tanıkların mahkemede ifade vermeleri sağlanabilirse üzeri ısrarla örtülmeye çalışılan gerçekler mahkeme salonunda da ortaya çıkartılacaktır.

Dosya incelendiğinde davanın sadece Oğuzhan Vural'a açılmasının da esasında savcılık soruşturmasının gidişatından belli olduğu anlaşılıyor.

Matbu polis ifadeleri ve yine matbu olduğu her halinden anlaşılan tanık ifadelerinin tamamı doğrudan Oğuzhan Vural'a işaret ediyor. Öyle bir sonuç çıkıyor ki ortaya, sanki diğer polisler hiçbir atışlarını isabet ettiremedi. Biri yolda düşüp geride kaldı, diğeri zaten silahını hiç çekmemişti... Vural'ı bir yandan kahramanlık mertebesine yükselten bu beyanlar, aynı zamanda oldukça organize ve kasıtlı bir infazı da tek bir kişinin üzerine atarak arka plandaki kurum ve kişileri aklamaya da hizmet ediyor.

Davanın takipçisi olacağız!

Burjuva hukukunun sınırları ortada. Açık bir biçimde, özellikle devrimcilerin maruz kaldığı devlet terörünü hasır altı etmeye ve alt kademe tetikçilerden başlayarak bütün bir sermaye devletini aklamaya çalışmak burjuva hukukunun öncelikli misyonlarından biri. Ancak her ne kadar gerçek bu olsa da, Karadağ infazı davasının sonuna kadar takipçisi olacağız. Sonuç itibarıyla mahkeme salonundan nasıl bir hüküm çıkarsa çıksın, gerçek suçlular, masa başlarında emir veren, infaz planları yapan, sermaye iktidarının sürekliliği için imha politikalarını benimseyen, uygulayanlar ceza alanlar arasında olmayacak. Ancak bir tetikçinin dahi Karadağ infazından yakayı sıyıramadan ceza alarak çıkması daha sonra tetiği çekecekler açısından caydırıcı olacaktır.

Bunun yanı sıra ve belki daha da önemlisi Karadağ infazı davası bir kürsüye dönüşecektir. Kimlerin yargılandığından, kimlerin cezalandırıldığından- cezalandırılmadığından bağımsız, hiç şüphesiz duruşmalarda ortaya saçılan sermaye düzeninin kanlı yüzü olacaktır. İşte bu yüzden duruşmalar bir anlamda sermaye düzeninin teşhirinin yapıldığı birer kürsü olacaktır.

Şimdiden 16 Haziran günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde saat 10.10'da görülecek olan duruşmaya bütün devrimci kamuoyunu, devrimci, ilerici avukatları davet ediyor, Karadağ infazı davasını sonuna kadar takip etmeye çağırıyoruz.

Cezaevinde bir ölüm daha...

İzmir Buca Kırıklar F Tipi'nde, cezasının bitimine altı ay kala gördüğü işkence sonucu Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan siyasi tutsak Mehmet Kılınç, 9 Nisan gecesi yaşamını yitirdi. Cezaevi yönetimi, 2005 yılında DTP Uşak İl Başkanı'yken tutuklanarak "örgüt üyeliği"nden mahkum olan Kılınç'ın intihar girişimde bulunduğunu iddia etmişti.

3 Nisan günü "intihar ettiği" ileri sürülerek Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan Kılınç hakkında sorgulanan jandarmalar da çelişkili ifadeler vermişti. Jandarmalardan biri Kılınç'ın "kafasını duvara vurdu"ğunu iddia ederken bir diğeri "merdivenden düşerek başını çarptı" demişti.

Hayati tehlikeyi atlatabayan Mehmet Kılınç, bir haftadır hastanenin yoğun bakım servisinde solunum makinesine bağlı olarak yaşıyordu. Kılınç'ın yaşamını yitirmesinin ardından yapılan açıklamada, cenazenin otopsi işlemlerini tamamlanmasının ardından aile tarafından teslim alınacağı ifade edildi.

Kılınç'ın işkence sonucu hastaneye kaldırılması üzerine bir haftadır İzmir'deki ileri ve devrimci kurumlar kamuoyu oluşturmaya çalıştı. Son olarak 9 Nisan günü cezaevi önünde eylem yapan kurumlar, Kılınç'ın durumunu hatırlatarak Kırıklar'daki işkence ve keyfi uygulamaları protesto etmişlerdi.

Sincan Cezaevi müdürü Ayhan Çapacı'nın Kırıklar'a atanmasının ardından baskı ve şiddet uygulamaları artarken tutsakların tedavi, mektup, görüş, sohbet gibi bir dizi hakkı keyfi olarak gaspediliyor. Arama kisvesi altındaki baskınlarla da hücreler talan ediliyor. Mehmet Kılınç'ın işkence sonucu ölümü de bu tablonun son noktasını oluşturuyor.

Metal İşçileri Birliği MYK'sının Nisan Ayı Toplantısı Sonuçları

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu

Nisan ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündemi şu başlıklardan oluşuyordu:

- 1 Mayıs ve 26 Mayıs grevine hazırlık
- İşkolunun gündemi
- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama

- 1 Mayıs ve 26 Mayıs'a hazırlık:

1- 1 Mayıs'a ve 26 Mayıs'a hazırlık, bugün tüm çalışmaların merkezinde ve önündedir. Çünkü bu süreç mücadelenin ve örgütlenmenin tüm boyutlarını kesmekte ve belirlemektedir. Bu anlayışla hem tek tek fabrikalarda, hem de daha genel zeminlerde, yapılacak her işte, atılacak her adımda, 1 Mayıs'ı kazanarak 26 Mayıs'a yürümek perspektifi ve sorumluluğuyla hareket etmeliyiz.

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ın tarihsel çağrısını mücadelenin güncel gereklerine uyarlamalı, hem ön sürecinde hem de 1 Mayıs alanında bunu gözetken bir tutum almalıyız. Hedefimiz 1 Mayıs'ı tarihsel anlamına uygun bir ruhla, kitlesel bir katılımı ve militan bir coşkuyla kutlamaktır. Hazırlıklarımızı bu hedef doğrultusunda tam bir seferberlik ruhuyla yapmalıyız.

Merkezi Yürütme Kurulu, tüm metal işçilerini bu doğrultuda sorumluluk almaya çağırılmaktadır.

2- Bu amaçla yürütülecek çalışmaların taktik politik, eylem ve örgütlenme hattı konusunda, Yürütme Kurulu'nun Mart ayı toplantısında konulan çerçeve geçerliliğini korumaktadır. Özetleyerek yinelensek; görev, işçi sınıfının bilincini geliştirmek, tabandan örgütlülüğünü geliştirmek ve eylemli bir süreç içerisinde geçerek 1 Mayıs'a olabildiğince kitlesel, olabildiğince militan bir ruhla ve olabildiğince örgütlü bir tarzda çıkabilmektir. Bu süreçte başarının ölçütü, bu gündemlerle yapılacak işçi toplantılarının sayısı olacaktır.

Bu çerçeve ile sıkı sıkıya bağlantılı olmak üzere Merkezi Yürütme Kurulu, bileşenleri başta olmak üzere tüm ilerici ve öncü metal işçilerini, fabrikalardan başlayarak ortak mücadele platformlarında yan yana gelmeye çağırılmaktadır.

3- **Merkezi Yürütme Kurulu** yine bu anlayışla 1 Mayıs alanlarına fabrika pankartlarıyla katılma çağrısını yinlemektedir. Bu katılım biçimi, tabandan örgütlenme ve inisiyatif alma, mücadeleyi tabana yayma bilinci ve sorumluluğu demektir.

4- Fabrika pankartlarıyla katılım, mücadele ruhu ve şiarları konusunda tam bir bütünlükle tamamlanmalıdır. Bu anlayışla, özgün sorunların işlendiği pankart ve dövizlerin yanı sıra, tüm bir işçi sınıfının isteği ve hedefi olan genel grev-genel direniş şiarını taşıyan pankart ve dövizler taşınmalıdır. Pankart ve dövizlerle birlikte atılacak sloganlarda da 26 Mayıs'ta genel greve çıkma kararlılığı ortaya konulmalıdır.

5- **Merkezi Yürütme Kurulu**, tüm bunlar için sendika yönetimlerini görev almaya zorlamak gerektiğini düşünmektedir. Bununla birlikte, 1 Mayıs alanları ve kürsülerinde, işçilerin mücadele coşkusu ve kararlılığı en dolaysız biçimde yansımalıdır. Bu, söz ve yetkinin işçilere, somutta da direnişçi işçilere bırakılması anlamına gelmektedir. Merkezi Yürütme Kurulu, bu hakkı kazanmak üzere başta metal işçileri olmak üzere tüm işçi ve emekçileri sendika yönetimleri

üzerinde örgütlü bir basınç uygulamaya çağırılmaktadır.

6- **Merkezi Yürütme Kurulu**, 1 Mayıs'tan hemen sonra yapılmak üzere 1 Mayıs'ın sonuçlarını değerlendirerek 26 Mayıs'a yönelik yapılacak hazırlıkları planlamak üzere kitlesel işçi toplantıları gerçekleştirmeyi hedeflemektedir.

- İşkolunun gündemi:

1- **Merkezi Yürütme Kurulu**, işkolunda yaşanan bir dizi gelişmenin Mart ayı toplantısında yapılan tespitleri değiştirebilecek nitelikte olmadığına inanmaktadır. Öyle ki, krizin faturasını metal işçisine ödeten metal kapitalistleri, başarı tabloları sunmaya devam ederken, metal işçilerine haklarını vermeme kararlılığında olduklarını her fırsatta gösteriyorlar. Dahası yeni hak gasplarına hazırlanmaktan da geri durmuyorlar. Bunun karşılığında sendikaların durumunda da bir değişiklik yok. **Türk Metal**, her türlü mücadele filizini ezmek üzere olağan çalışmasını sürdürüyor. **Birleşik Metal-İş** ise şu durumda savunma, elindeki koruma derdinde. **Çelik-İş** yönetimi ise ihanet batağında, sessiz-sedasız üye sayısını büyütme için nokta vuruşlar yapmaya çalışıyor.

2- **MESS Grup TİS**'leri artık işkolunun ana gündemidir. Tüm taraflar bu gündeme bağlı olarak hazırlıklarını sürdürüyor ve mevzileniyor. Ancak bununla birlikte TİS sürecini metal işçilerinin gündeminden uzak tutmak ve böylelikle beklentilerini en aza indirmek için özen gösteriyorlar. Bunun için kamuoyuna açık hiçbir platformda yapılmış, TİS'lerle ilgili herhangi bir açıklama ve beyanları yoktur. Fabrikalarda da durum bundan farklı değildir. Bu tablonun tek istisnası kısmen de olsa **Birleşik Metal**'dir. Ancak önceki TİS süreciyle karşılaştırıldığında BMİS yönetimi cephesinden de yapılanlar sınırlı ve prosedür gereğidir. Bunun böyle olmasında önceki TİS döneminde iddialarının gerisine düşmüş olmanın özel bir rolü vardır. Eğer tabandan güçlü bir mücadele ve örgütlenme isteği geliştirilmezse, onlar payına bu görüntünün değişmesi çok zordur.

3- Diğer taraftan **MESS Grup TİS** süreci, 1 Mayıs ve 26 Mayıs sürecinden bağımsız değil, bu süreçle iç içe geçmiştir. Öyle ki, 1 Mayıs ve 26 Mayıs'ı kazanmak, TİS sürecini kazanmanın yolunu açacaktır. Başarıyla örgütlenmiş bir genel grev, TİS sürecinde kazanmak için gerekli olan maddi ve moral donanımları da ortaya çıkaracaktır. Bu, grev yapma inancı ve kararlılığının pekiştirilmesi, bunun için gerekli deneyim ve örgütlülüğün temellerinin oluşturulması demektir.

Şöyle ki, genel grev-genel direniş hedefine bağlı olarak örgütlenmesi hedeflenen ortak mücadele platformları, 26 Mayıs'tan sonra TİS kapsamında olsun olmasın, sendikalı olsun ya da olmasın metal işçilerinin MESS'e karşı ortak mücadele platformları olarak yaşamaya devam edecektir.

İşte bu nedenle bugün 1 Mayıs ve 26 Mayıs yolunda yapılacak hazırlıklar çok daha büyük bir anlam kazanmıştır. Eğer bu süreç içerisinde metal işçileri saflarını toparlar ve mücadele kapasitesini yükseltebilirlerse, TİS sürecine anlamlı bir ön hazırlık yapılmış olacaktır. Bu durumda da, 26 Mayıs'tan sonra metal işçileri işçi sınıfının öncü bölümü olarak mücadele bayrağını güvenle taşıyabilecektir.

Metal İşçileri Birliği, 1 Mayıs ve 26 Mayıs

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

hazırlıklarını bu perspektif ışığında yapacaktır.

Merkezi Yürütme Kurulu ayrıca, bu düşünceleri metal işçilerine taşımak amacıyla 1 Mayıs alanlarında kullanılmak üzere bir bildiri hazırlayacaktır.

4- **Merkezi Yürütme Kurulu** ayrıca, TİS hazırlıkları kapsamında daha önce aldığı somut eylem ve etkinlik kararlarını gözden geçirmiştir.

Bu dönem içerisinde kararı alınan **Otomotiv Sanayicileri Derneği (OSD)** Genel Kurulu sırası yapılan "Çaldıklarınızı geri alacağız" eylemi anlamlı ve başarılıdır. MİB'in de işlevine uygun bir rol oynaması açısından bu eylemler çoğaltılmalıdır.

5- Sürece yönelik güçlü bir hazırlık yapmak ve güçlü bir ilk müdahalede bulunmak amacıyla gündeme alınan **TİS Sempozyumu** hazırlıkları da değerlendirilmiştir. Yapılan değerlendirme sonucunda henüz planlananın gerisinde olduğu sonucuna varılmış ve çalışmaların hızlandırılması gereğinin altı çizilmiştir.

6- Daha önce kararlaştırılmış bulunan sendika broşürlerinin kullanılması TİS çalışmalarını ayrıca güçlendirecektir. Bu nedenle broşür hazırlıklarını hızlandırmamız yerinde olacaktır. Bu amaçla, Mayıs ayı toplantısında broşürlerle ilgili yapılacak ön hazırlıklar masaya yatırılacaktır.

- Bülten:

1- Bir süredir **Türk Metal** adına **Birleşik Metal-İş**'in örgütlü olduğu fabrikalarda örgütlenme(!) çalışması yapan **Ziya Yılmaz**'ın, bu tutumunu teşhir eden bültenimizin yayını hazırlayan **Eksen Yayıncılık Yazı İşleri Müdürü** ile birlikte **BMİS** yönetimi ve bazı sol yazarlar hakkında dava açma yoluna gittiği öğrenilmiştir. Konuyu değerlendiren Merkezi Yürütme Kurulu, bu hainin girişiminin nafi bir çaba olduğunun altını çizmekte ve metal işçisinin bu sınıf haininden hesap sormaya kararlı olduğunu duyurmaktadır.

2- Merkezi Yürütme Kurulu, henüz çıkmamış bulunan Nisan sayısının gündemlerini yeniden planlamıştır. Bülten en kısa sürede yayına hazırlanarak kullanıma sunulacaktır.

Merkezi Yürütme Kurulu

14 Nisan 2010

Akkardan'da uzlaşmacı-icazetçi çizginin iflası

Akkardan işçileri 10 Nisan günü yaptıkları yazılı bir basın açıklaması ile direnişlerinde yaşadıkları sıkıntıları kamuoyu ile paylaştılar. Patronun işten çıkarma saldırısı karşısında başlattıkları direnişte sadece sermaye sınıfına karşı değil kendilerini temsil etmesi gereken sendika yöneticilerine karşı da mücadele etmek zorunda kaldıklarını açıkladılar.

Her ne kadar kamuoyunda mücadelecı ve direngen bir görüntü çizmeye çalışsa da Akkardan'da yaşananlar bir kez daha Birleşik Metal-İş yönetiminin sahip olduğu uzlaşmacı-icazetçi çizginin bir kanıtı olmuştur. Daha sonra işçilerin basıncı ile kabul etmek zorunda kaldıkları gibi işçi çıkarılmasını en baştan kabul ederek bu konuda protokol imzalayan Birleşik Metal yönetiminin kendisidir. Ve sadece bu pratikleri bile krizin bedelinin işçi sınıfı tarafından ödenmeyeceği söylemlerinde ne kadar “samimi” olduklarını göstermeye yeter.

Ancak Birleşik Metal yönetiminin icazetçiliği-uzlaşmacılığı bununla da sınırlı değildir. Son dönem direnişlerin birçoğunda Birleşik Metal yönetimi direnişçi işçileri sahipsiz ve yalnız bırakmıştır. Akkardan'da ise direnişçi işçilere sorup onların onayını almadan direnişi bitirme yolunu tutmuştur. Onlar için patronun Temmuz'da işçileri geri alacağına dair “söz vermesi” direnişin bitirilmesi için yeterli olmuştur. Patronun iki dudağı arasından çıkan sözlerle inanarak işçileri yarı yolda bırakmak Birleşik Metal yönetiminin son dönem pratiğinin en vahim örneklerinden biridir.

İşçi sınıfı kriz bahanesi ile gerçekleştirilen saldırılar sonucu birçok bedel ödemektedir. Bu bedel en yoğun olarak metal sektöründe ve Birleşik Metal'in örgütlü olduğu fabrikalarda ödenmektedir. Birleşik Metal yönetimi fabrikalardaki sendikal örgütlülükler dağıtılırken bir kez daha boyun eğmeyi ve uzlaşmayı seçmiştir.

Yaşananlar çok fazla yoruma yer bırakmayacak kadar açıktır. Birleşik Metal'in mevcut yönetimi bırakalım “**Gebze'de ikinci TEKEL yaratacak**” bir irade ortaya koymayı üyesi olan işçilerin en demokratik-sendikal haklarını bile savunmaktan yoksun durumdadır. Akkardan direnişçileri ise iplerin koptuğu son noktada yaşananları kamuoyu ile paylaşarak iki ay boyunca bu sonun adım adım hazırlanmasına seyirci kalmışlardır.

Metal işçileri yeni bir toplu sözleşme döneminin arifesinde Türk Metal'in ihanetçiliği ile Birleşik Metal'in uzlaşmacılığını-icazetçiliğini de hesaba katarak buna uygun bir mücadeleye hazırlanmalıdır.

Tek tek fabrikalarda devam eden direnişlerde olduğu gibi toplu sözleşme döneminde verilecek topyekûn mücadelede de kazanmanın yolunun taban iradesine dayanan bir örgütlenme ve mücadeleden geçtiğini bilerek sürece hazırlanmalıdırlar.

Metal İşçileri Birliği, Akkardan direnişi vesilesiyle bir kez daha açığa çıkan gerçekler ışığında Birleşik Metal yönetimini ortaya koydukları iddialara sahip çıkmaya ve sınıf sendikacılığı yapmaya çağırılmaktadır.

Metal İşçileri Birliği, sermaye sınıfına ve kendilerini yarı yolda bırakan sendika bürokratlarına karşı Akkardan işçilerinin verdiği mücadeleyi kendi mücadelesi olarak görmekte, bu mücadeleye sahip çıkmaktadır.

Söz, yetki, karar işçilere!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Metal İşçileri Birliği

14.04.2010

Akkardan işçilerinden basın açıklaması...

“Sendikalar bürokratlara değil biz işçilere aittir!”

Sendikalara, işçilere ve basına...

Bizler, Akkardan işçileri olarak 2 aya yakın bir süredir işimize ve onurumuza sahip çıkmanın kavgasını veriyoruz. Akkardan patronunun bizleri bölmeye, direnişimizi kırmaya yönelik tüm çabalarına karşı sınıf bilincimizle direndik ve direnmeye de devam ediyoruz. Ancak bu süreçte yaşadığımız deneyimler, mücadelenin hedefinin yalnızca patronla sınırlı olmaması gerektiğini, bizlere bir kez daha öğretti. Sendikamız Birleşik Metal-İş şube ve merkez yönetimi, biz direnişçi işçilere sormadan ve onayımızı almadan, üstelik de direnişi sürdürme yönündeki irademize rağmen, direnişi bitirme kararı almış ve bugüne dek sunduğu göstermelik desteği bile kestiğini bildirmiştir. Sendika yönetiminin sürecin başından itibaren takındığı olumsuz tutumlar ve gelinek noktada aldığı bu kabul edilemez karar, bizleri, bugüne dek kendi iç meselemiz olarak gördüğümüz bazı hususları sizlerle paylaşmak durumunda bırakmıştır.

Her şeyden önce belirtmeliyiz ki, bu direniş, sendika yönetiminin ayak diremesine ve önümüze çıkarttığı zorluklara rağmen, işçilerin ortak kararı ve iradesiyle başlatılmıştı. İşten atıldığımızda, bizlerin karşısına çıkmamak için “tatile giden” şube yöneticileri, daha sonra direnişçi işçilerin kararlı tutumu karşısında geri adım atmak ve direnişimizi göstermelik de olsa sahiplenmek zorunda kalmışlardı. Oysa ki kısa çalışma uygulamasını sendikamızın bize verdiği güvence nedeniyle kabul etmiş, işten atıldığımızda da sendikanın bize sahip çıkacağını düşünmüştük. Benzer şekilde, kısa çalışma uygulamasıyla gündeme gelen esnek çalışma dayatmasına karşı başlattığımız protesto eylemlerine de, sendika yönetiminin baskısıyla son vermiştik.

İsrarlı taleplerimiz sonucunda genel başkanımız direniş yerine gelerek, bir basın açıklaması yapmış ve bu açıklamada; işten atılmalar hakkında sendikanın hiçbir bilgisi ve onayı olmadığını, gerekirse Akkardan'ı Gebze'de yeni bir Tekel'e çevireceğini söylemiş, “zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok” demişti. Ancak, “haberimiz yoktu” şeklindeki bu açıklamanın doğru olmadığı kısa sürede açığa çıktı. Öğrendik ki, işten atılmaların öncesinde sendika yöneticileriyle patron temsilcileri bir araya gelmiş, kimlerin ve toplam kaç işçinin işten atılacağına pazarlığı yürütülmüş ve bu pazarlık 22 Ocak tarihli bir protokolle sonuca bağlanmıştı. Böylece, sendika yönetiminin en başından beri süregelen isteksiz tavırlarının, direnişi gerçek anlamda sahiplenmeyen tutumlarının nedenini anlamış olduk. Halen çalışan işçilerin molalarda ve iş çıkışlarında bizlerle buluşarak direnişe destek vermeleri bizzat sendika yönetimi tarafından engellendi; sendikamıza bağlı işyerlerinden kitlesel ziyaretler ısrarla örgütlenmedi; direnişimize dair yapılan tek bir haber de kısa süre sonra sendika web sitesinden çıkartıldı.

Sendika yönetiminden tüm bunların hesabını sormak için genel merkeze gittik ve 2 gün 2 gece orada başkanın gelmesini ve bizlere bir açıklama yapmasını bekledik. Genel başkan ise bizlerle görüşmekten kaçındı ve biz merkez binasında onu beklerken, fabrika önüne gidip direnişi bitireceği tehdidini savurdu. Fakat kararlı tutumumuz sayesinde bizimle görüştü ve protokolden haberi olduğunu itiraf ederek, bu sefer de bunun yasal bir prosedür olduğuna bizi ikna etmeye çalıştı.

Gerçeğin açığa çıkması ve ısrarımız sonucu genel başkan patronla tekrar görüştü. Ardından, “direnişin hemen bitirilmesi koşuluyla, işler açıldığında, Temmuz ayına kadar direnişçi işçilerin geri alınabileceğine” dair söz aldığını ve kendisinin de patronun bu sözüne inandığını beyan etti. Bizler, sözlere güvenmediğimizi ve yazılı bir anlaşma istediğimizi söyleyerek taleplerimizi maddeler halinde sendika yönetimine ilettik ve görüşmelerin bu çerçevede sürdürülmesini istedik. Bu haklı taleplerimiz dahi, yöneticiler tarafından “siz direnişe devam mı etmek istiyorsunuz, bunlar patron tarafından kabul edilmez” itirazıyla karşılaştı.

Bugün gelinek noktada, genel başkan, önceden verdiği sözlerin arkasında durmadığını bizlere göstermiş oluyor. Akkardan fabrikası, DİSK Maden-İş döneminden beri sendikalı olan bir işyeridir. Soruyoruz, sınıf sendikacılığı anlayışına dayanan, tabanın söz ve karar sahibi olduğunu savunan sendikal geleneğimizi yaşatmak yerine, ona ihanet mi edeceğiz? Genel başkan, bizlerle konuşmadan ve bizlere danışmadan direnişi bitirme kararını nasıl alabilir? Belli ki, bizim davamıza daha baştan sırt çevrilmiştir. Başkanın bilgisi dâhilinde ve onun onayıyla yapılan ve bizlerin işten çıkarılmamızı içeren protokol de bunun en açık kanıtıdır.

Tüm bunlara rağmen, biz Akkardan direnişçileri olarak, DİSK'in ve Maden-İş'in tarihsel geleneğine ve sendikamız Birleşik Metal-İş'e sahip çıkacağımızın bilinmesini istiyoruz. Sendikalar bürokratlara değil biz işçilere aittir ve biz işçilerin mücadele silahıdır. Ancak, sendikalarımıza sahip çıkmazsak, kendi elimizle seçtiğimiz yöneticileri denetlemezsek, sendikanın biz demek olduğunu, söz ve karar hakkının tabanda olduğunu unutursak sendikalar da mücadele örgütlerimiz olmaktan çıkar. Oysa krizin sebep olduğu işsizliğe ve yoksulluğa karşı durabilmek, krizin faturasını patronlara ödebilmek için mücadelecı sendikalara ihtiyacımız var. Bizler işçi sınıfının birer üyesi olarak, bu anlayışla mücadele etmeye devam edeceğiz.

Yaşasın Akkardan Direnişimiz!

Akkardan Direnişçi İşçileri

Baskı ve teröre rağmen Ankara'da yaygın çalışma

Sermaye devleti, 31 Mart günü BDSP'ye yönelik gerçekleştirdiği operasyonların ardından tutuklama terörünü devreye sokmuş ve 5 sınıf devrimcisini tutuklamıştı. Baskı ve sindirme politikalarına devam eden sermaye devleti, kolluk güçleri aracılığıyla baskı ve tacizlerini sürdürüyor.

Mamak İşçi Kültür Evi, Kızıl Bayrak gazetesinin Kızılay'daki bürosu ve Sincan İşçi Derneği operasyondan sonra polis ablukasına alındı. Sivil ekipler neredeyse gece gündüz kurumların önünde bekleyerek sınıf devrimcilerini taciz ediyor.

Siyasal sınıf çalışması sürüyor...

Gerçekleştirilen bütün basın açıklamaları ciddi bir polis ablukasına eşliğinde yapılıyor. Eylemlerde bazı sınıf devrimcileri polisin özel hedefi olarak işaret ediliyor. Sınıf devrimcileri kurumlardan her dışarı çıktığında polisin açık takip ve tacizine maruz kalıyor. Ancak bütün bu baskı ve tacizlere rağmen, düşmana inat siyasi sınıf çalışması kesintisiz devam ediyor.

BDSP faaliyetleri...

Ankara BDSP, şimdiye kadar operasyonları ve tutuklama terörünü teşhir eden çeşitli basın açıklamaları gerçekleştirdi. Ankara BDSP, 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde devlet terörünü de teşhir eden çalışmalar yürütüyor. Kızıl Bayrak gazetesini satışının yanısıra 1 Mayıs'a dönük afiş ve bildiri çalışmaları yapılıyor.

BDSP, Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun bir bileşeni olarak toplantılara ve çalışmalara katılıyor.

Bunlara ek olarak 1 Mayıs çalışmaları ajitasyon ve propaganda faaliyetinin yanısıra bir etkinlikle devam edecek. 25 Nisan günü direnen işçi ve emekçileri bir araya getiren, direnişlerin ve 1 Mayıs gündeminin ele alınacağı bir salon etkinliği gerçekleştirilecek.

Ekim Gençliği faaliyetlerinden

Gözetim ve tutuklama terörünün ardından birçok üniversitede devlet terörünü teşhir eden afişlemeler gerçekleştirildi. Ayrıca üniversitelerde faaliyet yürüten gençlik güçlerine gözetim ve tutuklama terörü ile son dönemlerde üniversitelerde artan faşist saldırıların teşhiri üzerinden ortak bir basın açıklaması örgütlenme çağrısı yapıldı. Buna ek olarak faşist saldırılar, gözetim ve tutuklamalarla ilgili üniversitelerde yaygın olarak dağıtılmak üzere bir bildiri hazırlandı.

Bahar döneminde üniversitelerde gerçekleştirilecek şenliklerde stant açma, şenlik olmayan üniversitelerde de 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde stant açma, bildiri ve afiş gibi araçlarla ajitasyon-propaganda çalışmaları planlanmış bulunuyor.

1 Mayıs sonrasında da soruşturma terörüne ilişkin bir çalışma programı hayata geçirilecek.

DLB faaliyetleri hızlanıyor

DLB, gerçekleştirdiği piknikle 1 Mayıs çalışması ve liseli kurultayı üzerine planlamalar yaptı.

23 Nisan günü Ankara DLB'nin gerçekleştireceği kurultayın çalışmaları da sürüyor. Bazı lise ve dershanelerde Kurultay Hazırlık Komiteleri oluşturularak kurultaya dönük çalışmalar

güçlendiriliyor. Kurultay hazırlıkları çerçevesinde afiş, bildiri vb. birçok araç devreye sokulacak.

Sincan İşçi Derneği 1 Mayıs'a hazırlanıyor

Sincan İşçi Derneği etrafındaki yoğun polis ablukasına rağmen çalışmalarına devam ediyor. Lale Meydanı'nda stant açarak saldırı ve tutuklama terörünü teşhir eden bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde 1 Mayıs konulu bir işçi pikniği düzenlenecek. Ayrıca işçi toplantıları, afiş ve bildiri çalışmaları yapılacaktır.

Devrimci kültür-sanat faaliyeti sürüyor

Gün boyu kapı önünde bekleyen sivil polisler rağmen Mamak İşçi Kültür Evi düzenli bir şekilde çalışmalarını sürdürüyor. Devrimci kültür sanat çalışmaları ve kurslar düzenli olarak yürütülüyor.

Ayrıca toplantılar gerçekleştirilerek gözetim ve tutuklama terörünün politik arka planı üzerinden çeşitli tartışmalar yapıldı. Bu toplantılarda 1 Mayıs

çalışmalarına herkesin aktif olarak yer alması gerektiği vurguladı. Kültür evi bünyesinde 1 Mayıs faaliyetleri çerçevesinde bir çok planlama yapıldı.

Bunlarla beraber polisin tacizlerine rağmen gün içerisinde Mamaklı emekçilerin Mamak İşçi Kültür Evi'ne gidiş gelişlerinde herhangi bir aksama olmadı tersine emekçiler sınıf devrimcilerine sahip çıktı.

Kızıl Bayrak / Ankara

EG ve DLB tutuklama terörünü protesto etti

Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği, sermaye devletinin sınıf devrimcilerine yönelik saldırılarına karşı 9 Nisan günü Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Rüzgâr ekenler, fırtına biçecek! Gözetimler, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz / Ekim Gençliği - Devrimci Liseliler Birliği" pankartının açıldığı eylemde EG ve DLB afişleriyle kızıl bayraklar taşıdı.

Açıklamada, sistemin varlığını devam ettirebilmek için işçi sınıfı ve sınıf devrimcileri üzerindeki baskısını arttırdığı belirtilerek 4 ilde gerçekleştirilen operasyonlarda 18 devrimcinin gözetimine alındığı, beşinin ise tutuklandığı hatırlatıldı. Saldırının toplum üzerinde uygulanan baskı ve terör uygulamalarının bir parçası olduğuna değinilerek, gençliğin maruz kaldığı saldırılar anlatıldı. Kameralarla, okul polisleriyle, disiplin cezalarıyla liselerin yarı açık ceza evlerinde dönüştürüldüğü, üniversitelerde demokratik hakları için faaliyet yürüten öğrencilere ÖGB'lerin saldırdığı, gençliğin soruşturma ve ceza terörü ile yıldırmaya çalışıldığı vurgulandı.

Açıklama, saldırılara rağmen devrimci faaliyetin engellenemeyeceği vurgulanarak sonlandırıldı.

Eyleme Halk Cephesi ve ÜİD-DER de destek verdi.

Ekim Gençliği - Devrimci Liseliler Birliği / Ankara

BDSP'li tutsaklar Sincan'dan sesleniyor

Merhaba yoldaşlar,

Biz A-34 hücrelerinden Emre ve Özgür. 8 kişi gözetimine alınıp 5 kişi tutuklandık. 3 Nisan'da tutuklandık. Şimdi ben ve Özgür aynı hücrede Hızlan, Can ve Onur da bize yakın bir hücrede kalıyorlar. Biz çok iyiyiz, merak etmeyin. İlk başlarda tüm ihtiyaçlarımızı diğer devrimci dostlarımız aracılığıyla karşıladık. (...) Yavaş yavaş bir düzene oturuyor her şey. Cezaevi dayatmalarına sloganlarımızla tepkilerimizi gösteriyoruz. İlk cezaevi deneyimimize başladığımız bugünler bizler için çok hızlı geçiyor. Öte yandan sanki günlerce buradaymışız ve cezaevi koşullarına da alışmışız gibi hissediyoruz. Şu an için herhangi bir sorun yok. (...) Kantin ihtiyaçlarımızın bir kısmı bugün geldi. Bir kısmı da yarın gelecek.

Bize mektup yazmanızı bekliyoruz. (...) Şimdilik söyleyeceklerimiz bu kadar. Daha sonra ayrıntılı ve uzun mektuplar göndeririz sizlere. Bir başlangıç yapalım dedik. Sizlere, buradaki siper yoldaşlarımız ve diğer yoldaşlarımızın devrimci selamlarını yolluyoruz Görüşmek dileğiyle!...

Emre ve Özgür

Adres: Sincan F1 Cezaevi A 12 -34

Ahmet Türk'e saldırı yaygın protestolarla karşılandı

Kapatılan DTP'nin siyasi yasaklı eski Eşbaşkanı Ahmet Türk'e yönelik Samsun'da gerçekleştirilen faşist saldırı Kürt kentlerinde gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

14 Nisan 2009 tarihinde DTP'ye yönelik yapılan operasyonlar sonucu Kürt siyasetçilerinin tutuklanmasının yıldönümüne denk gelen protestolar Kürdistan'ın birçok iline yayıldı. Hakkari, Diyarbakır, Mersin, Şırnak, Van, Adana'da binlerce kişi sokak gösterileri düzenledi.

Operasyonların yıldönümünde **Diyarbakır**'da on binlerce kişi BDP Diyarbakır İl Örgütü önünde toplanarak Koşuyolu Parkı'na doğru yürüyüşe geçti.

Aralarında BDP Eşbaşkanları Selahattin Demirtaş ve Gültan Kışanak, DTP milletvekilleri ile belediye başkanlarının bulunduğu on binlerce kişi Ahmet Türk'e yapılan saldırıya ilişkin tepkilerini "Sabrımız taşarsa Karadeniz, Ege, Marmara'ya taşar!" pankartı ile gösterirdi.

Hakkari'nin **Yüksekova** ve **Şemdinli**, Şırnak'ın **Cizre**, **Beytüşşebap** ve **Silopi**, Van'ın **Başkale** ilçelerinde esnaf, Ahmet Türk'e yönelik saldırıyı protesto etmek için kepenk açmadı.

Yüksekova'da 14 Nisan operasyonlarını protesto etmek amacıyla BDP ilçe binası önünde toplanan binlerce kişi, basın açıklamasının yapılacağı Oslo Otel'i'ne kadar yürüdü. Oslo Otel'i önünde yapılan basın açıklamasının ardından yürüyüşe geçen gruba, polis biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı.

Mersin'de de kepenk kapama eylemiyle saldırı protesto edildi.

Van'da BDP Van il binası önünde toplanan binlerce kişi belediye binası önüne doğru yürüyüşe geçti. Belediye önünde açıklama yapan TUYAD-DER Başkanı İbrahim Ete, 2009 yılı içinde KCK operasyonu adı altında 1483 DTP'linin tutuklandığını hatırlattı. Aradan bir yıl geçmesine rağmen tutuklu DTP'lilerin halen mahkemeye çıkarılmadığına da dikkat çeken Ete, DTP'li siyasetçilerin derhal serbest bırakılmalarını istedi. Ahmet Türk'e yapılan saldırının "Kürt halkına ve demokrasiye yapılmış bir saldırı olduğunu" ifade eden Ete, saldırıyı kınadı. Açıklamanın ardından yürümeye başlayan bir gruba polis, biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı. Polisle çıkan çatışma kısa süre sonra sona erdi.

Adana BDP İl Örgütü, il binası önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamaya, KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül, MYK Üyesi Sıdık Akın, KESK Adana Şube Başkanı Sinan Tunç, Eğitim Sen Adana Şube Başkanı Güven Boğa da katıldı.

Cemal Gürsel Caddesi'ndeki BDP binası önünde yapılan eylemde "Trabzon, Samsun hattında, dün Hrant Dink, bugün Ahmet Türk, yarın kim?" pankartı açıldı.

BDP Adana İl Başkanı Zeki Karataş yaptığı açıklamada, Kürtler olarak katliamlardan, tutuklamalardan işkencelerden geçirildiklerini ifade ederek Kürt halkının geçmişte de her zaman ayakta olduğunu, bundan sonrada ayakta olacağını söyledi. Kürt halkının alınının açık yolunun aydınlık olacağını belirtti.

Ülgen, Ahmet Türk'e yapılan saldırıyı kınadı. "Esaret altında tutulan bütün arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" diyerek sözlerini tamamladı.

Hakkari'de insanlık ayaklar altında...

Hakkari'de, kapatılan DTP'nin siyasi yasaklı Eşbaşkanı Ahmet Türk'e yönelik saldırının protesto edildiği eylemler sırasında azgın polis terörü bir kez daha sahnelendi.

BDP tarafından yapılan basın açıklamasının ardından Cumhuriyet Caddesi üzerinde kitleye saldıran polisler Hakkari eski Belediye Başkanı Kazım Kurt'un oğlu **Hatip Kurt** ve **Baran Engin** adlı çocukları yerlerde sürükleyerek gözaltına aldı. Çocuklar, Hakkari Devlet Hastanesi'nde yapılan tedavilerinin ardından Van Araştırma Hastanesi'ne sevk edildi. Yaralıların durumunun ciddiyetini koruduğu belirtildi.

Dünkü gösteriler sırasında oğlu Habip Kurt'u okuldan almak için yola çıkan Anne Güllü Kurt'un çabaları sonuç vermedi. Hatip Kurt'u gözaltına alan polislerin 14 yaşındaki çocuğu yerlerde sürüklemesi burjuva medyada dahi "insanlık yerlerde sürüklendi" başlıklı haberlerle işlendi.

Çeber davasında işkenceciler korunuyor

12 Nisan günü görülen Engin Çeber davasında işkencecilerin korunup kollandığı bir kez daha görüldü. 60 sanıklı davada sadece iki gardiyan hakkında işkence suçundan müebbet hapis cezası istendi.

Engin Çeber davasında savcı mütalaası yeni bir skandala imza attı. Soruşturmaya sonradan katılan ve sadece bir duruşmada bulunan Savcı Muammer Çalık, 60 sanıklı davada sadece iki gardiyan hakkında işkence suçundan 3'er kez müebbet hapis cezası istedi. Metris Cezaevi ikinci müdürü Fuat Karaosmanoğlu'nun ise "görevi ihmal"den sadece 1 yıl hapsi talep edildi.

Bu arada cezaevine geldikleri gün cezaevinin jandarma arama noktasında Çeber ve arkadaşlarını cop ve palaskalarla dövdükleri söylenen, odaya copla girdikleri yönünde kamera kaydı ve odadan dövülme sesi geldiği yönünde tanık ifadesi bulunmasına rağmen, dört jandarma görevlisinin de aralarında bulunduğu 42 sanık için beraat istendi.

Duruşmada, müdahil avukatlardan ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozagaçlı işkence ve kötü muamele yapanlar kadar göz yumanların da suçlu olduğunu belirtti. Sanıkların hepsinin kamu görevlisi olduğunu ifade eden Kozagaçlı bunların gördükleri suç ihbar etmemekle hem yükümlülüklerini yerine getirmediklerini hem de suça ortak olduklarını ifade etti.

Müdahil avukatlardan Av. Taylan Tanay ise duruşma sonrası yaptığı açıklamada, geçmiş dönemdeki işkence suçlarının cezasız bırakıldığını hatırlattı. Engin Çeber davasında da aynı sona gidildiğini ifade etti.

Müdür Fuat Karaosmanoğlu hakkında ağırlaştırılmış müebbet istendiğini hatırlatan Tanay, hazırlanan mütalaada sadece 1 yıl ceza talep edildiğini söyledi.

Tanay şunları söyledi:

"18 aylık uzun bir süre yargılama sonucu onlarca tanık dinlendi, bilirkişi raporları, adli tıp raporları, kamera kayıtları var. Ama 18 ay sonra sadece 1 yıl ceza isteniyor. Aynı şekilde jandarmalar hakkında yine beraat isteniyor. Bu mütalaayı kabul etmek mümkün değil. Emniyetteki görüntüleri yok etmeye çalışan, sahte bilirkişi raporları oluşturmaya çalışanlar, tanıkları yönlendirmeye çalışan, tanıkları mahkeme getirmeyen irade 18 ay sonra davayla hiç ilgili olmayan, vakıf olmayan bir cumhuriyet savcısı ile cezasızlık güvencesine kavuşmayı düşünüyor." Tanay, bunun kabul edilemez olduğunu söyledi. Bunu kabul etmiyoruz."

Halk Cepheçileri ise yaptıkları basın açıklamasının yanısıra duruşma boyunca adliye önündeki bekleyişlerini sürdürdüler. Duruşma, 31 Mayıs 2010 tarihine ertelendi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://raney.org>

BDSP'nin 1 Mayıs faaliyetlerinden...

BDSP çeşitli illerde gerçekleştirdiği çalışmalar işçi ve emekçilere taleplerini 1 Mayıs meydanlarında haykırma çağrısı yapıyor. 1 Mayıs çalışmalarını 26 Mayıs süreciyle birlikte devrimci baharı kazanma bakışıyla ele alan sınıf devrimcileri, çalışmalarını çeşitli ve çok yönlü araçları kullanarak sürdürüyor.

Ümraniye

Ümraniye OSB-İMES İşçileri Derneği'nde 11 Nisan günü, "1 Mayıs'tan, 26 Mayıs'a Genel GREV, Genel DİRENİŞ'i OSB-İMES İşçileri Tartışıyor!" başlıklı bir toplantı gerçekleştirildi.

Toplantı, OSİM-DER adına gündem üzerine yapılan konuşma ile başladı. Konuşmanın ardından, TEKELE direnişi sürecini anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Daha sonra, TEKELE direnişi içerisinde aktif olarak yer alan öncü işçilerden Metin Aslan'a söz verildi. Aslan, TEKELE sürecinde yaşananları anlattı.

Aslan'ın konuşmasının ardından soru-cevap kısmına geçildi. Birçok işçinin söz aldığı bu kısımda, TEKELE sürecine, 1 Mayıs'a ve 26 Mayıs'a ilişkin canlı tartışmalar yapıldı.

OSİM-DER Emekçi Kadın Komisyonu'nun yaptığı toplantılar sonucunda 1 Mayıs'a özel bir bülten çıkartılması, toplantılar örgütlenmesi ve işçi-emekçi kadınların sorunlarını işleyen bir anketin hazırlanması kararı alındı. "Emekçi Kadınlar... Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara" şiarı ile OSİMDER Emekçi Kadın Komisyonu imzalı 1 Mayıs bülteni çıkarıldı.

Kartal

1 Mayıs hazırlıkları kapsamında bölgede 1 Mayıs toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıda sınıf hareketinin tablosu tartışıldı ve 1 Mayıs faaliyetleri planlandı. Faaliyetin taşınacağı emekçi mahalleleri, yapılacak fabrika toplantıları, 25 Nisan'da yapılacak etkinliğin duyuru ve çağrısı gibi başlıklar ele alındı.

Karlıktepe, Esentepe, Petrol-İş, Çavuşoğlu, Topselvi, Kurfalı, Erzincan, Çınardere mahallelerinin bildiri dağıtımları tamamlandı. Karlıktepe, Esentepe, Petrol-İş ve Kartal merkez afişleri de yapıldı. Toplamda 4500 bildiri ve 400 afiş kullanıldı.

Küçükçekmece

Küçükçekmece BDSP, 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde Sefaköy Gümüşçüler Çarşısı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi. 10 Nisan günü yapılan eylemde 26 Mayıs genel eylem sürecine giden yolda tüm emekçilerin 1 Mayıs'ta taleplerine güçlü bir şekilde sahip çıkması hatırlatıldı.

Bunun yanında BDSP'nin merkezi olarak çıkarmış olduğu 2 çeşit afiş bölge semtlerinde ve sanayi havzalarında kullanılmaya başlandı. Yine bu çerçevede çıkarılan bildirilerin 7500 adedi kullanıldı.

Çalışmaların temel ayaklarından birisi olarak tanımlanan ev toplantıları ise yapılmaya başlandı. Toplantılarda 25 Nisan'da yapılacak etkinliğin duyurusu ve verimli tartışmalar yapıldı.

Yerel bülten Emekçinin Gündemi'nin 1 Mayıs sayısının dağıtımları, kalan materyallerin kullanımı 1 Mayıs'a giden süreçte yapılacak.

Esenyurt

Ajitasyon-propaganda çalışmaları afişleme, bildiri dağıtımları ve Kızıl Bayrak gazetesinin etkin kullanımıyla yaygınlık kazandı.

BDSP afişleri işçilerin geçiş güzergâhlarıyla beraber

Köyiçi'nde, Fatih Mahallesi'nde, Balıkolu'nda, Tabela'da, Talatpaşa'da ve Yeşilkent'te yaygın olarak kullanıldı.

Merkezi bildiriler de kalabalık ekipler halinde pazarlarda yaygın olarak kullanıldı. Dağıtım esnasında BDSP imzalı "Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde" ve "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni" şiarlı önlükler giyilerek 1 Mayıs'a çağrı konuşmaları yapıldı.

Kızıl Bayrak gazetesinin satışı da Depo, Örnek Mahallesi, Yeşilkent'te toplu biçimde gerçekleştirildi.

11 Nisan günü 1 Mayıs ve 26 Mayıs gündemli bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıda; birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs için yürütülen mücadeleye daha fazla destek olma çağrısı yapıldı.

Ayrıca BDSP'nin de bileşeni olduğu Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun yerelde örgütleyeceği eylem ve etkinliklerin bir parçası olarak Esenyurt bölgesinde 18 Nisan Pazar günü gerçekleştirilecek 1 Mayıs'a çağrı eylemine de katılım çağrısı yapıldı.

Mamak

Mamak BDSP'nin 1 Mayıs faaliyetleri 12 Nisan günü Tuzluca'yır Mahallesi'nde yürütülen afiş çalışmasıyla devam etti.

Ardından işçi servis noktaları ve evlere kapı kapı yapılan ziyaretlerle 1 Mayıs bildirileri emekçilerle buluştu. Yaygın afiş, ev ziyaretleri ve bildiri dağıtımları da yapılan planlamalar arasında... Ayrıca çalışmaların gündemlerinden birini de BDSP'ye yönelik operasyonlar ve tutuklama terörü oluşturuyor.

TARİŞ işçilerine 1 Mayıs çağrısı!

İzmir BDSP, 10 Nisan günü TARİŞ işçilerine destek ziyaretinde bulundu.

Alsancak Garı önünde toplanan BDSP'liler, TARİŞ Bölge Müdürlüğü önüne doğru yürüyüş gerçekleştirdi. BDSP'liler, direniş alanına girildiğinde TARİŞ işçileri tarafından alkışlar ve "Asla yalnız yürümeyeceksin!"

sloganı ile karşılandı.

Direnış alanında Çiğli Organize Sanayi'den bir işçi BDSP adına TARİŞ işçilerine seslendi. TEKELE direnişinin tüm işçi sınıfına malolduğunun belirtildiği "Haklarımız için mücadele etmediğimiz sürece köleleştirilmeye mahkumuz" denilen konuşmada TARİŞ işçilerine 1 Mayıs çağrısı yapıldı.

Konuşmanın ardından Kızıl Bayrak gazetesinin yeni sayısı direnişçi TARİŞ işçilerine dağıtıldı. Alanda çekilen halayların ardından ziyaret son buldu.

Manisa

Manisa İşçi Birliği Derneği, işçi ve emekçilere seslenerek güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı 1 Mayıs'a çağrı yapıyor. Bu kapsamda merkezi 1 Mayıs afişleriyle beraber "Sömürüye, işsizliğe ve güvencesiz çalışmaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara! / Manisa İşçi Birliği Derneği" ozalitleri ve taleplerin yer aldığı ozalitler Manisa merkezde kullanıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Ankara – İzmir - Manisa

Kayseri 1 Mayıs hazırlıkları

Kayseri'de, aralarında ilerici, devrimci örgütlerin ve sendikaların da bulunduğu 22 kurumun katılımıyla 1 Mayıs'a hazırlık toplantısı yapıldı.

EMEP tarafından dile getirilen, 1 Mayıs çerçevesinde Türk-İş, Kamu-Sen, Memur-Sen ve Hak-İş bürokratlarıyla görüşülmesi ve onlarla birlikte 1 Mayıs hazırlıklarının sürdürülmesi önerisi, KESK, DİSK ve devrimci güçler tarafından reddedildi.

BDSP'lilerin, hiçbir koşulda sendika ağalarının ayağına gidilmemesi, sendikalı-sendikasız işçilere dönük 1 Mayıs çalışmasının yoğunlaştırılması önerileri genel olarak kabul gördü.

1 Mayıs'ın sosyal yıkım saldırılarına, işsizliğe, güvencesizliğe, 4/C köleliğine, özelleştirmelere, taşeronlaştırmaya, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar uygulamalarına, emperyalist saldırganlığa, hapishanelerdeki tecrit uygulamalarına ve devlet terörüne karşı tarihsel ve güncel anlamına uygun olarak kutlanması noktasında fikir birliğine varıldı.

Devrimci 1 Mayıs Platformu da 1 Mayıs'a hazırlanıyor

Kayseri'de BDSP, DHF ve ESP tarafından oluşturulan Kayseri Devrimci 1 Mayıs Platformu da birleşik, kitlesel ve devrimci bir 1 Mayıs'ın kutlanması amacıyla çalışmalarını başlattı.

Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan çağrı

12 Nisan günü, Ankara Devrimci 1 Mayıs Platformu, 2010 1 Mayıs'ına ilişkin görüşlerini kamuoyuyla paylaşmak amacıyla basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirilen basın açıklamasında, Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun 2010 1 Mayıs'ının sosyal yıkım saldırılarına, işsizliğe, güvencesizliğe, 4/C köleliğine, özelleştirmelere, taşeronlaştırmaya, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar uygulamalarına, emperyalist saldırganlığa, hapishanelerdeki tecrit uygulamalarına, devlet terörüne, baskı ve yasaklara yanıt olacak bir tarzda, tarihsel ve güncel anlamına uygun olarak kutlanması için her türlü çabayı ortaya koyacağı belirtildi.

Kızıl Bayrak / Kayser - Ankara

Sağlıkta yıkıma karşı referandum

Sağlık emekçilerinin, Kamu Hastane Birlikleri Yasa Tasarısı'na karşı başlattığı referandum çalışması çeşitli illerdeki hastanelerde kurulan referandum sandıklarıyla bir hafta boyunca devam etti.

Manisa'da referandum

SES Manisa Şubesi ve SAHHAD (Sağlık Hakkı ve Hasta Hakları Derneği) 7 Nisan Çarşamba günü Manolya Meydanı'na kurduğu referandum sandığıyla yasa tasarısının iç yüzünü Manisalı emekçilere anlattı.

11.00-18.00 saatleri arasında açık kalan referandum sandığıyla beraber Manisa halkından destek istendi. 8 Nisan Perşembe günü de Manisa Devlet Hastanesi önünde referandum sandıkları kurularak bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. SES üyelerinin yürüttüğü referandum çalışmasına Manisa İşçi Birliği Derneği (MİB-DER) üyeleri de destek verdi.

Adana'da referandum

SES Adana Şubesi 8 Nisan günü İnönü Parkı, Seyhan Uygulama Hastanesi ve Balcalı hastanelerinde referandum sandıkları kurdu. 9 Nisan günü ise Çukurova Devlet Hastanesi ve Numune Hastanesi'nde referandum çalışması yürüttü.

Çukurova Devlet Hastanesi'nde yemekhane önünde yapılan referanduma çalışanlar tarafından oldukça yoğun katılım sağlandı. Bununla beraber referandum çalışmasının ilk dakikalarında Sağlık Sen Adana Şube Başkanı da olan hastane müdürü tarafından referandum “izin alınmadığı gerekçesiyle” engellenmek istendi. Ancak gösterilen kararlı tavır sonucunda Sağlık Sen yöneticisinin bu tutumu boşa düşürüldü ve çalışma devam etti.

Adana Numune Hastanesi'ndeki referandum çalışması da benzer bir biçimde hastane idaresi tarafından engellenmek istendi. Halkın yoğun katılımının olduğu referandum çalışmasına, idare ve polis işbirliği nedeniyle çalışanların ilgisi sınırlı kaldı. Referandum çalışmasının sonuçlarına ilişkin olarak 14 Nisan günü Çukurova Devlet Hastanesi'nde bir basın açıklaması ve oturma eylemi yapıldı. KESK MYK üyesi Songül Morsümbül, SES MYK üyesi Sıddık Akın, Tüm Bel Sen MYK üyesi Levent Metin'in de katıldığı eylemde referandum sonuçları açıklandı. Adana'da referandumun büyük bir başarı ile sonuçlandırıldığı ve 4.300 kişinin bu referandumda oy kullandığı ifade edildi. Oy kullananların %98.5'inin Kamu Hastane Birlikleri'ne “hayır” oyu verdiği söylendi.

Bursa'da referandum çalışması

SES Bursa Şubesi, 14 Nisan günü Bursa Devlet Hastanesi'nde poliklinikler önünde kurduğu referandum sandığıyla sağlık hakkına sahip çıkma çağrısında bulundu.

Referandum çalışmasına ilişkin basın açıklaması gerçekleştiren SES Bursa Şubesi Başkanı Candan Coşkun, Kamu Hastane Birlikleri Yasa Tasarısı'nın IMF'ye verilen “devletin sağlık işletmeciliğindeki payı azaltılacak” sözünün gereği olarak yapılan bir ticarileştirme ve özelleştirme saldırısı olduğunu ifade etti. Öğle saatleri arasında açık kalan referandum sandığına yoğun ilgi gösterildi. Yapılan ajitasyon konuşmalarıyla işçi-emekçilere yasa tasarısının iç yüzü anlatıldı.

Kızıl Bayrak / Manisa - Adana - Bursa

Yalova'da bir iş cinayeti daha!

Yalova tersanelerinde yaşanan iş cinayetlerinin ardından 8 Nisan gecesi tekstil işçilerini taşıyan servis aracının yoldan çıkmasıyla yaşanan iş cinayetinde de 5 kadın tekstil işçisi yaşamını yitirdi.

Yalova-İzmit karayolunun üzerinde kurulu bulunan Alkım Tekstil'de çalışan işçiler, akşam saat 22.00'ye kadar yaptıkları fazla mesainin ardından evlerine dönmek üzere fabrikanın servisiyle yola çıktılar. Şoförün kontrolü kaybetmesi üzerine araç yoldan çıkarak bariyerlere çarparken, 5 kadın işçi feci şekilde can verdi. Serviste bulunan 18 işçi de yaralandı.

Resmi makamlar ilk açıklamalarda olayın “sürücünün aşırı hız yapması sonucu” yaşandığını iddia ederken şoförün alkollü araç kullandığına dair de spekülasyonlar yapmayı ihmal etmediler. Kazanın ardından gözaltına alınan servis şoförünün Adli Tıp Kurumu'nda yapılan kontrolünün ardından alkol kullanmadığı tespit edildi. Bölgede yaşayan çeşitli vatandaşlar ise ajanslara yaptıkları açıklamalarda bir süredir gerçekleştirilen yol çalışmalarının kazaya neden olduğu görüşünde birleşiyor.

Gerek geçtiğimiz yıl Pameks Tekstil'de yaşanan cinayet, gerekse de her yıl onlarca mevsimlik işçinin ve tarım işçisinin kamyon ve traktör kasalarında taşınırken hayatını kaybetmesi benzer sonuçlar yaratıyor.

DİSK'ten açıklama

Yalova'da 5 kadın tekstil işçisinin öldüğü kazaya ilişkin DİSK açıklama yaptı. Yalova'da 5 kadın işçinin ölümüne sebep olan koşulların vahşi kapitalizmin izlerini taşıdığı söylendi.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün yaptığı açıklamada, denetimsizliğin ve ihmallerin ölümlere neden olduğu vurgusu öne çıktı.

KESK'ten açıklama

5 kadın işçinin ölümüne ilişkin KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül basın açıklaması yaptı. Açıklamada güvencesiz, esnek ve kayıt-dışı çalışma koşullarının kadınların canını almaya devam ettiği söylendi.

Açıklamada, İstanbul'da yaşanan sel felaketinde Pameks'te çalışan 8 kadın işçinin ölümü hatırlatılarak kâr peşinde koşan sermayenin ucuz hesapları nedeniyle 9 Nisan günü 5 kadın işçinin daha hayatını kaybettiği söylendi.

Kocaeli'de iş cinayeti

Kocaeli'de ev bakım ürünleri, temizlik kağıtları ve hijyenik ürünler sektöründe faaliyet gösteren Hayat Kimya fabrikasının ek bina inşaatında çalışan Hakan Akşen (34) adlı işçi iş cinayetine kurban gitti. Geçirdiği iş “kazası” sonucu feci şekilde hayatını kaybeden Akşen, 2-3 yıl içinde yurtiçi ve yurtdışında toplam 300 milyon dolar yatırım planlayan Hayat Kimya işyerinde taşeron işçisi olarak çalışıyordu. Boya işi yapan Akşen tavan ile vinç sepeti arasında sıkışarak yaşamını yitirdi.

Başiskele İlçesi Yeniköy mevkinde kurulu; Papia, Familia, Molped, Molfix, Bingo kağıt havlu, çocuk bezi ve deterjan gibi markaların üreticisi Hayat Kimya'nın ek bina inşaatında boya işçisi olarak çalışan Akşen, vince bağlı sepetin üzerine çıkıp tavadaki siva ve diğer onarım işini yapmak isterken yaşamını yitirdi. Tavan ile vinç arasında sıkışan Akşen feci şekilde can verdi.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Balnak'a TİS çağırısı

Balnak'ın en büyük işletmesi olan Gebze Şekerpınar'daki işyerinde üye çoğunluğunu sağlayan Nakliyat-İş Sendikası, üyeleri adına, Balnak işverenine 19 Nisan'da DİSK Genel Merkezi'nde TİS masasına oturma çağrısında bulundu.

Sendika, toplu iş sözleşmesi yapabilmek için işletme çoğunluğunun aranmasını sendikal örgütlenme açısından "anti-demokratik" olarak nitelendirdi. Türkiye'nin altına imza attığı ILO sözleşmelerini ve Anayasanın 90. maddesini dayanak gösterdi.

Sözleşme çağrısını Çalışma Bakanlığı, Bölge Çalışma Müdürlüğü, Kocaeli Valiliği ile İLO'ya da bildiren Nakliyat-İş Sendikası, Balnak patronunun toplu iş sözleşmesi görüşmelerine gelmemesi durumunda her türlü meşru direnme hakkını kullanacaklarını bildirdi.

Bilgi'de işten atma saldırısı

Bilgi Üniversitesi'nde çalışan Sosyal-İş Sendikası üyesi Prof. Dr. Nevin Ateş, rektörlüğün 30 Mart 2010 tarihli yazısı ile "görev süresinin sona ermesi" gerekçesiyle müdürlük görevinden alındı. Ateş'in işine son verilmesi üzerine Sosyal-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu yazılı açıklama yaptı. Sosyal-İş, Ateş'in öğretim üyeliği görevine iade edilmesini istedi.

Mersin Limanı'nda kazanım

TÜMTİS üyesi AKAN-SEL Nakliyat işçilerinin 2009 yılında sendika hakkı için başlattıkları kararlı direnişlerine sahne olan Mersin Limanı'nda bir kazanım daha sağlandı.

Liman-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan işçiler 40 gün süren direnişlerinin ardından işlerine geri döndüler. Limanda iş yapan MLH taşeronu, 40 gün önce Liman-İş'e üye oldukları gerekçesiyle 6 işçiyi işten atmıştı.

Dev Sağlık-İş'ten eylem

Dev Sağlık-İş, 8 Nisan günü Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde basın açıklaması gerçekleştirerek, üyelerinin örgütlenme sürecinde karşılaştıkları baskıları protesto etti.

Açıklamayı okuyan Dev Sağlık-İş Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Erhan Güneş, sistemin en beter güvencesiz çalışma biçimlerinden biri olan taşeronlaştırmanın, işçilerin yan yana gelmemeleri, örgütlenmemeleri ve haklarını aramamaları için yaygınlaştırıldığını belirtti. Sağlık işçileri olarak, örgütlenmek amacıyla Dev Sağlık-İş'e başvurdukları andan itibaren hastanede terör havası estirildiğini dile getiren Güneş'in ardından Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu da bir konuşma yaptı. Samatya Hastanesi inşaat işçilerinin destek verdiği eylemde, "Taşeron işçiyiz, örgütlüyüz güçlüyüz!", "İnadına sendika, inadına DİSK!", "Taşeron işçisi köle değildir!" ve "İşçi memur el ele 1 Mayıs'a!" sloganları atıldı.

Kartal'da TİS kazanımları

Genel-İş Sendikası ile Kartal Belediyesi arasında bir süredir devam toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 8 Nisan Perşembe günü anlaşmayla sonuçlandı. Ücret ve sosyal haklardaki kazanımların yanısıra 1 Mayıs'la beraber 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün de

ücretli izin günü sayılmasına karar verilen yeni TİS kapsamında sendika üyesi işçilere her 1 Mayıs'ta 100 TL net ödeme yapılması kararlaştırıldı. Anlaşmaya göre işçilerin günlük taban ücretleri 80,00 TL olarak belirlenirken bu miktara 1. Yıl için %14 oranında zam yapılmasına, ayrıca zamlı günlük ücretlerine, her hizmet yılı için 0,20 TL kıdem zammı ilave edilmesine karar verildi. İşçiler, 2. Yıl için ise enflasyon + 2 puan oranında zam alacaklar. Diğer sosyal haklara ise ortalama %30 oranında zam yapılmasına karar verildi.

Varılan anlaşmaya ilişkin yazılı bir açıklama yapan Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir, imzalanan TİS'i "Türkiye genelinde işçi sınıfına örnek bir sözleşme" olarak nitelendirdi.

Elkim işçileri direniyor

Düzce 2. Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan ve yüzde 80'i Malezyalı sermaye grubuna ait Elkim'de örgütlenme çalışması başlatarak çoğunluğu sağlayan sendika işten atma saldırısıyla karşı karşıya kaldı.

Elkim Metal'de üye çoğunluğunu sağlayarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yetki tespit başvurusunda bulunan Birleşik Metal-İş bildik bir senaryoyla karşılaştı. Baskılar, tehditler ve işten atma saldırısıyla sendikal örgütlenmeyi kıramayan Elkim patronu "fabrikayı satılığa çıkardığı"nı duyurarak fabrikanın kapısına "Satılık" yazılı dövizler astı. Birleşik Metal-İş Sendikası 12 Nisan günü Düzce'de eylemdeydi. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin de katıldığı eylemde Elkim'deki saldırılara karşı dayanışma çağrısında bulunuldu.

İşçilere "tatil rüşveti"

İzmir Gaziemir'deki Ege Serbest Bölgesi'nde kurulu Almanya merkezli otomotiv yedek parça fabrikası Mahle-Mopisan'da, Birleşik Metal-İş'in örgütlenme çalışması karşısında oluşturulan patron-Türk Metal çetesi ittifakı, şimdi de işçileri 'tatil rüşveti' ile aldatmaya çalışıyor. Kölelik koşullarının hüküm sürdüğü Mahle'de, sendikal örgütlülüğün tartışıldığı kritik günlerde 9-11 Nisan arasının patron tarafından tatil ilan edilmesi ve işçilere Türk Metal'e ait 5 yıldızlı Büyük Anadolu Didim Resort Hotel'den "tatil" rüşveti sunulması, Birleşik Metal-İş tarafından 9 Nisan günü yapılan yazılı bir açıklamayla teşhir edildi.

edildi.

Birleşik Metal-İş Genel Yönetim Kurulu imzası ile yapılan açıklamada, işverenliğin işçilerin sendikal örgütlenme ve sendikal tercihin tahammül edemediği, yanına aldığı taşeronu Türk Metal'le birlikte bir dizi baskı, tehdit ve işten atmalarla örgütlülüğü engellemeye çalıştığı hatırlatıldı.

Bursa'da işten atma saldırısı

Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde Dev Sağlık-İş üyesi Mesut Özdemir gerekçe gösterilmeden işten çıkarıldı.

Özdemir'e yapılan bu saldırı Dev Sağlık-İş tarafından gerçekleştirilen açıklamayla protesto edildi. 9 Nisan Cuma günü klinik girişi önünde gerçekleştirilen açıklamada işten atma saldırısı teşhir edildi. İlgili kişiler hakkında suç duyurusunda bulunulacağı belirtildi.

Basın açıklamasını işyeri temsilcisi Fikret Sarıgül gerçekleştirirken diğer işten atma saldırıları hatırlatıldı.

Basın açıklamasına DİSK Bölge Temsilcisi Ayhan Ekinci, Bursa Makine Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu üyesi Şencan Kurt, MMO üyesi Remzi Erişler ve Erol Doğan, Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, DİSK Emekli-Sen, Liseli Genç Umut ve Dersimliler Kültür ve Dayanışma Derneği de destek verdi.

Direnen işçiler Taksim'deydi

13 Nisan akşamı Beyoğlu İstiklal Caddesi

13 Nisan 2010 | Bursa

güvencesizliğe karşı mücadelelerini birleştiren işçilerin yürüyüşüne sahne oldu.

TEKEL işçileri, itfaiye işçileri, İSKİ işçileri, set işçileri, Samatya Hastanesi inşaat işçileri, sağlık işçileri ve güvencesiz öğretmenlerin mücadele cığlığı İstiklal Caddesi'ndeydi. Saat 19.00'da Taksim Tramvay Durağı'nda toplanan işçiler Galatasaray Lisesi'ne coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

“Güvenceli iş, insanca yaşam istiyoruz” sloganıyla gerçekleştirilen yürüyüşte güvencesiz çalışmaya karşı farklı işkollarında mücadele yürüten işçiler pankartlarını açarak taleplerini dile getirdiler.

BDSP, Ekim Gençliği, Halkevleri, EMEP, Mücadele Birliği, Devrimci Proletarya, Alinteri'nin de aralarında bulunduğu birçok kurumun destek verdiği eyleme KESK İstanbul Şubeler Platformu da katılım sağladı.

Galatasaray Lisesi önünde son bulan yürüyüş burada gerçekleştirilen konuşmalarla devam etti. Samatya Hastanesi işçileri, İSKİ işçileri, Dev Sağlık-İş üyesi taşeron sağlık işçileri, itfaiye işçileri ve güvencesiz öğretmenler adına yapılan konuşmalarda güvencesiz kölece çalışma biçimlerine karşı mücadele çağrısının yanısıra birleşik mücadelenin önemine vurgu yapıldı. Konuşmaların ardından 1 Mayıs'ta Taksim'de buluşma çağrısıyla eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Belediye işçilerinden yürüyüş

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı ilçe belediyeleri ve şirketlerde çalışan yaklaşık 7 bin belediye işçisini kapsayan TİS sürecine ilişkin Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri 14 Nisan günü yürüyüş gerçekleştirdi. Saraçhane'deki belediye binası önüne pankart ve sloganlarla gelen işçiler kazanılmış haklarından vazgeçmeyeceklerini belirttiler.

İtfaiye işçileri ve Esenyurt Belediyesi işçilerinin pankartlarıyla yer aldığı yürüyüş boyunca coşkulu sloganlar atıldı.

İBB binası önünde Belediye-İş İstanbul Şubeleri adına basın açıklamasını okuyan Cafer Serdar Özkul, İSPARK A.Ş.'de Belediye-İş Sendikası'nın yetkisinin yok sayılmak istendiğini belirtti. Anayasa değişikliğiyle emekçilerin oyalanmak istendiğine dikkat çeken Özkul, taşerona peşkeş çekilen BİMTAŞ A.Ş.'yi, İSKİ'de işten atılan işçileri ve Marmaray işçilerini hatırlattı.

Belediye şirketlerinde çalışan üniversite mezunlarının, uzmanlık vasfı verilerek kapsam dışında bırakılmasını eleştiren Özkul, çalışanların Belediye-İş'e üye olmalarının engellendiğini sözlerine ekledi.

Bu dönemki TİS hedeflerinin, mevcut hakları korumanın yanısıra taşeronlaştırma uygulamalarını ve sendikal örgütlenme önündeki engelleri kaldırmak olduğunu söyleyen Özkul, işten çıkartılmayı kolaylaştıracak maddelerin altına imza atmayacaklarını ifade etti. BDSP, Tüm Bel Sen ve Sağlık-İş'in de destek verdiği eylem “Yaşasın 1 Mayıs!” sloganları ve 1 Mayıs'ta Taksim'de buluşma çağrısıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa AYÖP'ten oturma eylemi

Bursa Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu “Kadrolu atama, güvenceli iş istiyoruz” talebiyle Fomara Meydanı'nda oturma eylemi başlattı. Oturma eyleminde, eğitim sistemindeki yaşanan çarpıklıkları konu alan bir tiyatro gösterimi gerçekleştirildi.

Yaklaşık 30 kişinin katıldığı ve Eğitim-Sen Bursa Şubesi'nin destek verdiği eylem sloganlarla sona erdi. Platform, 17 Nisan'da Ankara'da Eğitim-Sen

tarafından düzenlenecek mitinge “Güvenceli iş, güvenli gelecek” talebiyle katılacak.

Kızıl Bayrak / Bursa

BTS: Demiryolları özelleştirilemez!

Uluslararası Taşımacılık Çalışanları Federasyonu (ITF) tarafından her yıl kutlanan Dünya Demiryolcular Eylem Günü kapsamında bu yıl da demiryolu emekçileri tarafından “Demiryolu sektörünün parçalanması ve özelleştirilmesi ile getirdiği olumsuzluklar” temasıyla etkinlikler düzenlenecek.

Konuyla ilgili 13 Nisan günü BTS Genel Merkezi tarafından Ankara Garı önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada yeniden yapılanma adı altındaki tasfiye çalışmalarının gerçekleştirildiği söylendi.

Basın açıklamasını gerçekleştiren BTS Genel Başkanı Yunus Akıl, demiryollarının uygun fiyatlı, güvenli, kaliteli, zamanında hareket eden, temiz ve konforlu

hizmet sunmasını istediklerini ifade etti. Akıl, böyle bir hizmetin yeterli altyapı, araç, bakım ve bunları sağlayacak insan yatırımı gerektirdiğini söyledi.

TEKEL işçileri TBMM Başkanı Şahin'i protesto etti

Çeşitli ziyaretlerde bulunmak üzere Adıyaman'a gelen TBMM Başkanı Mehmet Ali Şahin de diğer AKP'liler gibi TEKEL işçilerinin protestosuyla karşılaştı.

Şahin'in Adıyaman Valiliği'ne gelişi sırasında giriş kapısının karşısındaki caddede toplanan Tek Gıda-İş Sendikası üyesi TEKEL işçileri ellerindeki ekmekleri havaya kaldırarak sloganlarla Şahin'i protesto ettiler.

“İş, ekmek yoksa barış da yok!”, “Ekmeğe uzanan eller kırılslın!” sloganlarını atan

TEKEL işçilerinin önu polis barikatıyla kesilirken işçilerin protestosu Şahin'in valilik binasından ayrılışına kadar devam etti.

TEKEL işçileri, Şahin'in otomobilinin bulunduğu araç konvoyuna yumurta atarak tepkilerini dile getirdiler. Şahin ise TEKEL işçilerinin protestosuna tipik bir AKP'li yorumunda bulunarak “Bindikleri dalı kesiyorlar” biçiminde karşılık verdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

TKİP 1 Mayıs'a çağırıyor!..

Güvencesiz

Faşizm

Emperyalist-s

1 Mayıs'ta m

Yağma ve kölelik düzeni kapitalizmin küresel krizi dalgalar halinde yayılıyor. Milyonlarca işçiyi sokağa atan kan emici asalak kapitalistler, krizin faturasını emekçilere ödetebilmek için saldırılarını dünya çapında pervasızca sürdürüyorlar.

Dünyanın pek çok yerinde işçiler, Ankara'da direniş ateşini tutuşturan TEKEL işçileri gibi, sermayenin sistemli saldırılarına karşı mücadele ediyor. Gelişmeler, iki dünyanın, sermayenin sömürü ve kölelik dünyası ile eşitlik ve özgürlük isteyen emeğin dünyası arasındaki çatışmanın önümüzdeki dönemde daha da şiddetleneceğine işaret ediyor.

Çıkarları uzlaşmaz olan bu iki dünya arasındaki çatışma, kutlamaya hazırlandığımız dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ta yeni bir ivme kazanacaktır.

İşçi ve emekçi kardeşler!

Ekonomik kriz, tüm toplumun değil fakat bir avuç asalağın çıkarlarına dayanan kapitalist düzenin döne döne yarattığı yıkıcı sorunlardan Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

biridir. Krizin sorumlusu kendileri oldukları halde, kapitalistler ile onların çıkarlarını koruyan sermaye devleti, faturayı işçi sınıfı ile emekçilerin sırtına yıkıyor. Milyonlarca insanı işsizliğe mahkum eden sömürü ve kölelik düzeni, işçi sınıfının tüm sosyal kazanımlarını gaspetmenin yollarını arıyor. Zira onlar, kanla beslenen saltanatlarını ayakta tutabilmek için azgınca saldırmak dışında bir yol bilmiyorlar.

İşsiz bıraktıkları milyonları herşeye rağmen işi olanlara karşı bir şantaj aracı olarak kullanan asalak kapitalistler, böylece işçileri ve emekçileri "uysal köleler" yığına çevirmek istiyorlar. Zira ancak köleliğe boyun eğenler, güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya katlanabilirler. Oysa başta TEKEL işçileri olmak üzere işçi sınıfının direnen kesimleri, birleşip direnme yolunu seçenlerin hiç de köleliğe mahkum olmadığını dosta düşmana göstermiş bulunuyorlar.

Emekçi kardeşler!

Varlıklarını emekçilerin ürettiği zenginlikleri yağmalayarak sürdüren kapitalistler ve onların zorba düzeni işsizlik,

İşçimaya ve geleceksiz yaşamaya, şovenizme ve gericiliğe, emperyalist-siyonist saldırganlığa ve savaşa karşı

Mücadele alanlarına !

yoksulluk ve sefalet üretmekle kalmıyor, madenlerde, tersanelerde, fabrikalarda, şantiyelerde işçi kardeşlerimizi katlediyor.

Bu düzen, her geçen gün azgınlaşan sınıfsal sömürünün yanı sıra ulusal, mezhepsel, cinsel sömürünün de kaynağıdır. Emekçilerin kurtuluşu için mücadele eden devrimci hareketi ezmek, özgürlük ve eşitlik için direnen Kürt halkına boyun eğdirmek, mezhepsel ayrımlara ve baskılara karşı direnen demokratik Alevi hareketini baltalamak amacıyla saldıran da odur.

Savaş makinelerini ezilen halkların üzerine salan emperyalist-kapitalist sistemin efendileri Filistin, Afganistan, Irak ve pek çok ülkede kan dökmeye devam ediyorlar. Dahası, ezilen halklara karşı yeni cepheler açmanın hesabı içindeler. Sermaye devleti de, ABD hizmetinde etkin taşeronluk rolünü yerine getirerek, ezilen halklara karşı işlenen ağır suçlara da ortak olmaktadır.

İşsizlik, yoksulluk, açlık gibi felaketleri sürekli üreten emperyalist-kapitalist sistem, doğayı tahrip ederek ekolojik dengiyi de bozmakta, sadece insanlığın değil tüm canlıların geleceğini de tehdit etmektedir.

İşçiler, emekçiler, gençler!

Açıktır ki, hiçbir onurlu işçi ve emekçi böyle bir dayatmaya uzun süre katlanamaz. Birleşen işçilerin gücünü TEKEl işçilerinin direnişi göstermiştir. Artık işçi sınıfının pek çok bölümü, TEKEl işçilerinin yolunu izleyeceğini ilan ederek, kapitalist asalakların saldırılarına karşı direniş yolunu tutmaktadır.

Büyük sermaye örgütleri TUSİAD, MÜSİAD, TİSK, TOBB ile onların hizmetindeki AKP hükümeti, halen kapsamlı bir yeni saldırı hazırlığı yapmaktadır. İşçi sınıfı ve emekçileri hedef alan bu uğursuz planı bozmanın tek yolu, TEKEl işçilerinin yaktığı direniş ateşini daha militan, daha kitlesel eylemlerle büyük bir yangına çevirmektir.

Türkiye Komünist İşçi Partisi;

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya mahkûm edilmek istenen işçi ve emekçileri, geleceği karartılan gençleri, çifte baskı ve sömürüye maruz bırakılan kadınları, sınıfsal baskının yanı sıra ulusal, dinsel, mezhepsel baskıya uğrayan tüm ezilenleri, 1 Mayıs'ta sermaye ve uşaklarından hesap sormaya,

TKİP 1 Mayıs'a çağırıyor!..

**Güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya,
Faşizme, şovenizme ve gericiliğe,
Emperyalist-siyonist saldırganlığa ve savaşa karşı**

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

Yağma ve kölelik düzeni kapitalizmin küresel krizi dalgalar halinde yayılıyor. Milyonlarca işçiyi sokağa atan kan emici asalak kapitalistler, krizin faturasını emekçilere ödetebilmek için saldırılarını dünya çapında pervasızca sürdürüyorlar.

Dünyanın pek çok yerinde işçiler, Ankara'da direniş ateşini tutuşturan TEKEl işçileri gibi, sermayenin sistemli saldırılarına karşı mücadele ediyor. Gelişmeler, iki dünyanın, sermayenin sömürü ve kölelik dünyası ile eşitlik ve özgürlük isteyen emeğin dünyası arasındaki çatışmanın önümüzdeki dönemde daha da şiddetleneyeceğine işaret ediyor.

Çıkarları uzlaşmaz olan bu iki dünya arasındaki çatışma, kutlamaya hazırlandığımız dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ta yeni bir ivme kazanacaktır.

İşçi ve emekçi kardeşler!

Ekonomik kriz, tüm toplumun değil fakat b... avuç asalağın... arları... an kap... st... zen... löne... döne... yattığı... cıci sorunlardan... iri... . Krizi... orumlusu ke... ri ol... k... lde, ka... l... r il... uların... çıkartla... kor... an sermaye dev... i, urayı... sınıfı ile em... erin... ıyor... ca... nı... işsizlik... ahl... eden sömürü... kö... k dü... işçi sınıfı... ı so... ımlar... ne... ta bir... volları... rıy... ıra onlar, kanl... e... en s... larını aya... ıbl... zgıne... k... ta bir... ol bi... or... İ... ı mily... arı... lanlara... lar... ge... apite... ee işç... ve... leler... or... ge... oyul... vence... l... raşar... v... ma... nufir... dire...

özgürlük, kardeşlik ve eşitlik dünyasının kapılarını açacak olan sosyalizm mücadelesini yükseltmeye çalışmaktadır.

**Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek,
İşsizliğe ve sosyal yıkıma karşı direnmek,
Ulusal, mezhepsel, cinsel baskıya hayır
demek,
İşçilerin birliği ve halkların kardeşliği şiarını
yükseltmek,**

Emperyalist-siyonist saldırganlığa ve savaşa
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>

dur demek için,

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına çıkalım!..

**Yaşasın 1 Mayıs!
Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!
Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
İşçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak!
Türkiye Komünist İşçi Partisi
Nisan 2010**

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

Volkan Yaraşır ve Ahmet Öncü ile 1 Mayıs ve 26 Mayıs üzerine konuştuk...

“1 Mayıs, 26 Mayıs genel eylemine güç verecektir!”

- **Kızıl Bayrak: İşçi ve emekçiler, TEKEL direnişinin yarattığı mücadele ve dayanışma ruhuyla 2010 1 Mayıs'ını karşılayacaklar. Böylesi bir dönemde bu 1 Mayıs'ın talepleri sizce neler olmalı?**

- **Volkan Yaraşır (Araştırmacı-yazar):** Türkiye Cumhuriyeti yeni jeo-politiğe uygun olarak neo-Osmanlılık adı altında bir konumlanma içine giriyor. Neo-Osmanlılık, BOP+Çin çalışma rejimi diye formüle edebiliriz. Türkiye Cumhuriyeti bölgenin yeniden dizaynında bir taraftan aktif taşeronluğa, diğer taraftan neo-lejyonerliğe sıvıyor. Bu BOP'un yeni versiyonu olan, “Akıllı Güç” adı verilen emperyalist konseptte bir uyumun ifadesidir. Diğer taraftan Türkiye Avrupa'nın Çin'i olarak konumlanıyor ya da Avrupa'nın ucuz iş gücü olarak uluslararası iş bölümü içinde yerini alıyor. Bunun somut ifadesi Çin ya da Vietnam çalışma rejimidir. Çin çalışma rejimi özünde işçi sınıfını boyunduruk altına almayı amaçlayan, onu demoralize ve atomize eden, sistematik karşı devrim politikasıdır. Bugün 4/C, 4/B, hatta 4/D tartışmaları ya da güvencesizleştirme ve çalışma yaşamını bütünüyle esnekleştirme politikalarının dayandığı eksen burasıdır. Örneğin TEKEL'in öne çıkardığı 4/C tartışması, tek başına bir sonuçtur. Asıl tartışılması gereken sınıfa yönelik bir karşı devrim olan Çin çalışma rejimidir. Maksimum karı esas alan bu rejim, sınıfın her düzeydeki örgütlülüğünü dağıtmayı hedeflemektedir. Bundan dolayı 2010 1 Mayıs'ındaki temel taleplerimiz ve şiarımız “Çin çalışma rejimine hayır” olmalıdır. Bu üst başlığı güvencesizliğe, sistematik esnekleştirme politikalarına, 4/C'ye, 4/B'ye, kıdem-ihbar tazminatının gaspına, asgari ücretin bölgeselleştirilmesine HAYIR'lar izlemelidir. TEKEL Direnişi tüm bu saldırılara “Geçit yok” mesajını vermiştir. 1 Mayıs'ta şiar “Geçit yok” olmalıdır. Ve sınıfın birliği ve dayanışmasının en büyük silah olduğunun altı çizilmelidir.

- **KB: 1 Mayıs öncesinde sendikalar, ilerici ve devrimci güçler cephesinden ve doğal olarak düzen cephesinden çeşitli hazırlıklar var. Bu seneki 1 Mayıs tartışmalarının odağında son 3 yıldır olduğu gibi 1 Mayıs Taksim tartışmaları duruyor. Bu tartışmalara nasıl yaklaşmak gerekiyor? Toplam tablo üzerinden düşünürsek Taksim tartışmalarına ilişkin neler söyleyebilirsiniz?**

- **Volkan Yaraşır:** Aslına bakılırsa, 2010 1 Mayıs'ına TEKEL'in yarattığı muazzam atmosferi yeterince değerlendirmeden giriyoruz. Bunun somut göstergesi 1 Nisan eylemleri oldu. 1 Nisan gerektiği oranda örgütlenemedi. Bu sonucun doğmasında sendikaların olduğu kadar, ilerici-devrimci güçlerin de etkisi oldu. Her şeyden önce sizin dışınızda, bildiğim kadarıyla 1 Nisan'a yönelik gerekli ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışması yapan kimse olmadı. Kısacası 1 Nisan, 1 Mayıs ve 26 Mayıs diyalektiği başından beri kurulamadı. TEKEL sürecinin bu momentlere taşınmasının önemi anlaşılamadı. 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması hem bir geleneğin yerine getirilmesi, hem de geleceğin kazanılması için önemli bir politik yaklaşımdı. Bugün hiç kimse 1 Mayıs alanının Taksim alanı olduğu gerçeğini reddetmemektedir. Buna devlet olduğu kadar, reformist güçler de dahildir. Taksim şiarı artık bir gerçeğe dönüşmüştür ve Taksim kazanılmıştır. Dün Taksim şiarı devrimci güçlerle reformist güçlerin ayrımını işaretliyordu. Bugün Taksim şiarı ise işçi sınıfının mücadelesinin toplumsal mücadelenin merkezine

Volkan Yaraşır

oturduğunu gösteriyor ve sınıfın tarihsel bir özne olduğunun altını bir kez daha çiziyor. Bu işçi sınıfının kapsayıcı ve birleştirici niteliği yanında mücadele azmini, gücünü, direncini ve inadını göstermektedir. Şimdi 1976'da, 1977'de, 1978'de olduğu gibi bu alanı binlerin, on binlerin değil, yüz binlerin, milyonların gösteri alanına dönüştürmeliyiz. Bu 1 Mayıs şehitlerimizin bizlere bıraktığı mirasın ileri taşınması anlamına gelecektir. Unutmayalım, panzer altında ezilen Jale Yeşilnil'in; öfkesini, direnişiyi ve elindeki taşla gösteren Mehmet Akif Dalcı'nın mücadele ruhu 100 binlerin ve milyonların içinde yeniden vücut bulacaktır.

- **Ahmet Öncü (Sabancı Üniv. Öğretim Üyesi):** Bildiğiniz gibi bu yıl İşçi Bayramı'nı Taksim'de kutlayacağız. Bu yıl iktidar hem geçtiğimiz 1 Mayıs'ta bütün engellemelere rağmen kitlelerin dört koldan 1 Mayıs Meydanı'na çıkmalarını durduramadığından hem de 2009'un son çeyreğinden bugüne ve de özellikle TEKEL eyleminden sonra ivme kazanan emekçilerin mücadelesinden çekindiğinden geri adım atmak zorunda kaldı. Her ne kadar Meydan'a girecek kitlelerin sayıca kısıtlanması gibi belirsiz bir üslupla pazarlık içine girip kontrolü elden bırakmak istemediği izlenimini vermeye çalışsa da, işçi sınıfımız 33 yıl sonra Taksim'de. Bu nedenle bu yıl Meydan'a istesek de istemesek de bu büyük zaferin sevinci damgasını vuracak. Hem sevincin hem de derin duygusal anların yaşanacağını şimdiden hissedebiliriz. 1 Mayıs'larda yaşamını yitiren bütün yoldaşları o gün hep birlikte saygıyla anabilmek adına konu hakkındaki tartışmalara bugünden sonra çok dikkatli yaklaşmalıyız. Evet “Taksim bize layık biz Taksim'e layığız” diyebilmek için bugün emekten yana olan bütün güçlerin dayanışmasını örmeyi derinleştirmeliyiz. Şimdilik söyleyebileceklerim bundan ibaret.

- **KB: İşçi sınıfı ve emekçilerin önünde 1 Mayıs ve 26 Mayıs'a uzanan önemli bir süreç var. Bir anlamda 26 Mayıs'ın başarısını 1 Mayıs'ın tablosu belirleyecek. Önümüzdeki mücadele sürecine ilişkin neler düşünüyorsunuz?**

- **Volkan Yaraşır:** 1 Mayıs'ın kutlanma biçimi önümüzdeki süreci kaçınılmaz olarak etkileyecektir. 2010 yılında TEKEL direnişinin sınıf hareketine kazandırdığı birikim, her ne kadar 1 Nisan eyleminde kendini yeterince dışa vurmasa bile, 1 Mayıs'ta etkisini gösterecektir. İşçi sınıfı bu 1 Mayıs'a daha diri, daha kararlı, moral düzeyi yüksek ve daha azimli şekilde giriyor. Esenyurt, Marmaray, Akkardan, Tariş, Yatağan işçileri 1 Mayıs'a ışık tutuyor ve yol gösteriyor. 1 Mayıs'ın başarısı bu işyerlerindeki direnişleri kaçınılmaz olarak etkileyecektir. Bu direnişlerin TEKEL aleviyle tutuşması bizleri de çok daha güçlü kılacaktır. 1 Mayıs,

Ahmet Öncü

özellikle Taksim'de yaratılacak havayla 26 Mayıs genel eylemine güç verecektir. Hatta sendikal bürokrasinin bir yasak savma olarak devreye soktuğu 26 Mayıs'ı gerçek bir genel eyleme dönüştürme şansını yaratacaktır. 1 Mayıs sendikal bürokrasinin barikatını da bu bağlamda parçalayabilir. Çünkü 1 Mayıs'taki hava bir anlamda sendikal bürokrasinin hegemonyasının kırılmasına da yol açacaktır. Bütün bu sürecin 2010 yılındaki sınıf mücadelesine damgasını vurması muhtemeldir.

- **Ahmet Öncü:** Çok önemli bir soru bu ve sanıyorum yanıtını zaten içinde barındırıyor. Bu nedenle hemen şunu söylemek mümkün: 26 Mayıs'ın başarısı 1 Mayıs'ı nasıl kutlayacağımızı bağlı. Bu da 1 Mayıs'ta bu ülkede işçi, emekçi ve geniş halk kitlelerinin özlemini çektiği sorunların tümünü aşabileceğimize dair bir inanç ve ufuk oluşturabileceğimizi gösterebilmemize bağlı. Bunun için öncelikle bu ülkede demokrasi havarisi kesp etmiş bulunan sağ ve sol siyasetlerin bütün o sözde demokratik söylemlerini yerle bir edecek ölçüde net bir şekilde demokrasi sorununa sahip çıkmalıyız. Bu açıdan başta Kürt kardeşlerimizin demokratik taleplerini Meydan'da onlar adına onlardan önce hep birlikte bu ülkenin ilerici insanları olarak haykırmalıyız. İlericilik liberallere bırakılamayacak kadar devrimci bir duruştur. Bunu hatırlamamız ve hatırlatmamız gerekiyor. Yine demokratik talepler arasında ön sıralarda yer alan bu ülkenin kanayan yarasına, kadın sorununa sahip çıkmalıyız. Bütün kadın kardeşlerimiz onlarla dayanışma içinde olduğumuzu sadece görmemeli, duymamalı ama yaşayabilmeliler. Bu nedenle kürsüsünden kortejlerine kadar ön sıralar hep kadınlara bırakılmalıdır. Söylemeye gerek yok ama kimliğinden dolayı kim ki ayrımcılığa tabi tutuluyorsa devrimciler olarak onları candan selamlayıp Meydan'da kendi varlıklarını özgürce soluyabilmelerini sağlamalıyız. Bu ülkenin suyunu, ormanını, dağı, kuşunu, kurdunu, kültürel mirasını sahiplenmiş ve hepimiz adına bu değerleri kurtarmak için mücadele veren binlerce kardeşimizi kucaklamalıyız. 1 Mayıs'ın onların da umut günü olduğunu göstermeliyiz. Hapishanelerde işkenceye ve insanlık dışı muamelelere tabi tutulan hasta tutsakların yanlarında olduğumuzu yüksek sesle haykırmalıyız. Onların ruhlarına ve yorgun bedenlerine hayat suyu vermeliyiz. Ve tabii ki, derinleşen krizin faturasını işçi ve emekçilere güvencesiz yaşam ve çalışma koşullarını dayatarak yüklemeye çalışan sermayeye karşı sınıf dayanışmasını ete-kemiğe büründürebileceğimizi bütün gücümüzle göstermeliyiz. TEKEL işçileri başta olmak üzere geçtiğimiz döneme damgasını vuran bütün direnişçi işçi ve emekçileri minnetle selamlamalıyız. Kısacası çiçekler ve marşlar arasında ülkemize ve insanlığa umut ve direnme inancı ve gücü aşılamalıyız. Yaşasın 1 Mayıs!

İzmir Emek ve Mücadele Platformu kuruldu!

İzmir’de faaliyet yürüten ilerici ve devrimci güçler 14 Nisan günü gerçekleştirilen toplantı ile **İzmir Emek ve Mücadele Platformu**’nu oluşturdular. Platform 1 Mayıs’tan 26 Mayıs’a uzanan süreci örgütlemeyi ve il genelini kapsayan kalıcı bir mücadele aracı oluşturmayı hedefliyor.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu geçtiğimiz hafta bir çağrı yaparak İzmir’de bulunan sendikaları, kitle örgütlerini, sol partileri ve devrimci güçleri emeğin baharını örgütlemek ve 26 Mayıs’a yürümek için birlikte hareket etmeye çağırıyordu.

Bu ilk toplantıda İzmir’de sürmekte olan direnişlerin ve bunlara desteğin parçalılığı, 26 Mayıs grevinin sendikalar tarafından sahipsiz bırakılmaya çalışıldığı ve emeğe yönelik saldırılara karşı ortak mücadelenin aciliyeti üzerine çeşitli tartışmalar gerçekleştirildi. Kurulması amaçlanan birliğin öncelikle 1 Mayıs ve 26 Mayıs’ı hedeflemesi, bunu yaparken geleceğe dair de hedefler koyması kararlaştırıldı.

Yapılan toplantıya katılan bileşenlerden **Alinteri**, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, **Demokratik Haklar Federasyonu**, Deri İşçileri Derneği, **Emek ve Özgürlük Cephesi**, Emekçi Hareket Partisi ve **PARTİZAN** birlikte hareket etme konusunda ortaklaşarak, ortak bir çağrı yayınladılar ve 14 Nisan günü yeni bir toplantı kararlaştırdılar.

14 Nisan günü gerçekleştirilen toplantıda ise platformun amaçlarına ve eylem programına dair somut tartışmalar yapılarak mücadele hattı belirlendi. Birliğin isminin **İzmir Emek ve Mücadele Platformu** olması kararlaştırıldı. Platformun İzmir’de geçmiş yıllarda ve bu yıl da farklı illerde kurulan “**Devrimci 1 Mayıs Platformu**”nun muadili olmadığı, kapsamının özel olarak işçi ve emekçilere dönük saldırılar ve 26 Mayıs olacağı tartışıldı. Ayrıca oluşan platformun yalnızca kurumsal katılımlara değil işçi ve emekçilerin, iş yeri temsilcilerinin, sendikacıların bireysel katılımlarına da açık olacağı vurgulandı.

Platformun kurucuları arasında **Alinteri**, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, **Demokratik Haklar Federasyonu**, Emek ve Özgürlük Cephesi, **Emekçi Hareket Partisi**, Halk Cephesi ve **PARTİZAN** yer alırken **SES** ve **Emekli Sen** yöneticileri ile **Eğitim-Sen** ve **Sosyal İş** üyesi emekçiler de platform çalışmalarına katılıyorlar. Ayrıca **TÜMTİS**, **Buca Emekli-Sen**, **Deri İşçileri Derneği** ve **ÇHD** de platformun destekçisi olacaklarını belirttiler.

1 Mayıs’tan 26 Mayıs’a eylemli hazırlık...

Platform önüne ilk olarak düzenli olarak haftasonları yapılacak eylemler ve 1 Mayıs’a dönük bir hazırlık programı koydu. Buna göre **17 Nisan Cumartesi** günü gerçekleştirilecek eylemin ardından **24 Nisan**’da ise 1 Mayıs’ta alanlara çıkma çağrısı ile aynı yer ve saatte bir basın açıklaması gerçekleştirilecek. Eylemin ardından ise İzmir’in merkezi noktalarında bildiri dağıtımları yapılacak. Platform bileşeni olan kurumların bir kısmı 1 Mayıs alanında da **ortak platform pankartı** açacak ve pankartın arkasında kendi kortejleri ile yer alacaklar.

Platform 1 Mayıs’ın ardından 26 Mayıs’a dönük faaliyetlerine hız verecek. Bu kapsamda Mayıs ortalarına doğru işçi ve emekçilerin **26 Mayıs** eylemini

tartışacağı bir **forum** ya da **kurultay** yapılacak. Etkinliğin içeriği ve kapsamına dair hazırlıklara hızla başlanacak.

Platform direnişi **TEKEL** ve **TARİŞ** işçilerinin de katılımını sağlamaya büyük önem veriyor. Bu amaçla direnişçi işçilere çağrı yapılacak ve platform toplantılarına genel olarak işçi-emekçi katılımı

sağlanmaya çalışılacak.

Kamu Hastane Birlikleri Yasa Tasarısı, özel istihdam büroları, kıdem tazminatının gaspı, yeni özelleştirmeler, güvencesiz çalışma, kölece çalışma koşulları, geleceksizlik, 4/C, 4/B gibi saldırılar 1 Mayıs ve 26 Mayıs çalışmasında temel alınacak.

Kızıl Bayrak / İzmir

Direnen işçileri 1 Mayıs’a, Taksim’e çağırıyor!

Ömer Sert (İtfaiye direnişçisi): İtfaiye işçileri olarak ilk eylemimizi 14 Aralık 2009 günü çalıştığımız şirketin genel müdürlüğü önünde yaptık. O günden beri eylemlerimiz devam ediyor. Yapılan baskılara, eziyetlere, zulümlere, polis-zabıta baskılarına rağmen direnişimiz devam ediyor. Saraçhane Parkı’ndaki direnişimize sendika bürokrasisi yüzünden ara verildi. Biz direnişimizi bitirmedik. Ankara’da TEKEL işçileriyle, İstanbul’da İSKİ, Samatya, Marmaray işçileriyle birlikte mücadelemizi devam ettiriyoruz. Direnişteki İşçiler Platformu adında bir platform kurduk. Bu platformun pankartı arkasında 1 Mayıs’ta Taksim Meydanı’na gireceğiz. İtfaiye direnişi olarak şu anda resim sergisi başlattık. Bakırköy Özgürlük Meydanı’nın hemen çıkışında başladı ve iki gündür oradayız ve pazar akşamına kadar devam edecek. Pazar günü Taksim Gezi Parkı’ndan sonra da resim sergisini Kadıköy’de açacağız.

İtfaiye işçileri ve direnişteki işçiler olarak Taksim’de 1 Mayıs’ta mücadelemize devam edeceğiz. Emek dostu olan herkesle mücadelemize devam edeceğiz. Çok farklı bir 1 Mayıs olacağını düşünüyorum.

Atiye Mısırlı (Dev Sağlık-İş üyesi): İnşallah hayırlısı olur. Bir kadın işçi olarak her zaman bu mücadeleye devam edeceğim. Umarım bu 1 Mayıs güzel geçer. Sendikamıza her zaman güveniyoruz. Okmeydanı Hastanesi’nde 45 gün biz de direniş yaptık. 1 Mayıs’ta da beraber olacağız.

Gökhan Ergül (Dev Sağlık-İş üyesi): İşçilere saldırılmadan, şiddet kullanılmadan şenlik havasında geçmesini temenni ediyorum. Okmeydanı Hastanesi’nde bizim bir hayli sıkıntımız vardı. Sendikamız sahip çıktı. Arkadaşlarımızı yasa dışı yollarla işten attılar. Bu ülkede tüm çalışanların sendikalı olmalarını tavsiye ediyorum.

Gürhan Güzel (İSKİ işçisi): Daha önce 1 Mayıs’lara katılmaya çalıştım. Geçen sene makul sayı vardı. Bu sene de alanı açtılar. Biz de işçilerle beraber ortak biçimde 1 Mayıs’a katılmayı düşünüyoruz. Bu sene işçinin yılı. TEKEL’le yakılan ateş diğer kıvılcımlarla birleşti. Güzel bir önderlikle sendikaların bile önüne geçebilir. İşçiler birbirleriyle diyalog halinde. Sendikaların yapamadığını işçiler kendi çaplarında yapmaya çalışıyorlar. Artık Türkiye’de 4/C, taşeron gibi köleliliğin kalkması için yeniden yapılanma süreci gerekiyor.

Esat Azat (Samatya Hastanesi inşaat işçisi): 1 Mayıs’a işçiler olarak hep beraber katılmak istiyoruz. Bu bir işçi bayramı ve herkes sorunlarını dile getirmeye çalışacak. Biz de Samatya Hastanesi inşaat işçileri olarak bütün sorunlarımızı orada dile getirmeye çalışacağız. Canımızla, dişimizle mücadele edeceğiz. Herkesi 1 Mayıs’ta Taksim’e çağırıyoruz.

Alişan Abalay (Esenyurt Belediye işçisi): Taksim’e çıkış talebimiz insanca ve onurlu bir biçimde yaşamak olacaktır. Biz Esenyurt’ta 241 gündür ücretli kölelik düzenine son vermek için direnişteyiz. Bununla beraber birçok saldırıya uğradık ve bu saldırılar bizi yıldıramadı.

Kısacası Taksim’de insan onuruna yakışır şekilde bu taleplerle çıkacağız. 570 TL asgari ücretin alındığı bir ülkede sendika genel başkanları 40 bin TL maaş alıyorlar. Bunlar işçilerin sorunlarını zaten anlayamazlar. Bunların yaşamları ve işçilere bakış açıları da değişiktir. Onun için ben buradan işçilere seslenmek istiyorum. Siz mücadele etmedikten sonra onlar hareket etmez. Önce sendikalardaki faşizmin sona ermesi gerekiyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşçi ve emekçi kadınlar...

1 Mayıs'ta alanlara, 26 Mayıs'ta greve-direnişe!

Kadın-erkek milyonlarca işçinin sokağa atıldığı, güvencesiz işlerde, ağır koşullarda, sefalet ücretine çalışmak zorunda bırakıldığı kapitalist sistemde yaşıyoruz. Kapitalizmin kriziyle birlikte ağır yaşama ve çalışma koşulları daha da katlanılmaz bir hal almıştır. İşçiliğin köle olmakla eş anlamda olduğu bu sistemde kadın işçiler daha fazla eziliyor, daha çok sömürülüyor, daha düşük ücrete razı ediliyor, en beter koşullarda güvencesiz işlerde çalıştırılıyor.

Milyonlarca işçinin açlığa, yoksulluğa, işsizliğe mahkum edildiği, bunların kader olarak gösterildiği böylesi bir dönemde, TEKEK işçileri özlük hakları için Ankara'nın merkezinde bir direniş başlattılar. Kararlı ve soluklu direnişleri ile ezilen ve sömürülen milyonlara umut oldular, direnme azmi ve kararlılığı aşıladılar. Sadece TEKEK işçilerinin değil, tüm işçi sınıfının taleplerini yükselttiler. TEKEK'in direngen kadınları da bu onurlu direnişte en ön safta yer alarak bizlere izlenmesi gereken yolu gösterdiler. Eşlerinden, çocuklarından kilometre uzakta, gelecekleri, çocukları ve onurları için kararlılıkla direndiler.

TEKEK işçilerinin kararlı direnişinden sadece sermaye sınıfı ürkmeydi. Sendika bürokratları da çeşitli manevralarla 78 günün ardından Ankara merkezli direniş mevzisini boşalttılar. Aynı zamanda daha direniş sürerken, günü geçiştirmek amacıyla 26 Mayıs gününe genel grev kararı aldılar. Genel grevin, 4/C, "kiralık işçi" uygulaması ve taşeronlaştırma girişimlerine son verilmesi, esnek çalışmanın kaldırılması, kamu çalışanlarının grevli toplu iş sözleşmeli sendika hakkının güvence altına alınması, asgari ücretin insanca yaşamaya yetecek bir seviyeye çıkarılması, sosyal hakların ve iş güvencesinin sağlanması vb. talepleri ile gerçekleşeceğini ilan ettiler. Bugün 26 Mayıs genel eyleminin altının doldurulması gerektiği gibi, 26 Mayıs öncesinde sınıf mücadelesi için önemli bir gün olan 1 Mayıs'ın iyi değerlendirilmesi gerekmektedir. 1 Mayıs'ın ise güçlü bir genel grev-genel direniş çağrısı ve hazırlığı olması açısından ayrı bir önemi bulunmaktadır.

Bugün işçi ve emekçi kadınlar olarak, sınıfın en ezilen kesimi olmanın bilinci ve sorumluluğuyla davranmalıyız. Bizlerin güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı mücadele etmekten, bu mücadelede öne çıkmaktan başka bir seçeneğimiz yoktur. TEKEK işçilerinin onurlu direnişi tüm işçi sınıfına olduğu gibi biz emekçi kadınlara da örnek olmalıdır. 8 Mart'tan aldığımız güçle, TEKEK işçileri gibi hep birlikte direnmenin yolunu tutmalıyız.

Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşama karşı, tıpkı 8 Martlar'ı, TEKEK direnişini, Novamed'leri, Entesleri, DESA'ları yaratan kadınlar gibi erkek işçi kardeşlerimizle birlikte omuz omuza şimdiden 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a genel greve ve direnişe hazırlanmalı, mücadeleyi büyütmeliyiz.

İşçi sınıfı ve emekçilerin temel ve güncel taleplerini kazanabilmesinin, 1 ve 26 Mayıs'ı güçlü örgütleyebilmesinin yolu işyerlerinde, fabrikalarında, sendikalarında mücadeleyi tabana yaymak için taban örgütlülükleri oluşturmaktan geçmektedir. Tabanda

işçi ve emekçilerin birliğini sağlamak için 1 ve 26 Mayıs'a grev ve direniş komiteleriyle hazırlanması gerekmektedir.

Bizler kadın işçi ve emekçiler olarak bulunduğumuz her alanda erkek işçi kardeşlerimizle birlikte grev ve direniş komiteleri kurmalı, geleceksiz yaşamaya, güvencesiz yaşamaya karşı 26 Mayıs'ı

örgütlemeliyiz. Ezilenin de ezileni olarak kadın işçi ve emekçilerin yeri mücadelenin en ön safları olmalıdır, kadın işçi ve emekçiler bahar sürecinde bir adım ileri çıkmalıdır.

(Emekçi Kadın Bülteni, Nisan 2010 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Polisin "Roman açılımı"

Deniz E. isimli kadın, Roman'a benzediği için sivil polislerce dövüldü. Öğretmen eşi ve çocuğuyla gittiği pazarda hırsız sanılarak karakolda dövülen Deniz E. "Seni Roman'a benzettik" diyen 5 polisi şikâyet etti.

Evlerine alışveriş yapmak için Deniz E., eşi ve kızlarıyla birlikte İstanbul Bakırköy'deki cumartesi pazarına gitti. Çift, evlerine dönmek üzere otomobillerine doğru yürümeye başladı. Kızı Bilge'yi kucağına alarak pazardan çıkmaya çalışan eşi, arkasına baktığında eşi Deniz E.'yi göremedi. Cep telefonu aradığı eşi, 4 sivil polisin "hırsız" diyerek kendisini gözaltına aldığını söyledi. Bunun üzerine İsmail E. eşinin yanına gitti. Ancak polisler eşine yaklaştırmadıkları İsmail E.'ye, Osmaniye Polis Merkezi'ne gelmesini söyledi.

Sivil polislerin otomobilde ve polis merkezinde kendisini dövdüğünü belirten Deniz E., "Kimliğime bakınca yanlış yaptıklarını anladılar. Sonra 'Seni Romanlara benzettik, hırsız sandık, kusura bakma, evine git' dediler" diye konuştu. Deniz ve İsmail E., savcılığa başvurarak polislerden şikâyetçi oldu. Doktor raporu için Bakırköy Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne götürülen Deniz E. 'nin kolu, bacağı ve sırtında darp izi belirlendi. Çift, olaydan iki gün sonra memurlardan sorumlu emniyet amirinin evlerine gelip özür dilediğini ve davadan vazgeçmeleri için ricada bulunduğunu belirtti.

Polis terörünün ve şovenizmin çok yönlü boyutları bu örnekte kendini gösteriyor. Öncelikle polisin büyük bir keyfiyetle delil olmadan birilerini suçlayabildiğini ve "şuç"un cezasını da kendisinin kestiğini görüyoruz. Öyle ya polis genç bir kadının "hırsız" olduğuna hükmediyor ve kendine verilen sınırsız yetkilerle kadını hem arabada hem de karakolda dövabiliyor.

Diğer yandan polis "yanlışlık" yaptığını anlayınca Türk sermaye devletinin geleneksel asimilasyoncu anlayışına sığınarak kendini aklayabileceğini düşünüyor.

Düzen siyasetçileri, yaşadığımız coğrafyayı tanımlarken, etnik olarak çok renkli bir yapıya, binlerce yıla uzanan birikim ile zengin bir kültür yelpazesine sahip olmasıyla övünürler. Bu tespitite doğruluk payı olsa Türk sermaye devletinin asimilasyoncu ve milliyetçi politikaları bu zenginliği bir avantaj olmaktan çıkarır. Farklı olmak azınlıklar ve ezilen halklar için hep imha ve katliam anlamına gelir. Ermeniler'in, Rumlar'ın ve Kürtler'in yaşadıkları ve yaşamakta oldukları bu konuda çok söze yer de bırakmaz.

İşte inkar ve imha üzerinden şekillenen rejimin de "Roman açılımı"nın sınırları budur. "Halklar mozaigi"ği vurgusunun da böylesi bir düşünüş içerisinde yeri yoktur. Mozağin yerine "mermer" demek egemen anlayış için daha uygundur.

Eğitim sisteminin gurur(!) tablosu

11 Nisan Pazar günü Yükseköğretim Geçiş Sınavı (YGS) gerçekleştirildi. On binlerce genç bu sınava gelecek umutları ile girdi ve ter döktü.

Öğrenciler ilköğretimden liseye kadar bütün eğitim hayatları boyunca bu sınava endeksli bir yaşam sürüyor, 12 yıl boyunca birkaç saatlik sınav için hazırlık yapıyorlar. Sistem, üniversiteye giriş sınavlarını gelecek kapılarını açan anahtar olarak sunuyor. Oysa ki adı onlarca kez değişen fakat özü itibarıyla mantığı aynı kalan eleme sınavları, öğrenciler için gelecek olmaktan öte onları geleceksizliğin dipsiz kuyularına sürükleyen bir muhtevada şekilleniyor. Eğitim sisteminin çürümüşlüğüne bir yansıması olarak karşımıza çıkan sınavların psikolojik sonuçları öğrencileri intihara dahi sürükleyebiliyor. *“Eleme sınavları, öğrencileri sosyal hayattan, üretimden koparıp derin bir yalnızlık ve bunalım içerisine girme riskiyle karşı karşıya bırakıyor. Bu bunalımı tetikleyen temel neden ise yoğun bir biçimde duyulan ‘sınavı kazanma’ basıncı oluyor. Bu baskı özellikle işçi ve emekçi çocukları üzerinde daha da yoğunlaşıyor. Çünkü bu sınav esasta bir ‘gelecek’, ‘varlık-yokluk’ sorunu olarak ortaya konuluyor. Bu basınç sonucunda da, sınav sonuçlarının açıklanmasının ardından intihar haberleri peş peşe gelebiliyor.” (On binlerce genç bugün sınav salonlarında ter döktü / kizilbayrak.net)*

İntiharların ardındaki geleceksizlik kısıkaçı...

Önce geçen sene gerçekleştirilen ÖSS’den sonra hafızamızı tazeleyelim. Sınav stresinden kaynaklı sinir krizi geçiren öğrencilerden sınav sonrası okulun çatısına çıkıp intihar girişiminde bulunan öğrencilere kadar birçok örnek hala hafızlarımızda.

Bu sene ise yap boz tahtasına dönen eleme sınavları çürümüşlüğüne iyice ispatlamış oldu. Sistem gençliğin gelecek özlemlerini karşılayamayacağını, ticarileşen eğitimin yalnızca parası olanlara okuma ve yaşama şansı tanıdığını güncel birçok örnek ile bir kez daha gözler önüne serdi; eğitim sisteminin iflas tablosunu son haftalarda yaşanan iki örnek göstermiş oldu. İzmir’in Balçova ilçesinde, düşük not aldığı tarih dersinin öğretmeniyle tartışmasının ardından babası okula çağırılan 17 yaşındaki lise öğrencisi Şahin Yutmaz, 10’uncu kattaki evlerinin penceresinden atladı. Bir diğer intihar olayı ise Muğla’nın Fethiye İlçesi’nde yaşandı.. Öğrenim gördüğü dershaneye olan 5 bin TL’lik borcu nedeniyle annesinin cezaevine girmesi üzerine bunalıma giren 18 yaşındaki Soner Semih Sipahi, kendini asarak intihar etti. Böylece eğitim sistemi gurur hanesine yeni yıldızlar ekledi.

Eleme sınavları ile açığa çıkan eğitim sisteminin çarpıklığıdır. Emek-sermaye çelişkinin bulunduğu, servet-sefalet kutuplaşmasının giderek arttığı bir düzende eğitim sistemi de bu durumdan nasibini almak zorundadır. Eleme sınavları bugünkü haliyle eğitim sisteminde mevcut halde bulunan bütün sorunları barındırıyor. Ezbere dayalı, paralı, gerici, anti-bilimsel, rekabete dayalı, yozlaşmaya ve yalnızlaşmaya iten eğitim sisteminin bütün bu özellikleri kendini eleme sınavlarında gösteriyor. Eğitimde yaşanan fırsat eşitsizliği eleme sınavlarında da karşımıza çıkıyor ve kazanan ile kaybedeni belirliyor.

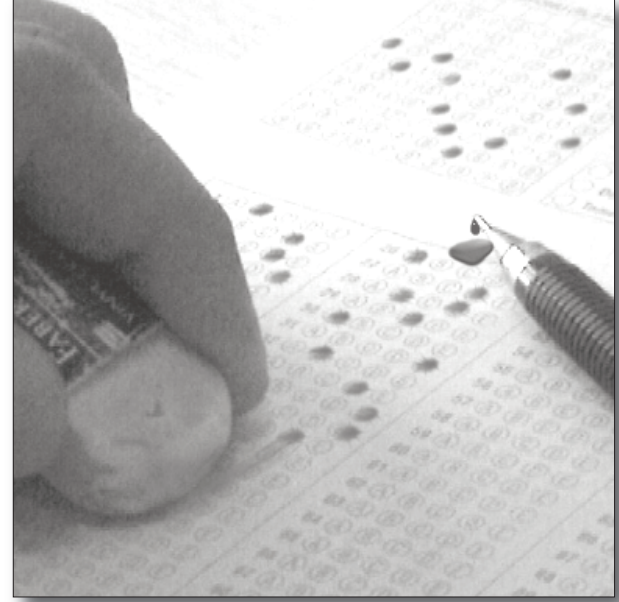
Sınav stresinden, ödenemeyen dersane borçlarından kaynaklı yaşanan ölümlerin yanısıra eğitim sürecinin bir bütün olarak sorun yumağı haline gelmesi yüzünden her kademesi öğrencilerin canına mal oluyor. Eğitime yeterince bütçe ayrılmadığı, öğrencilerin eğitim gördüğü süreç içerisinde fiziksel olanakların sağlanmamasından kaynaklı öğrenciler tesadüf eseri yaşamlarını sürdürüyor. Okullarının önünde üst geçit olmadığı için Merter’de tramvay altında kalarak ölen 3 arkadaşımız bunun açık bir kanıtıdır.

Eğitim sisteminin gurur tablosuna eklenen bir diğer yıldız ise liselilere uygulanan baskı ve sindirme politikalarının liseliler üzerindeki sonuçları oldu. TEKEL direnişini destekleyen arkadaşlarımız, disiplin cezaları ile okullarından uzaklaştırıldı. Bu ise sistemin bütün kurumları ile birlikte emek düşmanlığını bir kez daha su yüzüne çıkarttı. Diğer bir örnek ise eleme sınavlarını protesto etmek isteyen Dev-Lis’li arkadaşlarımızın tutuklanmasıdır.

Liseliler mücadele ile geleceklerini kazanacaklar

Liseli gençlik, eğitim sisteminin cendere içerisinde ya geleceği ellerine almaya çalışacak ya da sistemin bir parçası haline gelip sömürünün parçası olacaktır. Birçok arkadaşımız eğitim sisteminin türlü türlü sorunları yüzünden intihar ediyorken bu saldırılar karşısında sessiz kalan herkes eğitim sisteminin aldığı canlar karşısında sorumludur.

Sistem gençliğin gelecek sorunu karşısındaki

çözumsuzluğunu biraz daha erteleyebilmek için farklı araçları devreye sokuyor. Çeşitli yöntemlerle, sınavlarıyla, testleriyle, şiddetiyle, baskısıyla liselilerin karşısına çıkıyor. Bizler geçmişimizden aldığımız güç ile arkadaşlarımızın canını alan eğitim sistemine duyduğumuz öfke ile “gelecek bizim” diyoruz. Onlar zaman kazanmak istiyor, bizler “zaman devrime akıyorken” mücadelemizi büyütüyoruz!

Eleme sınavlarımız, paralı eğitiminiz, staj ve atölye sömürünüz sizin olsun. Gelecek bizim! Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!

Devrimci Liseliler Birliği

Ankara DLB’den piknik

Ankara Devrimci Liseliler Birliği (DLB) 12 Nisan günü bir piknik düzenledi. Sabah kahvaltısı ile başlayan piknik, DLB adına yapılan konuşma ile devam etti.

Konuşmada, gençliğin geleceğini kazanmak için örgütlenmekten başka çaresinin olmadığına değinilerek birlikte hareket etmenin önemine vurgu yapıldı. Kurtuluşun işçi sınıfı saflarında devrim ve sosyalizme mümkün olacağına vurgulandığı konuşmanın ardından okullardaki genel sorunlar ele alındı ve bu sorunlar karşısında neler yapılması gerektiği konuşuldu.

Tartışmaların ardından, 23 Nisan günü Ankara DLB tarafından gerçekleştirilecek kurultayın ön ayağı olan kurultay komiteleri oluşturuldu.

Devrimci mücadele üzerine yapılan konuşmayla devam eden piknik programı kurultaya dair komitelerin neyi ifade ettiğine değinilmesiyle ilerledi. Piknikte spor faaliyetleri ve müzik dinletisi de gerçekleştirildi.

DLB Ankara

Soruşturma-ceza terörünüz gençliğin sesini boğamayacak...

YTÜ’de direniş sürüyor!

YTÜ direnişçileri, soruşturma ve ceza terörüne karşı üniversitelerinin giriş kapısında yürüttükleri direnişe ara vermeden devam ediyorlar. Afiş, bildiri, duvar gazetesi gibi birçok materyalle üniversite gençliğine seslenmeye devam eden YTÜ direnişçileri aynı zamanda örgütledikleri eylem ve etkinliklerle de direnişlerini gündemde tutuyorlar.

8 Nisan – 53. gün

Direnin 53. gününde de direnişçi öğrenciler devrimci faaliyete YTÜ önünde devam ettiler. Açtıkları masalarından siyasal yayınlarını gençlik kitlesine ulaştırmaya devam eden öğrenciler arkadaşlarını Eğitim Hakkı İnisiyatifi’nin 9 Nisan Cuma günü etkinliğine çağırdılar.

9 Nisan - 54. gün

Eğitim Hakkı İnisiyatifi düzenlediği etkinlik ile YTÜ Direnişi’nin 54. gününde üniversite önündeydi.

Yaklaşık 20 kişinin katıldığı etkinlikte türküler birlikte söylenirken öğrencilerden oluşan şiir topluluğu şiirleri ile direnişe destek oldu. Dinletinin ardından belirlenen 5 başlık üzerine yürütülen tartışmalarla etkinliğe devam edildi.

Toplumda baskının ortaya çıkışı ve günümüze kadar geçirdiği değişimler ile günümüzde baskı araçları üzerine yürütülen ilk tartışmanın ardından sırasıyla toplumda gençliğin yeri ve kapitalist sömürü karşısında gençlik mücadelesi, üniversitelerde siyasal mücadele ve bu alana dönük saldırılar, 1 Nisan’ın ardından TEKELE Direnişi ve son olarak BDSP çalışanlarını hedef alan tutuklama terörü ile birlikte toplumda polis ve devlet baskısındaki artış tartışıldı.

Etkinliğin sonunda gençlik hareketinin sorunları tartışıldı ve birleşik mücadelenin önemi vurgulandı. Üniversitede yürütülen kitle çalışmasının önemi ve çalışma yöntemleri üzerinde de durulan etkinlikte son olarak 26 Mayıs ve 1 Mayıs’ın öneminin altı çizildi.

12 Nisan - 57. gün

Direnin 57. gününde direniş alanındaki oturma eyleminin 20. gününde öğrenciler “Direnişin Sesi”yle YTÜ öğrencilerine seslendiler.

Gündemde yer alan “anayasa değişikliği” tartışmalarını işleyen öğrenciler düzen içi klikler arasındaki kavganın iç yüzünü teşhir ettiler. Öğrenciler, “gericilikten gericilik beğenmeme” çağrısı yaptılar.

Kapı önündeki öğrencilere Ekim Gençliği’ni de ulaştıran direnişçiler, öğrencilerle güncel siyasal gelişmeleri değerlendirdiler.

13 Nisan – 58. gün

YTÜ Direnişi’nin 58. gününde, Eğitim Hakkı İnisiyatifi’nin 17 Nisan günü “Sokak Üniversitesi” adlı etkinliği için direniş alanında pankart hazırlandı. Öğrencilerin birlikte hazırladığı pankart, üniversitelere giriş-çıkış yapan arkadaşlarının da ilgisini çekti. Yapılan sohbetlerle öğrenciler etkinliğe davet edildiler.

14 Nisan – 59.gün

Direnin 59. gününde “Sokak Üniversitesi” etkinliğine çağrı yapan el ilanları dağıtıldı.

Direnin 59. gününde, üniversite içerisinde arkadaşlarının yanı sıra Genç-Sen İstanbul Üniversitesi Şubesi’nden de destek ziyareti gerçekleştirildi. Ziyaretler sırasında güncel siyasal gelişmelere ilişkin tartışmalar yürütüldü. Artan baskı koşullarına karşı örülecek mücadelenin yol ve yöntemlerinin de tartışıldığı söyleşilerde gençlik hareketinin parçalı ve dağınık tablosuna değinen konuşmalar da yapıldı.

Genç-Sen faaliyetlerinin ve üniversitenin genel politik ortamının da tartışıldığı ziyaretler, söyleşilerin ardından sona erdi.

Ekim Gençliği / YTÜ

Adana Ekim Gençliği çalışmalarından...

Gençlik mücadelesini sindirmek amacıyla son dönemde arttırılan soruşturma ve ceza saldırıları, Çukurova Üniversitesi yönetimi tarafından da yaygın bir biçimde kullanılıyor. Ulaşım zamlarına karşı çıktığı ya da yurtlarda eşek eti yedirilmesine karşı sesini yükselttiği için öğrenciler soruşturmalara maruz kalıyor, okuldan-yurttan uzaklaştırmalarla ya da para cezalarıyla karşı karşıya bırakılıyor.

Adana Ekim Gençliği de üniversitelerde artan soruşturma ve ceza terörü karşısında yürüttüğü kampanyanın çalışmalarını güçlendirerek sürdürüyor.

Devrimci, demokrat öğrenci gruplarına yapılan süreci birleşik bir temelde örme çağrısının karşılık bulmaması üzerine Adana Ekim Gençliği, kendi bağımsız çalışmalarını sürdürmeye devam etti. Bu çerçevede Fen Edebiyat Fakültesi, İİBF, YADİM, Ziraat, Maden, Jeoloji, Tekstil ve Gıda Mühendisliği Fakülteleri ile Eğitim Fakültelerinde bildiri dağıtımları yapıldı. Kantinlerde Ekim Gençliği dergisinin satışı gerçekleştirilerek kampanya öğrencilere anlatıldı.

Kampanya dahilinde yaygın bir afiş çalışması da yürütüldü.

Ekim Gençliği / Adana

İstanbul Üniversitesi’nde 1 Mayıs çağrısı

İstanbul Üniversitesi’nde Ekim Gençliği 1 Mayıs’a çağrı yapan çalışmalarına başladı. Taksim’in 1 Mayıs alanı olması gerektiğini vurgulamak için okul içinde yaygın afiş ve yazılama çalışmaları yapılırken 1 Mayıs’ın öğrenci gençlik için de önemi anlatılmaya çalışıldı.

Merkez Kampüs’te yemekhane ve kantinlere “Krize ve işsizliğe karşı 1 Mayıs’ta Taksim’deyiz!” şiarlı afişler, yemekhanenin birçok yerine ise “Sınıfın, devrimin, sosyalizmin sesi www.kizilbayrak.net” ve “Bozuk düzene karşı 1 Mayıs’ta Taksim’deyiz!” şiarlı yazılamalar yapıldı.

İstanbul Üniversitesi / Ekim Gençliği

Burhaniye’de coşkulu 1 Mayıs etkinliği

Genç-Sen, 12 Nisan günü Balıkesir Burhaniye’de 1 Mayıs etkinliği gerçekleştirildi.

Burhaniye Hacı Bektaş Veli Derneği’nde toplanan Genç-Sen’liler, 1 Mayıs’ın ortaya çıkışı ve Türkiye’de 1 Mayıs geleneği üzerinde durdular. 1 Mayıs çağrısının yapıldığı konuşmalarda bahar dönemine yönelik mücadele kararlılığı dile getirildi. 1 Mayıs’la birlikte 26 Mayıs’ın da değerlendirildiği etkinlikte Taksim tartışmalarına da değinildi.

Hacı Bektaş Veli Derneği’nin 8 Mart etkinliği için dernek binasını gençlik güçlerine açtığı için karşılaştığı baskılarla TEKELE işçilerine yönelik polis terörünün ve BDSP’lilere yönelik tutuklama saldırısının aynı amaçla gerçekleştirildiği ifade edildi.

Saygı duruşu ve halaylarla devam eden etkinlik 18 Nisan’da yapılacak pikniğin planlamasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Balıkesir

İnsanca yaşanabilir kentler için sosyalizm!

AKP 2002’de seçimleri kazanarak sermaye adına hükümet oldu. Kemal Derviş’ten miras kalan sosyal yıkım programı harfine dokunulmadan uygulandı, IMF talimatlarının gerekleri yerine getirildi, emperyalistlerle kölece ilişkiler sürdürüldü. Meclisteki çoğunluğu sayesinde önceki sermaye hükümetlerinden çok daha pervasız davranan AKP hükümeti, ekonomik-sosyal yıkım saldırılarını kesintisiz sürdürüyor.

Kamu hizmetlerinin büyüyen faturası emekçilere ödettiliyor

Bu saldırıların bir parçası olarak, yerel yönetimlerle ilgili en temel kamu hizmetleri pahalılaştırıldı. Kaldırım, asfalt, sokak aydınlatması ve çöp toplamanın da aralarında bulunduğu en temel hizmetlerin faturası da emekçilere kesiliyor. “Sağlıkta Dönüşüm Programı”, ulaşım, suya, elektriğe yapılan zamlarla emekçilerin sırtına yüklenen fatura her geçen gün ağırlaşıyor. Bu saldırı çizgisi diğer düzen partilerinin yönetiminde oldukları yerel yönetimlerde de uygulanıyor. Özellikle İstanbul ve Ankara belediyelerinin ulaşımından diğer hizmetlere kadar yaptıkları zamlar emekçilerin belini büküyor. Emekçilerin sorunlarını çözme vaadiyle seçim şovlarına girişen yöneticiler, rant ve soygun düzeninin ihtiyaçları için çalışıyorlar.

Türkiye’de 24 Ocak 1980 Kararları ve onu tamamlayan 12 Eylül karşı-devrimi eşliğinde neo-liberal saldırılar başlatıldı. Neoliberal belediyeçiliğin icrasına ise 1984 seçimleri ile başlandı ve o günden bugüne tüm sermaye hükümetleri tarafından gerekleri yerine getirildi.

1980 sonrasında uygulanan politikalarla Türkiye kapitalist dünya ekonomisi ile daha ileri düzeyde bütünleşti. Bu politikaların yolaçtığı iç göçler nedeniyle kır-kent nüfus bileşiminde önemli değişimler yaşandı. 1970’de kent nüfusu ülke nüfusunun yüzde 39’u, 1980’de yüzde 44’ü iken, bu oran 1990’da yüzde 59’a ulaştı. Takip eden 10 yıl sonra, yani 2000’de kentli nüfus yüzde 65’e, 2009’da ise yüzde 75,5’e ulaştı.

2002’de işbaşına gelen AKP, neo-liberal belediyeçilik uygulamalarını pekiştirdi. Bir yandan belediye çalışanlarına yönelik anti-sendikal uygulamalar, esnekleştirme, taşeronlaştırma hızlandırıldı. Öte yandan belediyeçiliğin piyasa koşullarına açılması çerçevesinde devasa adımlar atıldı, hizmetler ticarileştirildi.

AKP, büyük kent arsaları üzerinden büyük rantların yaratılmasını sağlayan imar düzenlemelerine gitti. Büyük sermayeye dev gökdelenler, kuleler inşa edebilmesi için gerekli koşulları hazırladı. Kamuya ait değerli kent arsaları, kamu gayrimenkulleri (Karayolları, İETT Garajı gibi) satışa sunuldu. İstanbul’un en yüksek kulesi Safir AKP’li Kiler’e aittir. İmar yolsuzlukları ile sağlanan rüşvetlerle kişisel ve partisel çıkarlar sağlamanın, yargıya da yansıyan birçok pratiği mevcuttur.

Özellikle kentli nüfusun kullandığı mal ve hizmetlerin fiyatları enflasyonun hayli üstünde belirlenmektedir. 2003-2008 dönemindeki fiyat artışları, aynı dönemin yüzde 69 dolayındaki TÜFE’nin oldukça üstünde gerçekleşmiştir. Doğalgazdaki artışın yüzde 177’yi bulması, kiralardan yüzde 172’ye yakın artması, metro ücretlerinin yüzde

114, vapur ücretlerinin yüzde 108 artmış olması bu durumun en açık örnekleridir.

Kapitalizmde yerel yönetim anlayışının sonuçları ortadadır. En temel altyapı hizmetlerinden yoksun olarak hızla büyüyen yerleşim birimleri, zamanla kendileriyle birlikte büyüyen sorunlar bu anlayışın göstergesidir. Burjuva düzenin yerel yönetim anlayışı nedeniyle işçi ve emekçilere yönelik temel hizmetler gerçek anlamda yerine getirilmez. Çevre hesapsızca yağmalanıp tahrip edilir. Semtler ve bölgeler arasında korkunç bir sosyal eşitsizlik ve dengesizlik yaşanır. Çünkü bu düzende temel insani ihtiyaçların, insan ve çevre sağlığının hiçbir önemi yoktur. Her şey kapitalist kâr yasasına göre, azami kar kaygısı ile planlanır. Çünkü bu düzende önemli olan asalak sermaye sınıfının ihtiyaçları, elde edeceği karlardır.

Yaşanabilir bir kent, sosyalizmle mümkündür!

Kentleri birer rant alanına dönüştüren kapitalizmin yarattığı açmazlar giderek daha fazla su yüzüne çıkmaktadır. Ankara’da yaşayanlar aslında kentlerin kim için ne anlam ifade ettiğinin açık bir kanıtıdır. İşçi ve emekçilerin yaşamında önemli rol oynayan bir dizi hizmet “belediyeçilik” adı altında bir rant alanına dönüşmektedir. Örneğin ücretsiz olması gereken ulaşım ücretleri hızla yükselmektedir. En çok vergiyi ödeyen ücretli işçi ve emekçiler olduğu halde, yani bedelini zaten ödediği halde, kar-zarar hesapları yapılarak ulaşım ücretlerine sürekli zam yapılmaktadır.

Bu düzenin tanrısı paradır/kârdır. Bu düzen, işçi ve emekçilerin ihtiyaçlarını karşılamaya değil, onları soymaya dayalı bir düzendir. Konut, ulaşım, yol vb. pek çok sorunu çözmek için gerekli kaynaklar/zenginlik birikimi, onu yaratanların değil bir avuç asalağın elinde toplanmıştır. Bu zenginliklere el koymadan bu sorunları çözmek mümkün değildir. Her açıdan yaşanılabilir bir kent ancak sosyalizmde gerçekleşebilecektir.

Adana: “Hasta tutsaklara özgürlük!”

Adana’da cezaevlerinde yaşanan hak ihlalleri ve yetkililerin keyfi uygulamalarının son bulması, hasta tutsakların serbest bırakılması sebebiyle sürdürülen eylemlerin sonuncusu 9 Nisan Cumartesi günü İnönü Parkı’nda gerçekleştirildi.

Açıklamada hapishane koşullarında ilerleyen hastalıklarından ve tedavilerinin engellenmesinden dolayı Mustafa Elçi, Gurbet Mete, Hasan Kert, Beşir Özer, Recep Çelik, İsmet Ablak’la birlikte 62 devrimci tutsağın yaşamını yitirdiği, 46 devrimci hasta tutsağın da F tiplerinde tecrit altında ölüme mahkûm edildiği ifade edildi.

Taylan Cintay, Halil Güneş, Abdul Samet Çelik, Erol Zavar, Yusuf Kaplan, Hayati Kaplan, Latif Badur, Hüseyin Babar ve Ümit İlter’in ilerlemiş hastalıkları nedeni ile ölümü beklediği belirtilirken, hasta tutsakların hastaneye sevk edildiklerinde ise kelepçe dayatmasını kabul etmemeleri üzerine tedavilerinin yapılmadığı ve hapishanelerde görüş, iletişim, hücre cezaları gibi cezalara mahkûm edildiği ifade edildi.

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi’nin bir skandala imza attığı, müebbet hapis cezasına çarptırılan ve mesane kanseri olduğu için şimdiye kadar 2 kez ameliyat olan Taylan Cintay’ın dosyasının kaybedildiği, hastane heyetinin karşısına çıkarılmadığı ve 1 yıldır yaptırdığı bütün tetkikleri yeniden yaptırmak zorunda kalacağı anlatıldı.

Eylemde, birçok hapishanede hasta tutsakların tedavilerinin engellenmesi sonucu ölüme bir adım daha yaklaştığı belirtilirken, Sincan Kadın Hapishanesi’nde tutuklu olan devrimci tutsak Evrim Erdoğan’ın da tedavisinin devlet ve cezaevi idaresi tarafından sistemli bir şekilde engellendiği aktarıldı. İleri derecede alerjik astım hastası olan Erdoğan’ın sağlık durumunun ağırlaşması üzerine Ankara Numune Hastanesi’ne kaldırıldığı ve sağlık durumu hakkında henüz bir bilgiye ise ulaşamadığı söylenerek Evrim’in başına gelecek her türlü olumsuzluğun nedeni olarak Adalet Bakanlığı ve Sincan F Tipi Cezaevi idaresinin sorumlu tutulacağı bildirildi.

Keyfi uygulamalar, işkence ve baskılarla hasta tutsakların durumlarının giderek ağırlaştığı dile getirilirken hasta tutsakların derhal serbest bırakılması istendi. Açıklama oturma eyleminin ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

MMO'da seçim süreci tamamlandı...

Ezber yine bozulmadı!

TMMOB Makina Mühendisleri Odası'nda merkez genel kurulunun da bitmesiyle seçim süreci tamamlandı. MMO'ya üye 74 bin 831 mühendis içinde her 100 üyeyi bir delegenin temsil ettiği genel kurul seçimleri, 779 delegenin 691'inin katılımıyla yapıldı.

10-11 Nisan 2010 günü yapılan genel kurul ve seçimler sonucunda MMO yönetim, denetleme, onur kurulları ile TMMOB Yönetim Kurulu, yüksek onur, yüksek denetleme kurulları ve TMMOB delegeleri seçildi. Önemli tüm şubelerde zaten seçimi kazanmış mevcut yönetim zorlanmadığı bir genel kurul geçirirken yaklaşık dört dönemdir yani 8 yıldır Mehmet Soğanlı'nın ardından yönetim kurulu başkanlığını yapan Emin Koramaz görevi bıraktığını açıkladı ve yerine Ali Ekber Çakar seçildi.

Genel kurul ve seçimlerde TMMOB'deki ezber bozulmazken, MMO'da 1994'ten bu yana yönetimde bulunan "Demokrat Mühendisler", MMO ve TMMOB organlarının tümü için tek liste ile seçime katılırken, bu liste dışında oda yönetimi ve TMMOB yönetimi için yalnızca birer kişi adaylık açıkladı. Yaklaşık 600 oy alan mevcut yönetim bir genel kurulu daha bildik sahnelerle geçirerek kazasız bir şekilde yoluna devam etmiş oldu.

TMMOB'nin en büyük ve en güçlü odalarından biri durumundaki MMO'da yaklaşık 3 aydır süren tüm seçim süreci bir ezberin tekrarı, malumun ilanı oldu. Bu genel kurul da odaların durumunun bir özeti gibiydi. Bolca hamaset ve demagoji arasında kaybolup giden yine ücretli ve işsiz çalışan mühendisler oldu.

Geçtiğimiz yılın Kasım ayında yapılan Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı'nın iradesinin ağıktan yok sayıldığı genel kurulda, iş hamasete gelince "TEKEL, emek, eşitlik, özgürlük" kelimeleri havalarda uçuşurken mesele somut planda adım atmak olunca "biz meslek örgütüyüz"e döndü. Bu hikâyeyi defalarca kürsülerden duymaya alışkın delegeler için sadece bir Ankara gezisine dönüşen genel kurulun sonuç bildirisi bu "formalitenin" net bir fotoğrafı oldu. Sonuç bildirisine sinen kesif hamasetin arasındaki çokça duyduğumuz/okuduğumuz artık ezberden yazılan ülke ve dünya değerlendirmeleri de TMMOB'nin mahkûm edildiği ezberin devamı oldu. Yine üye sustu, oda beyleri konuştu. Araya girmeye çalışan sesler de bir şekilde susturuldu veya gargaraya getirildi.

TMMOB'de seçim sürecinde sona doğru yaklaşırlarken, birkaç oda dışında merkez genel kurullar da tamamlandı. Tüm bu süreç Toplumcu Mühendis, Mimar&Şehir Plancıları'nın seçimlerin öncesinde dile getirdiği değerlendirmelerini doğrulamıştır. Seçimlerin öncesinde liste pazarlıklarına sıkışan bir politika yapma biçimi bu seçimlerde de meyvelerini vermiş her şey aynı tas aynı hamam devam etmiştir. MMO Genel Kurulu kürsüsünden odanın en üst yöneticisi, yönetim kurulu başkanı, "kâr eden" oda anlayışını savunmuş, paranın "büyük işler" yapmak için gerekli bir güç olduğunu (ki biz bu büyük işleri hali hazırda görebilmiş değiliz. ÜİMMŞP Kurultayı'nı parasızlıktan örgütleyemediğini söyleyen bir TMMOB bu paraları ne gibi büyük işler için harcamaktadır? Kastedilen satın alınan "büyük" binalar olsa gerek...) söylemiş, MMO üyesi olan Sinter patronunun onur kuruluna verilmemesi savunulmuş, yine SMM, KOBİ gibi çıkar çevrelerine mavi boncuk dağıtılmıştır. Tüm bunlar yapılırken de "meslek örgütü" olmanın arkasına saklanmış, tüzük, yönetmelik yasa gibi "siyaset" dışı argümanlarla gerekçelendirilmiştir. Evet, TMMOB bir meslek örgütüdür, bunu biz de her fırsatta

dile getiriyoruz, ancak bir yandan "sol" söylemlerle üyenin karşısına çıkacaksınız, öte yandan da beğenmediğiniz bir şey olunca "biz meslek örgütüyüz" diyeceksiniz. Bu en hafif tabiriyle ikiyüzlülüktür. TMMOB'yi savunmak adına onun altı oyulmakta, samimiyetsizlik üzerinden yükselen bir siyasetle örgüt hareketsiz kılınmaktadır.

TMMOB örgütünün geleceği formalite genel kurullarda veya demagojilerde değil ÜİMMŞP Kurultayı'nda gösterilen fiili iradededir. "Bu kurultay anlamsızdır" diyen anlayışa verilen yanıt bu anlamıyla çok önemlidir. Kurultay sırasında, önce saldırganlaşan, sonra tehditlere başvurarak kurultayı terk edenler kendi alanlarında yani bürokratik arenada bu kurultayın iradesini yok saymaya çalışmaktadır. Bu kurultayın ikincisinin yapılması bugünkü tabloda tehlikededir. Neredeyse tüm merkez genel kurullarında oda

beylerinin tavrı bu kurultayı tanımamak yönünde olmuştur. Böylece kurultayı bürokrasiye uydurmaya çalışan ve onu tüzük veya yönetmeliklere uygun olduğunu canhıraş savunanların, bu bürokrasiye topyekûn teslim olup kurultayın kararlarını bile genel kurulların gündemine taşıyamayanların tüm hayal dünyası yıkılmaktadır. Neticede bürokrasiye verilecek tek yanıt tabanın sesi olacaktır.

"TMMOB her ne kadar muhalefetin önemli bir adresi konumunda olsa da bundan sonra sermaye karşısında kendi konumunu net bir şekilde savunmayan tüm örgütlenmeler gibi savrulmaya mahkûmdur. Halihazırdaki heterojen yapısıyla bir meslek örgütü olan TMMOB açısından durum daha hassas olarak tarif edilebilir. Dönem daha mücadeleci ve dirayetli olanın ayakta kalacağı çetin bir dönemdir. Ancak daha odaların seçim süreçlerinde ilkeleri koltuğa feda edenlerin oluşturacağı yönetimlerin gelecek için çok da iyi sinyaller verdiğini söylemek mümkün değildir. Birçok önemli şubede kıran kırana geçen liste pazarlıkları bize bürokratik zihniyetin devam edeceğini haber vermektedir. Odayı değiştirmek adına ince manevralarla yönetici adayı olanlar, odayı üyeye birlikte değil üye adına yönetmek üzere yola çıktığını kabul etmektedir. Oysa asıl değişmesi gereken bu anlayıştır." (Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları'nın TMMOB'deki seçim sürecine dair "Seçimlerde patronlara oy yok!" başlıklı açıklamasından...)

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları

14 Nisan 2010

"Örgütlenmeli ve mücadeleyi yükseltmeliyiz!"

Yıl 1966... Eğitimde; sözde niteliği sağlamak adına yeni bir aşamaya geçiş yapıldı. Üniversitelere geçişte sömürüye dayalı bir sınav sisteminin ilk ayağı başlatıldı. Önceleri tek basamak olan giriş sınavı 1980 faşist askeri darbesinin ardından iki basamak şekline dönüştürüldü. Ve bundan sonra sınav sisteminin yetersizlikleri, sınav sistemi içerisinde oynanan oyunlar gün ışığına çıktıkça değişen uygulamalarıyla birlikte sürekli olarak isim değiştirerek bugüne gelindi.

Gelen her düzen partisi kendi kadrolaşmasını sağlayabilmek için gerek şekli gerekse katsayılarında yapılan oynamalarla binlerce gencin eğitim hakkını gasp etti. Sadece bununla da kalmadı. Eğitimin özel sektöre peşkeş çekilmesi için devlet okullarında verilen eğitimin içi boşaltılarak dershanelere ve özel okullara rant alanı sağlandı. Kısacası işçi ve emekçi çocuklarının düzen içi yerlerini kanıksatmak amacıyla her türlü hak gaspı yapıldı. Çünkü onlara biçilen bu sistem içerisinde patronlara kalifiye eleman olmaktı. Düşünen, soran, sorgulayan bu sınıfın çocuklarının kendileri için ileride bir tehdit unsuru olacaklarını çok iyi biliyordu sistemin köpekleri. Bu nedenle yavaş yavaş olsa da tasfiye edilmeleri gerekiyordu. Milyonlarca gencin geleceğini etkileyecek olan bir üniversite sınavı daha geride kalırken ruhsal bakımdan çökmüş, geleceğe yönelik umutları tırpanlanmış bir gençlik yığını daha bıraktı. Bunu genelleştirecek olursak bu yığın gelecekte tüm hak gasplarına karşı direnme gücünü yitirmiş, sistemin dişlileri arasında sıkışmış bir toplumun oluşmasına neden olacaktır.

12 Eylül'le birlikte yok edilen sadece kitaplarımız olmadı. Aynı zamanda yok edilen okuyan, araştıran kendi doğruları ardından giden bir toplum oldu. Aileler artık çocuklarının kitap okumasının, soru sormasının, araştırıp öğrenmesinin yerine televizyonlarda yer alan içi boş programları izlemesini tercih ediyor. Kendi üzerlerine uygulanan sıkıyönetimin kalıntılarını devam ettirerek çocuklarını anlamsız bir koruma kalkanı içerisine alarak kendi çocuklarının polisliğini yapıyorlar. Oysa ki en basitinden bu sınav sistemi sadece kendi çocuklarını etkilemiyor. Aynı zamanda özelleştirilen eğitimle birlikte her geçen gün artan eğitim masraflarını kendilerine dayatıyor. Dershaneler, özel dersler ve hatta sınavı kazanamadıkları ve bir devlet okuluna gidemedikleri takdirde milyonlarca lirayı bulan özel üniversite masrafları kendilerini bekliyor. Bırakın eğitimin bir hak olarak ücretsiz olmasını, bu aileler gerekirse çocuklarını özel okullara göndereceklerini vaat ederek düzenin sahiplerine hizmet ediyorlar. Doğallığında haklı olarak kendilerinin yaşadığı hayatı çocuklarını yaşamasını istemiyorlar belki ama ne kendileri bu düzenin kendilerine çizdiği hayatı yok etmek adına bir şey yaptılar ne de yapana destek verdiler. Kuşkusuz bu durumda belki kendi çocuklarını kurtaracaklar ama gelecekte milyonlarca gencin eğitimden sağlığa varıncaya kadar tüm haklarının ellerinden alınmasına engel olamayacaklar.

Peki, bugün için yapılması gereken nedir? Bugün geleceğimize sahip çıkmak için önümüze çekilen setleri yıkmak için örgütlenmeli, birlikteliğimizin gücüne aynı TEKEL işçilerinin vardı gibi varmalı ve mücadeleyi yükseltmeliyiz. Biz işçi ve emekçilerin eşit, parasız, nitelikli ve anadilde eğitim alacağımız bir tek dünya var. Ve bu dünya ancak bizim mücadelemiz sonucunda kurulacak sosyalist bir dünyadır.

Adana'dan güvencesiz bir eğitim emekçisi

Sosyal-İş Sendikası'na üye olduğu için işten atılan Avukat Cem Gök ile konuştuk...

“Daha başarılı sendikalaşma çalışmaları yapmak gerekiyor!”

- **Aksen Hukuk Bürosu'nda çalışma koşullarınız nasıldı? Sendikalaşma ihtiyacını doğuran nedenler neydi? DİSK Sosyal-İş fikri nasıl doğdu?**

- Aksen Hukuk Bürosu'nda yaklaşık 150 kişi çalışmaktadır. Yani bilinen biçimiyle hukuk bürolarından çok farklı. Haftalık yaklaşık 50 saat yani yasal çalışma süresinin üstünde çalışılmaktadır. Ayrıca sigara içenlere tanınmış 30 dakikalık mola sigara içmeyenlere tanınmamıştır. Yani sigara içmeyenler günlük 30 dakika daha fazla çalışmaktadır. İşyerine giriş ve çıkışlardaki parmak okuyucuları ve kameralarla çalışanların her anı gözetlenmektedir. Avukatların sigorta primleri, gerçek ücretlerinin çok altında yatırılmaktadır. Dönem dönem zorunlu ve fazla mesai ücreti ödenmeksizin fazla mesai uygulaması yapılmaktadır. 50 kişinin üstünde kişi çalıştırılıyor olmasına rağmen işyeri hekimi bulunmamaktadır. İşe başlarken avukatlara ve takip elemanlarına her ay verilmesi vaat edilen primler keyfi nedenlerle verilmemektedir. Herhangi bir konuda karşı çıkanlar “elimde şu kadar CV var” diye tehdit edilmektedir. Çalışanlar keyfi olarak işten atılmakta veya baskı ve yıldırma taktikleriyle istifa ettirilmektedir. Bu nedenle şartların en azından bir parça daha düzelmesi için sendikalı olmak gerektiğini konuşmaya başladık. Sonra bağlı bulunduğumuz işkolunda örgütlü olan Sosyal-İş Sendikası'na gittik.

- **AKSEN Hukuk Bürosu'ndaki sendikalaşma nedeniyle işinize son verilmesi ile sonuçlanan süreci anlatır mısınız?**

- AKSEN Hukuk bürosunda 5 ay kadar çalıştım. Sendika konusunda konuştuğumuz 15-20 kişinin üyeliklerini almaya başladığımız dönemde işten çıkartıldım. İşten çıkartıldığım zaman benim dışımda 1 kişi üye olmuştu henüz. Ancak o arkadaş da askere gittiği için işten ayrıldı. Diğer arkadaşlarda da ciddi bir moral bozukluğu ve tedirginlik oluştu. Nihayetinde başarıya ulaşamadı. Hukuk bürolarında örgütlenmeye dair ne bizim ne de sendikaların bir tecrübesinin olmaması işin başında patronun çalışmayı duymasına yol açtı. Elbette bu konuda da çıkartmamız gereken dersler var.

- **Son dönemde avukatlık sınavı, avukatlık şirketleri gibi başlıklar altında avukatlık mesleğinin yapısal bir dönüşüm geçirdiği görülüyor. Mesleğinizdeki dönüşümü nasıl tanımlıyorsunuz? Bu dönüşümün nasıl somut sonuçları ile karşılaşıyorsunuz?**

- Ben mesleğe yeni başlamış bir avukatım. Yani mesleğin “o güzel günlerini” yaşamadım. Üniversitedeyken zaten elimde bir avukatlık ruhsatı ve bir hukuk diploması olmadığı için çok ağır koşullarda çok ucuza çalışıyordum. Üniversite bitip staja başlayınca yine benzer biçimde ucuza, sigortasız, güvencesiz çalışmaya devam ettim. Staj bitince sigortam yapıldı ama gerçek ücretimin çok altında. İşin kötüsü tüm bunlar kanıksanmış durumda. Yani hukuku savunmakla görevli bir mesleğin mensupları baştan sona hukuksuz bir durumu olağan karşılıyor.

Avukatlıkta yaşanan dönüşüme benzer süreçler pek çok başka meslekte de yaşanıyor. Avukatlık mesleğinde yaşanan dönüşüm artık herkes tarafından kabul ediliyor. Ancak mesele bu olguya karşı nasıl mücadele edileceğinde kilitleniyor. Sözü edilen bu

politikalar sermaye politikalarıdır. Hukuk bilinçli bir sermaye stratejisi sonucunda piyasalaşmış ve işçi patron avukat ayrımı belirginleşmiştir. Bugün işçileşmiş olan avukatların kendi sınıfıyla birlikte mücadele geliştirmeyi öğrenmesi ve bunun pratik adımlarını atması gerekmektedir.

- **Siz işten çıkartıldıktan sonra çevrenizdeki avukatların ve avukat gruplarının yaklaşımı nasıl oldu? Çünkü sanırsız sendikalı olan ilk avukat oldunuz. Bu konu nasıl bir etki yarattı?**

- Aslında herkes kendi sınıfsal durumuna göre tepki verdi. Mesele sınıfsal çıkarlar olunca solculuk maskesinin hemen düştüğüne tanık olduk. Destek genelde genç ve haliyle sözünü ettiğimiz sorunları birebir yaşayan avukatlardan geldi. Piyasalaşmaya Karşı Avukatlar Platformu, ÇHD gibi avukat gruplarının desteği oldu. Bu mesele avukatların işçileştiğinin somut bir göstergesi oldu. Tabii “işçi avukat”ların nasıl örgütlenmesi gerektiğine dair de bir tartışma yarattı.

- **Son dönemde bir avukatlık sendikası tartışması da yürütülüyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?**

- Avukatlık sendikası tartışmasının hem iyi niyetli, hem de “işçi avukat yoktur” diyerek gözünü yaşanan sürece tıkayan anlayıştan ayrılması bakımından anlam taşıyan bir çaba olduğu söylenebilir. Ancak meslek sendikasının; gerek yasal dayanağının olmaması

ve işlevsiz olması, gerekse aynı işyerinde çalışan işçileri mesleklerine göre bölmesiyle ve bu sebeple elitizme yol açması sebebiyle yeterince tartışılmadan atılmış bir adım olduğunu düşünüyorum. Örneğin Aksen Hukuk Bürosu'nda 150 kişi varsa bunun 25-30'u avukattır. Eğer sendikanın amacı en genel olarak haklar elde etmekse böyle bir işyerinde yalnızca avukatları örgütlemenin mantığı ne olabilir? Biz ister avukat, ister takip elemanı, ister çaycı... Ne olursa olsun bütün hukuk bürosu çalışanlarının birlikte örgütlenmesi gerektiğini düşünüyoruz.

- **Bundan sonraki süreçte neler yapmayı düşünüyorsunuz? Gerek dava süreci, gerekse sendikal mücadele açısından...**

- Başka gündemler olduğu için dava konusunu bugüne kadar sarkıttık ancak en kısa zamanda yasal süreç başlayacak. Diğer yandan ortak, sınıfsal bir mücadele anlayışıyla bir şeyler yapılması gerektiği konusunda tartışıyoruz. Daha başarılı sendikalaşma çalışmaları yapmak gerekiyor. Bunun için sınıf olarak hareket etmeye başlamamız gerekiyor. Şu an bunun adımlarını atmaya çalışıyoruz. Hukuk bürosu çalışanlarının dayanışmaya, sorunlarını tartışmaya ve nasıl çözebileceği ile ilgili öneriler oluşturmaya ihtiyacı var. Konunun tartışılması ve insanlara iyi anlatılması gerekiyor. Bundan sonra daha somut adımlar, kazanımlar gelecektir diye düşünüyorum.

Eğitim-Sen ve ÇHD faşist saldırıları protesto etti

6 Nisan Çarşamba günü bir grup kar maskeli faşistin ilerici, devrimci öğrencilere bıçaklar ve satırlarla saldırması ÇHD İstanbul Şubesi ve Eğitim Sen İstanbul 6 No'lu Üniversiteler Şubesi tarafından 13 Nisan günü protesto edildi.

Beyazıt ana kapı önünde ÇHD İstanbul Şube Başkanı Taylan Tanay'ın yaptığı konuşmanın ardından İktisat fakültesi araştırma görevlilerinden Ferda Karagöz basın metnini okudu.

Açıklamada, Eğitim-Sen Üniversiteler Şubesi'nin rektörlük nezdinde yaptığı uyarılar karşısında gereğinin yapılmaması ile yeni saldırıların önünün açıldığı söylendi.

Saldırganlar hakkında gerekenlerin derhal yapılmasının ve sorumluların cezalandırılmasının istendiği açıklamada sivil polislerin kampüslerden uzaklaştırılması ve bu kişiler hakkında yasal işlem yapılması talep edildi. Öğrencilerin de destek verdiği eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliğ

Kırgızistan'da halk ayaklanması ABD destekli yönetimi yerle bir etti!

Eski Sovyet cumhuriyetlerinin en yoksulu olan Kırgızistan'da patlak veren halk ayaklanması, iki günde işbaşındaki yönetimi yerle bir etti. 2010 başlarında elektrik, gaz, ısıtma, su vb. hizmetlere %300'e varan zamlar yapması, yolsuzluğa batmış Amerikancı zorba yönetimin sonunu getirdi.

6 Nisan'da Talas kentinde hükümet binalarını işgal eden göstericilerin öfkesi, kolluk kuvvetlerinin saldırısı ve Kurmanbek Bakiyev yönetiminin muhalifleri tutuklaması üzerine daha da arttı. Ertesi gün başkent Bişkek'e sıçrayan gösteriler, beklenmedik bir hızla ayaklanmaya dönüşerek, iki günde Washington desteğindeki yönetimin sonunu getirdi. 100'e yakın kişiyi katleden, yüzlerce kişiyi ise yaralayan zorba rejim, akıbetini değiştirmeyi başaramadı.

“Lale devrimi”nin mezar taşı Bişkek'te dikildi!

Mart 2005'te yapılan parlamento seçimlerinin şaibeli olduğunu savunarak gösterilere başlayan CIA-Soros destekli “muhafelet”, yozlaşmış rejime karşı kitlelerin biriken öfkesini harekete geçirerek Devlet Başkanı Askar Akayev yönetimini devirmiş, Kurmanbek Bakiyev'le müttefikleri yönetime el koymuştu.

Akayev yönetimini deviren ittifakın şeflerinin tümü, devirdikleri yönetimin eski üst düzey yöneticileri idi. Yani devirdikleri yönetimin halka karşı işlediği tüm suçlardan sorumluydular. Buna rağmen “muhalif” kisvesine bürünerek toplumun bir kesimini peşinden sürüklemeyi başarmış, bunun yanı sıra CIA-Soros desteğine yaslanarak yönetimi ele geçirmekte zorluk çekmemişlerdi.

“Lale devrimi” ile yeni bir dönemin başladığı safsatasını yayan Washington destekli yönetim, “yolsuzlukla mücadele ve demokrasinin yerleştirilmesi”ni öncelikli hedef olarak ilan etmiştir.

Bu iddialı söylemin ardından bir yıl geçmeden iktidar ve rant paylaşımında anlaşmazlığa düşen Kurmanbek Bakiyev ile müttefikleri arasındaki “birlik” son buldu. Rakiplerini tasfiye eden Bakiyev, çocuklarını, kardeşlerini, akrabalarını üst düzey mevkilere atayarak iktidarını sağlamlaştırmaya çalıştı. Muhaliflerini baskıyla susturan, hapse attıran, gazeteleri kapatan Bakiyev, baskı ve zorbalığa dayanarak yönetimini güvence altına almaya çalıştı. Oysa ABD destekli Bakiyev yönetimi, izlediği politikalar ile sonunu hazırladı.

Yoksulluk, zorbalık ve yolsuzluğa karşı ayaklanan halk, Bakiyev yönetimini yıkarak, “Lale devrimi”ni mezara gömdü.

Yeni yönetimin şefleri, Bakiyev'in eski ortaklarıdır...

Kurmanbek Bakiyev'in, devirdiği Askar Akayev yönetiminin içinden çıkması gibi, yeni yönetimin başını çekenler de Bakiyev yönetiminin eski ortaklarıdır. Bunun en bariz örneği, kurulan geçici hükümetin başkanı olan muhafelet lideri Roza Otunbayeva'nın, Bakiyev yönetiminin eski dışişleri bakanı olmasıdır. Sözkonusu ortaklığın bozulmuş

olması, taraflar arasında öze dair bir farklılıktan değil, iktidar ve rant paylaşımında çıkan anlaşmazlıklardan kaynaklanmıştı.

Yeni yönetimi kuran güçlerin Kurmanbek Bakiyev'i bir süre önce Washington'a şikâyet etmeleri, ancak olumlu yanıt alamayınca Moskova'ya yönelmeleri, iki taraf arasında öze dair bir fark olmadığını bir başka kanıttır.

Nitekim yeni yönetimin ilk işi, Rusya ile stratejik ortaklığı ilan etmek olsa da, ABD'ye, Manas'taki askeri üssünün kapatılmayacağına dair güvence vermeyi de ihmal etmedi. Bu ise, eski yönetim bir halk ayaklanması ile yıkılmış olsa da, hareketin burjuva akımlar tarafından kontrol edilmesinden dolayı, bu aşamada Kırgızistan yönetiminde köklü bir değişikliğin olmayacağı anlamına geliyor.

ABD'nin Rusya'yı kuşatma stratejisindegedik açıldı

“Lale devrimi” ile başa geçen Kurmanbek Bakiyev yönetimi, Washington destekli olmasına rağmen, Rusya ile ilişkileri de sürdürüyordu. Hatta Manas'taki askeri üssü kapatabileceği şantajını yaparak ABD'den aldığı ücreti üç katına çıkaran Bakiyev, savaş baronlarından 60 milyon dolar koparmayı da, Rusya ile devam eden ilişkilere borçluydu. Fakat pragmatist politika izlese de, Bakiyev yönetiminin Amerikancı tonu ağır basıyordu.

Yeni kurulan yönetim de pragmatist politikadan vazgeçmiş değil. Daha ilk günden Manas'taki ABD üssünün kapatılmayacağını, askeri üsle ilgili anlaşmanın şimdilik devam ettiğini ilan etmesi, bunu gösteriyor. Ancak geçici hükümetin başkanı Roza Otunbayeva'nın, Reuters ajansına yaptığı açıklamada, “Rusya ile ebedi bir dostluğumuz var. Rusya bizim kilit öneme sahip stratejik ortağımız” vurgusunu öne çıkarması, rotanın esas olarak Moskova'ya çevrildiğine de işaret ediyor.

Yönetim değişikliğinin ardından ABD, Manas üssünden Afganistan'a yaptığı sevkiyatı durdururken, Rusya, Bişkek yakınındaki Kant Hava Üssü'nü korumak için 150 paraşütçü gönderdi. Yönetimin yardım talebini olumlu karşılayan Rusya, yönetim değişikliğinde rolü olduğu iddialarını ise reddediyor.

Ülkede birer üssü bulunan ABD ile Rusya'nın çıkarları, Kırgızistan'da da çatışmaktadır. Beş yıl aradan sonra gerçekleşen yönetim değişikliği, bu çatışmada Rusya'yı avantajlı konuma getirmiş oldu.

“Renkli devrim”in 2005'te Güneybatı, 2004

sonunda Ukrayna'da 2005'te Kırgızistan'da işbirlikçi yönetimlerin başa gelmesini sağlayan ABD'nin Rusya etrafındaki kuşatması, Kırgızistan'daki ayaklanma ile delinmiş oldu.

Yeni yönetimin çıkardığı dersler...

Yeni yönetimin ilk işi, yüzde 300'lere varan ve ayaklanmayı tetikleyen zamları geri çekmek oldu. Özelleştirme adı altında yağmalanan kamu şirketlerinin yeniden devletleştirileceğini ilan eden yeni yönetim, ülke dışına sermaye kaçırmayı önlemek için de, bir hafta süreyle banka işlemlerini durdurduğunu açıkladı.

Bişkek'te kurulan geçici hükümetin Maliye Bakanı Temir Sariyev, özelleştirilen Kırgıztelekom ile elektrik dağıtım şirketlerini geri aldıklarını belirtti. Sariyev, yaptığı açıklamada, özelleştirilen şirketlerin tekrar devletin himayesine alındığını, elektrik ve ısınmaya yapılan zamların ise iptal edildiğini açıkladı.

Gösterilerde katledilenleri “kahraman” ilan eden yeni yönetim, ölenlerin ailelerine maddi yardım yapılacağını da açıkladı. Bakiyev yönetiminin devrilmesinin hemen ardından açıklanan bu kararlar, ortalığın sakinleşmesini sağlamış görünüyor.

Bu arada yeni yönetimin Başbakan Birinci Yardımcısı Ömurbek Tekebayer, yaptığı ilk açıklamada, “Akayev ve Bakiyev'in hatalarını tekrarlamayacağız. Eğer hata yaparsak, bizim kaderimiz bundan daha beter olacaktır. 7 Nisan bunu göstermiştir” dedi.

Geçici hükümetin diğer temsilcileri de yaptıkları açıklamalarda, iktidarın tamamen yenileneceğini, halka yönelik şiddet ve adaletsizliğin olmayacağını söylediler.

Zamların geri alınması, bazı şirketlerin yeniden devletleştirilmesi ve yeni yönetim şeflerinin vaatleri, Kırgızistan halkının ağır bedellere mal olan direnişi sayesinde mümkün olmuştur.

Gösterilerde Sovyet bayrağını dalgalandırarak sosyalist kazanımlara duydukları özlemi dile getiren Kırgızlı emekçiler, bu ayaklanma ile sömürü ve kölelikten arınmış bir dünya özlemine ulaşamadılar. Ancak işbaşına gelen yeni yönetimin de Kırgızistanlı emekçilerin derdine derman olması beklenmiyor. Ayaklanmaya dönüşen kitlelerin öfkesi -ki bu öfke bir süre sonra yeniden birikecektir- devrimci bir önderliğe kavuştuğunda, Kırgızistanlı işçi ve emekçilerin sömürü, yozlaşma ve zorbalık düzeninden kurtulmaları mümkün olacaktır.

9. BİR-KAR Gençlik Kampı gerçekleştirildi

Almanya’da her yıl “Ostern” adı verilen iki haftalık ara tatilde düzenlenen BİR-KAR Gençlik Kampı’nın dokuzuncusu 4-10 Nisan tarihlerinde Almanya-Morsbach “Jugendherberge”de gerçekleştirildi.

“Kriz, savaşa ve faşizme karşı, özgürlük ve eşitlik için!” şiarıyla düzenlenen bu seneki kampa Almanya’nın çeşitli kentlerinden ve İsviçre’den 14-25 yaş arası 40 genç katıldı. Katılımcıların büyük çoğunluğu üçüncü kuşak olarak tanımlanan gençlerden oluşuyordu.

Seminerler; biyografiler (Lenin, K. Zetkin), kitap tanıtımları (Gorki / Ana, Çocukluğum; Tolstoy / Savaş ve Barış), kültürel-sanatsal faaliyetler (tiyatro, müzik,folklor), Kamp TV, bilgi yarışması, film gösterimi ve sportif faaliyetlerden oluşan 6 günlük kamp programı oldukça yüklüydü.

Kampımızın içe dönük hedefi, ciddi sorunlarla karşı karşıya olunmasına rağmen örgütsüzlük ve apolitizm içindeki gençliğin bu ihtiyacını kendi cephemizden bir nebze de olsa gidermekti. Bu anlamda kampımızın amacıyla en çok örtüşen ve aynı zamanda en eğitici kesitini oluşturan seminerleri bu defa her zamankinden daha fazla önemsedik.

“Avrupa’da ırkçılığın gelişmesi, ırkçı ve faşist partiler”, “Paralı eğitim uygulamaları”, “Kapitalizm ve krizler”, “Tırmanan şiddet ve gençlik”, “Marks, Engels ve bilimsel sosyalizm” ve “Sosyalizmin SSCB ve DDR deneyimi” gibi oldukça kapsamlı konulardan oluşan seminerlerin “Sosyalizmin SSCB ve DDR deneyimi” başlığı hariç tümü genç arkadaşlar tarafından sunuldu. Her biri 2-3 saat süren seminerlere gençler oldukça iyi hazırlanmışlardı. Gerek konunun özünün verilmesi gerekse de biçim bakımından oldukça başarılı sunumlar gerçekleştirildi. Kampımızın en büyük kazanımlarından biri buydu diyebiliriz.

Kamp programının akışında, kültürel-sanatsal çalışmalarda, daha çok da zayıf ön hazırlık ve teknik altyapı zayıflığından kaynaklı olarak zaman zaman aksamlar da yaşandı. Zira daha önceki kamplarımız yaşça daha büyük ve daha profesyonel bir kadro tarafından organize ediliyordu. Bu kamp, büyük çoğunluğunu lise öğrencisi gençlerin oluşturduğu bir ekip tarafından organize edildi. Dolayısıyla bazı yetersizliklerin veya acemiliklerin yaşanması son derece doğaldır.

Kampımızın bu özelliği, onu diğer kamplardan ayırmakla kalmamış, bizi özgün ve gerçek anlamda bir gençlik çalışması örgütlemeye götürecek temel halkalardan birini yakaladığımızı göstermiştir. Zira gençlik çalışmasının hedef kitlesi olan “üçüncü kuşak”la ilk defa bu kadar yakın bir temas sağlanmış, onlar her zamankinden daha fazla işin içerisine çekilmiş ve daha ileriden bir sorumluluk üstlenmişlerdir.

Öte yandan gelinen bölgeler veya cins temelinde gruplaşmaların önüne tam olarak geçebildiğimizi söyleyemeyiz. Bu sorun yaş farklılığı gibi daha doğal bir sebebi olsa da esas olarak kampımızı henüz tam olarak gençlik çalışmasına dayandıramama gibi daha temelli bir sebebe dayanmaktadır. Böyle olduğu ölçüde kampa geliş sebepleri bile farklılaşmakta, bu ise gerçek bir kaynaşmayı engelleyen bir faktöre dönüşebilmektedir. Kaynaşma sorununun, örgütlülüğümüzün olduğu bölgelerden gelen gençlerde

9. BİR-KAR Gençlik Kampı

daha az olması bunu ayrıca doğrulamaktadır.

4 Nisan Pazar günü başlayan kampın final gecesi gelenekselleştiği üzere 9 Nisan Cuma akşamı gerçekleştirildi. Kampa katılan gençlerin ailelerinin ve dışarıdan gelen konukların da izlediği final gecesinin programı, bir hafta boyunca hep birlikte üretilen tiyatro, müzik, Kamp TV gibi ürünlerden oluşuyordu. Gecenin konuşması, sunumu gibi işlerin tamamı gençler tarafından yapıldı. Gecenin sonunda ise birlikte başarmanın mutluluğu herkesin yüzünde okunuyordu.

9. BİR-KAR Gençlik Kampı 10 Nisan Cumartesi

günü gerçekleştirilen, katılımcıların eleştiri, özeleştir ve önerilerini sundukları değerlendirme toplantısının ardından sona erdi.

Şimdi, geride kalan 9 kampın kazandırdığı deneyim ve yarattığı birikimle, daha ciddi, daha örgütlü, daha tanımlı, hedefli ve daha özgün bir gençlik çalışması yapmak için daha çok olanağa sahibiz.

Yeni bir evrenin başında, geçmiş tüm birikimimizi yansıtan kapsamlı bir değerlendirme temelinde oluşturulmuş yeni bir perspektifle, yeni ve daha güçlü adımlar atmak sorumluluğuyla karşı karşıyayız.

BİR-KAR Gençliği / Almanya

Filistinli tutsaklar ikinci açlık grevine başlıyor

İsrail hapishanelerindeki 7.000 ila 10.000 Filistinli tutsak, kötü muamele nedeniyle uyguladıkları görüş boykotunun ikinci haftası dolayısıyla açlık grevine başladı. Filistin Tutsaklar Cemiyeti, açlık grevinin, 10 İsrail cezaevi ve üç gözaltı merkezinde bulunan tüm siyasi fraksiyonlardan tutsaklar tarafından sürdürüldüğünü söyledi.

Tutsaklar Mart ayında aile üyelerinin ziyaretlerinin kendilerini manipüle etmek için kullanılmasını protesto etmek amacıyla 1 Nisan’dan 30 Nisan’a kadar görüşe çıkmayacaklarını açıklamışlardı. Protesto 24 saatlik açlık greviyle başlayacak, yetkililere göre bu eylem Çarşamba günü tekrar edilecekti. Filistin Tutsak Çalışmaları Merkezi’nden verilen bilgiye göre İsrail Cezaevi Dairesi ceza ve tutukvevlerindeki tutsak temsilcileriyle görüşerek şu taleplerini dinledi:

- * Tutsak yakınlarına yönelik aşağılayıcı uygulamalara ve ziyaret saatlerinde kontrol noktaları oluşturulmasına son verilmesi
- * Gazzeli tutsakların dört yıl önce Gilad Şalit’in tutsak alınmasından beri yoksun bırakıldıkları aileleriyle görüşme haklarının yeniden tanınması
- * Tutsakların İsrail Cezaevi Dairesi tarafından yasaklanan Filistin ulusal müfredatına dayalı Genel Ortaöğrenim Sınavı’na girmesine izin verilmesi

Merkez, tutsakların aynı zamanda her bir ceza ve tutukveviyle ilgili kişisel talepleri de olduğunu bildirdi. Merkez yöneticisi Rafaat Hamduna, açlığı köleliğe tercih eden tutsakların İsrail Cezaevi Dairesi tarafından açlık grevine zorlandığını söyledi. Hamduna ayrıca tutsakların yeterli sağlık bakımının sağlanmaması, aile ziyaretlerinin engellenmesi, ziyaretler sırasında aile üyelerinin “aşağılayıcı şekilde” aranmasını da içeren hak ihlalleriyle gündelik olarak karşılaştığını belirtti.

*** Ma’an Haber Ajansı’nda (maannews.net/eng) 7 Nisan günü yayınlanan ilgili habere Filistin İçin İsrail’e Karşı Boykot Girişimi tarafından çevrilmiştir.**

Her kıtada grev var!

Avrupa, Balkanlar, Avustralya, Amerika ve Asya'nın çeşitli ülkelerinde işçi ve emekçiler sermayenin saldırılarına grevlerle yanıt veriyorlar. Madenler, kamu, sağlık, ulaşım ve birçok farklı işkolunda grevler sürüyor.

Yeni Gine'de madenci grevi

Yeni Gine'de Ok Tedi maden ocağında 1000 işçinin Nisan ayının başında başlattıkları grev sürüyor. Ülkenin en büyük altın ve bakır ocaklarında sendikali işçiler yabancı işçilere göre daha az prim almayı reddederek greve gittiler. İşveren grevi “yasadışı” ilan etti.

Romanya'da maden işçileri grevdeydi

Romanya'da Bihor vilayetindeki Baita'da maden işçilerinin 10 Şubat'ta başlattıkları süresiz grev sürüyor. Maden işçileri 3 aydır aylıklarını alamıyorlardı. Maden işçileri ücretlerinin ödenmemesi durumunda 200 metre yerin altında açlık grevine başlayacaklarını açıkladılar. İşçiler ortalama 250 Euro civarında aylık alıyorlar.

Portekiz'de sağlık emekçilerinden 3 günlük grev

Portekiz'de krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için alınan önlemlere karşı direniş büyüyor. ‘Paskalya’ öncesi devlet hastanelerinde çalışan hemşireler ve hastabakıcılar üç günlüğüne greve gitti. Sağlık emekçileri ayda 1.200 Euro asgari ücret talep ediyorlar.

Sağlık emekçileri Ocak ayında da 3 günlük grev yapmışlardı. Devlet demiryollarında çalışan işçiler ise 24 saatliğine greve gitmişlerdi.

Arjantin'de liman işçileri hakları için grevde

Arjantin'de liman işçilerinin, çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve ücretlerin artırılması talebiyle 3 limanda başlattıkları grev genişliyor. Şu an 8 limanda yükleme yapılmıyor. İşçiler talepleri yerine getirilene kadar grevi sürdüreceklerini açıkladılar.

İngiltere havayollarında 4 günlük grev

British Airways'de çalışan 12 bin uçak mürettebatı 10 Nisan gününden itibaren 4 günlüğüne greve gitti. Son bir hafta içinde yaşanan ikinci grev, havayolları tekelinin zorunlu kısa çalışma, ücret kısıtlamaları ve ekip çalışanlarının sayısının düşürülmesi planlarına karşı sürüyor. Havayolları şirketi İngiliz basınına da arkasına alarak karalama kampanyası yürütüyor. British Airways grev kırıclarını devreye sokmaya çalışıyor.

Almanya'da pilotlar greve hazırlanıyor

Almanya'da Alman Havayolları Lufthansa ve Pilot sendikası Cockpit (VC) arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri sertleşerek sürüyor. Pilot sendikası, Lufthansa'nın kendileri ile uzlaşabilecekleri bir öneri sunamaması durumunda greve gitme konusunda kararlı olduklarını açıkladı. Tekel sözcüsü Paskalya'da

yaptığı açıklamalarda greve gidilmesi durumunda sendikaya karşı tazminat davası açacakları tehdidini savurdu. Pilotlar ise greve çıkmakta kararlılar.

Fransa'da demiryollarında grev

En büyük işçi sendikalarından CGT ve Sud-Rail sendikalarının çağrısı üzerine Fransa Ulusal Demiryolları Kurulu'sunda (SNCF) 6 Nisan akşamı başlayan grev devam ediyor. Sürücülerin yüzde 39,79'u, kontrolcülerin ise yüzde 43'ü greve katıldı. CGT sendikası 2010 yılı için 2 bin kişinin kadrolu işe alınmasını istiyor. Sendikaya göre 2002 yılından beri 22 bin iş birimi ortadan kaldırıldı. SNCF, 2010 yılında, bütçede yapılan kısıtlamaları gerekçe göstererek, 3600 çalışanı işten çıkarmayı hedefliyor.

Unilever işçileri 4 haftadır grevde

Fransa'da Marseille Unilever fabrikası işçileri ücret artışı talebiyle 4 haftadır grevdeler. İşçi sayısının son 3 yılda yüzde 26 azaltıldığı Unilever işletmesinde geride kalan 183 işçi Fransa, İtalya ve Hollanda pazarlarına Lipton çayı üretiyor. Yüzde 90 oranında katılımın olduğu grev nedeniyle işletmede üretim 4 haftadır durdu. Fabrikanın depolarındaki stoklar da tükenmek üzere. İşyeri temsilcileri üretimi tümünden durdurmakla tehdit ederken işçiler haklarını alma konusunda geri adım atmıyorlar.

İşçilerden “fabrikayı havaya uçururuz” tehdidi

Fransa'da otomotiv sanayisine yedek parça üreten bir fabrikada çalışan 30 işçi işyerlerinin kapanması üzerine tazminat hakları için eyleme geçtiler. İşçiler, ödenecek tazminat miktarının az olduğu gerekçesi ile, hazırladıkları molotofkokteylleriyle fabrikayı havaya uçurma tehdidinde bulundular. İşçilerin bu eylemi nedeniyle kasabının kaymakamı işveren ve işçileri acil olarak toplantıya çağırdı. İtfaiye ve jandarma ise fabrikayı kuşattı.

Hindistan'da 60 bin elektrik işçisi grevde

Hindistan'ın Punjab eyaletinde devlete ait PSEB elektrik işçilerinin 20 Nisan'da 60 bin işçi greve çıktı.

Nisan 2010 | Almanya

Nisan 2010 | Fransa

İşçiler, hükümetin PSEB'yi özelleştirmek istemesine karşı direniyorlar. Bunun dışında ücret artışı talep eden elektrik işçileri çalışırken yaşamını yitiren işçinin yerine onun bir yakınının işe alınmasının garanti altına alınmasını istiyorlar.

Hindistan'da 450 bin devlet memurundan grev

Hindistan eyaletleri Kaşmir ve Jammu'da 450 binin üzerinde devlet memuru 3 Nisan'da greve çıktı. Memurlar halen içerde olan maaşlarının ödenmesini talep ediyorlar.

Kuzey Kürtleri'nin traji-komik paradoksları...

M. Can Yüce

Kürt halkı, aynı dönemde, hatta aynı anda birçok çelişik ucu birlikte yaşayabiliyor. Bunların bazıları trajik, bazıları komik ve her ikisi de son derece düşündürücü...

Yeri geldiğinde Kuzey Kürtleri'nin politik-sosyal açıdan ciddi bir devrimi yaşadığı söylenir ve bundan belli bir övünç duyulur. Kendi ulusal kimlikleri açısından son 30 yıldır hatırı sayılır bir sıçrama yaşadıkları bir vakadır; ancak bu “sıçramanın” kendi içinde çelişik uçları barındırdığı, gölgeli, hatta tam karşıt ucu da aynı anda yaşadığı başka bir olgudur!

Kendi ulusal kimliğinin bilincindedir, ancak bu bilinç, sözcüğün tam anlamıyla özgürlük ve bağımsızlık bilinci midir? Bu soruya bir çırpıda “evet” demek mümkün müdür? Bir yandan var olma, tanınma ve saygı görme direnişini göstermektedir, ancak bu direniş, aynı zamanda karşısında ölümüne direndiği güçlerin, düzenin sınırları içinde eriyip gitmekte, bilinç ve program düzeyinde “düzenin içinin” ötesine geçememektedir!

PKK'nin ilk çıkışı, aynı zamanda geri, feodal, dinsel hurafelere karşı çok daha ileri toplumsal ilişkileri geliştirme çıkışıydı. Bu konuda belli bir mesafe alındığı da bir vakadır. Ancak tek özelliği A. Öcalan'ın kardeşi, yakını olan, bundan öte bir özelliği ve anlamı olmayanların elini eteğini öpmek, onların önünde huşu ile eğilmek, hangi kültürün, hangi gelenek ve politik sistemin resmidir!

Öcalan'ın doğduğu evi “türbe” çevirmek, yakınlarının elini eteğini öpmek, bunu üstten dayatılan “irade” ile yapmak, hangi özgürlükle, hangi onurla açıklanabilir? Bunu yapanları, “müritler topluluğunun” dışında bir sıfatla tanımlamak mümkün mü?

Kuşkusuz bu, sıradan ve “masum” bir müritler topluluğu değil, bir politik-iktidar sisteminin geldiği noktayı ve ortaya koyduğu politik kültür ve davranışı anlatmaktadır. Öcalan da bundan son derece memnundur, bu “tapınmayı” onaylamaktadır. Ancak “içini de doldurun” uyarısını yapmaktan da geri durmadan... Bunun anlamı, “dinsel ayını, mutlaka mutlak boyun eğişle sürdürün, politik itaati elden bırakmayın” demektir...

Ortaçağ görüntülerini andıran ilkel türbe ziyaret ve el etek öpme sahneleri, gerçekten en genel anlamda Kürtler'i, Kürt halkını gururlandırıyor mu, sevindiriyor mu? Yoksa dolaylı da olsa “el âlem” karşısında utandırmıyor mu?

Bu, “bizim” geldiğimiz noktanın, katettiğimiz “sosyal gelişme düzeyinin” çarpıcı, ama aynı zamanda utanç verici bir resmi değilse nedir? Yine bu, ulaşılan “politikleşme” düzeyinin traji-komik bir paradoksu değilse nedir?

Böyle bir “sürü”, “müritler kültürü”, dinsel tapınma davranışı yaratılmasaydı ve buna güvenilmeseydi, en azından son on yılda enjekte edilen teslimiyet teorisi ve politikaları bu düzeyde egemen olabilir miydi? Bu tapınma düzeyi, aynı zamanda Öcalan iktidar sisteminin gücünün kendisi ve temel dayanak noktasıdır! Bu sürü kültürüne dayanılarak ve bu derinleştirilerek bir tapınma kültürü, bir iktidar sistemi bugünkü noktaya taşındı!

İlginçtir, her fırsatta Öcalan, özgürlükten, özellikle kadın özgürlüğünden söz etmektedir. Peki, bu el etek öptürme ayinleri karşısında tek bir eleştirel söz söylediğini duydunuz mu? Bu ayinlerin, “üstten

verilen” talimatlarla yaptırıldığı ve süreklileştirildiği bilindiği halde... O zaman dillendirilen “özgürlüklerin” koca bir demagojiden başka bir anlamı var mı? Olmadığı çok açık, ama tekrarlanıyor olması, bilinç ve ruhlardaki “yanılsamanın” derinleştirilmesi içindir!

Sosyal ve ruhsal açıdan el etek öpme-öptürme sahneleri ile Kürtler'i düzen ve devlete yamama çabalarının aynı döneme denk gelmesi bir rastlantı mı? Zamanlama açısından bu “denkliği” pek bir önemi yok, ancak mantıksal “denklik” açısından çok çarpıcıdır. Yani Kürtler'i düzen ve devlete bağlama girişimi, ancak sürü ve mürit kültürünün geçerli olduğu bir ortam ve iklimde başarılı olabilir!

Anayasa değişikliği tartışmaları Türkiye'nin gündeminde, Kuzey Kürtleri'nin “kutsal lideri”, müritleşenlere “1921 Anayasası'nın” faziletlerini bir

bir saymaktadır. Oysa 1921 Anayasası'nda iddia edildiği gibi, Kürtler'in kimliğini ve temel hak ve özgürlüklerini tanıyan tek bir söz bile yok. Orada var olan sadece “vilayetler” sisteminde “İl idarelerinin, İl Meclislerinin” biraz daha güç sahibi yapılmasıdır. Bu konuyu daha önceki bir yazımızda belgelere dayalı olarak yazmıştık. O nedenle bir daha tekrarlamak gerekmiyor. İlgiilenmek isteyenler (<http://www.sosyalist-kurd.net/yazarlar/m-can-yuce/1689-onurlu-coezuem-mue-yoksa-dilencilik-mi.html>) linkini tıklayabilir.

Kuzey Kürtleri'nin yaşadığı ve onlara yaşatılan bu traji-komik paradokslar, politik ve sosyal açıdan gelişmemenin ve mevzi kazanamamanın en temel nedeni değilse nedir? Yine bu paradokslar inkar ve imha sisteminden daha mı az tahrip edicidir?

13 Nisan 2010

Tekel, İSKİ, İtfaiye, Samatya inşaat, Marmaray, Esenyurt Belediye, Sinter Katık ATV-Sabah

Anayasa mitingine polis saldırısı

10 Nisan günü Kadıköy'de “Sivil Demokratik Anayasa Platformu”nun çağrısıyla miting gerçekleştirildi. Yürüyüş ve miting boyunca provokasyon yaratmaya çalışan kolluk güçleri, miting alanında kitleye saldırdı.

Anayasa değişikliği tartışmalarına müdahil olmak ve 12 Eylül darbe anayasasının değiştirilmesi için gerçekleştirilen miting polisin yoğun ablukası altında başladı. KESK, BDP, SDP, EMEP, ESP, Demokrasi İçin Birlik Hareketi'nin de aralarında bulunduğu sendika ve reformist sol parti, ilerici ve devrimci kurumun örgütlediği “Eşitlikçi özgürlükçü, çoğulcu, sivil, demokratik anayasa” mitingi için binlerce kişi Tepe Natilius önünde toplandı.

Kitle “Eşitlikçi özgürlükçü, çoğulcu, sivil, demokratik anayasa” ortak pankartı arkasında Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü. Ortak pankartın arkasında, TEKEL, Marmaray, İSKİ, itfaiye, Esenyurt Belediyesi, Samatya, Sinter ATV-Sabah emekçilerinin biraraya geldiği Direnişteki İşçiler Platformu da mitingin katılımcıları arasında yerini aldı.

Yürüyüş sırasında ara ara faşist provokasyonlar da yaşandı. “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları ile provokasyonlar boşa düşürüldü.

Arama noktalarına yakın bir yerde iki gencin MOBESE direğine tırmanarak kabloları kesmesi üzerine polis uyarı yapmadan kitleye gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Polisin saldırgan bir tutumla mitingi terörlere etmeye çalışması dikkat çekti. Polis, müdahalenin olduğu yerin oldukça uzağında kalan aydın ve sanatçıların da bulunduğu protokol alanına gaz bombası attı. Saldırı sırasında Ahmet Türk kısa süreli bir rahatsızlık geçirirken, protokolde bulunan bütün aydın ve sanatçılar alanı terk etti.

Kitlenin de bu saldırıya cevap vermesi üzerine çatışmalar yaşanırken alanda çok sayıda kişi baygınlık geçirdi. Polis müdahalesiyle yaralanan 4 kişi ambulansla hastaneye kaldırıldı.

Yaşanan çatışma tertip komitesinin araya girmesiyle sona erdi. Yaşanan gerginliğin ardından saat 15.00'te miting programına geçildi. Miting programı Rojda'nın sunduğu müzik dinletisi ile son buldu.

kizilbayrak.net 1 Mayıs 2010 özel sayfası yayında...

“Yaşasın 1 Mayıs!”

Sermayenin sosyal yıkım ve kölelik saldırıları altında yaşayan ve bu saldırılara karşı çıkış yolu arayan işçi ve emekçiler, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı karşılamaya hazırlanıyorlar. Belirtmek gerekir ki, 1 Mayıs 2010'a geçmiş yıllardan farklı bir atmosferde giriyoruz.

Bu seneki 1 Mayıs, son 3 yıldır Taksim Meydanı üzerinden kuşanılan iradenin sermaye devletine geri adım attırdığı bir evrede kutlanacak. Tüm işçi ve emekçilerin gözü bir kez daha İstanbul'da, Taksim Meydanı'nda olacak. Azgın polis terörüne ve sermaye devletinin tüm tehdit ve engellemelerine rağmen Taksim iradesinden ve kararlılığından vazgeçmeyen işçi ve emekçilerin bu tarihsel kazanımı, sınıfsal özünü ve anlamına uygun görkemli bir kutlamayla taçlandırılmayı bekliyor. Böyle bir tablo, düzen sözcülerinin ve sendikal bürokrasinin demagogik söylem ve tutumlarını da alaşağı edecektir.

Bu seneki 1 Mayıs'a ilişkin bir diğer önemli nokta ise TEKEL Direnişi. Sermayenin başkentinde 78 gün boyunca kararlı bir direniş sergileyen, mücadeleleri ile tüm işçi sınıfına örnek olan TEKEL işçilerinin her açıdan önemli derslerle dolu olan bu direnişi, önümüzdeki dönem sınıf mücadelesinin seyrini etkileyeceği gibi 2010 1 Mayıs'ının tablosunu da belirleyecek. Böylesine önemli bir süreçte, 1 Mayıs'a iki hafta gibi bir süre kala, **kizilbayrak.net**'in **1 Mayıs 2010 özel sayfasının** hazırlıklarını tamamlamış bulunuyoruz. Öncelikle 2010 1 Mayıs'ına ilişkin gelişme ve haberlerin işleneceği 1 Mayıs 2010 sayfası, aynı zamanda güncel diğer başlıklarla harmanlanmış çok yönlü bir içerikle de okurlarımızla buluşuyor.

Emek ve meslek örgütlerinin, ilerici ve devrimci güçlerin 2010 1 Mayıs'ına dönük hazırlıklarını, düzen sözcülerinin 1 Mayıs'a ilişkin açıklamalarını, geçmiş yılların 1 Mayıs'larına (özellikle son üç yıla) ilişkin makaleleri/değerlendirmeleri içeren bir sayfayla, 1 Mayıs gününe kadar konu dahilinde tüm gelişmeleri paylaşmaya çalışacağız.

1 Mayıs sayfasında neler var?

1 Mayıs 2010'a ilişkin gelişmelerin devrimci bir perspektifle sunulacağı 1 Mayıs sayfası oldukça kapsamlı bir içerikle hazırlandı.

Okurlarımız, özellikle 2007-2008-2009 yıllarında azgın polis terörü altında kutlanan Taksim 1 Mayıslarına ve genel çerçevede 1 Mayıs tartışmalarına ilişkin bugüne dek Kızıl Bayrak'ta yayınlanmış birçok **makaleye**, bütünlüklü bir biçimde 1 Mayıs sayfamızdan erişebilecekler. 1 Mayıs gününe kadarki gelişmeleri sayfanın manşetinden veya hemen altındaki fotoğraflı düzenlemelerden takip edecek olan okurlarımız, 1 Mayıs'la ilgili oldukça kapsamlı bir **haber** akışına daha rahat ve daha hızlı ulaşma imkanına sahip olacaklar.

Okurlarımız, sitemizin sağ tarafından bulunan **'sol basın'** ve **'basın'** bölümleriyle ise sol hareketin 1 Mayıs'a ilişkin yorum ve değerlendirmelerinin yanısıra burjuva basında yer alan 1 Mayıs'la ilgili yazılara ulaşacaklar. Böylelikle, 1 Mayıs gündeminin nabzını çok yönlü bir biçimde okurlarımızla paylaşmış olacağız.

1 Mayıs sayfamızın diğer önemli bölümünü ise

geçmiş yılların 1 Mayıs kutlamalarının **fotoğraf** ve **videolarının** yer aldığı **galeriler** oluşturuyor. Bu bölümü izleyen okurlarımız, son 3 yılın 1 Mayıs'larını yeniden hatırlama ve izleme imkanı bulacaklar, '76 yılından günümüze birçok sendika ve konfederasyonun 1 Mayıs afişlerine ulaşabilecekler. Bu bölüme ek olarak okuyucularımız, **'Dünyadan 1 Mayıs afişleri'** başlığında kapsamlı bir görsel arşive de erişme şansına sahip olacaklar. **1 Mayıs'ın kızıl tarihinin** yer aldığı, V. İ. Lenin ve Rosa Luxemburg gibi devrimci önderlerin 1 Mayıs'a ilişkin yazılarıyla düzenlenen bölüm ise 1 Mayıs'ın sınıfsal özü ve anlamını devrimci

bir bakış açısıyla okurlarımıza hatırlatmış olacak. 1 Mayıs sayfamızın bir diğer bölümünü ise **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun (BDSP) 2010 1 Mayıs'ına yönelik çok yönlü hazırlıklarının sunulduğu kısım oluşturacak. Çeşitli illerde yürüyen 1 Mayıs gündemli devrimci sınıf faaliyetleri bu çerçevede okurlarımıza yine bütünlüklü bir biçimde sunulacak.

Sayfamızda, **komünist işçi partisinin** 1 Mayıs sürecine ilişkin temel değerlendirme ve makalelerine de yer vereceğiz. Özcesi, sayfamız aracılığıyla okurlarımıza 1 Mayıs 2010'un gündemini çok yönlü ve kapsamlı bir şekilde sunacağız.

Adana'da 1 Mayıs çağrısı

Adana'da biraraya gelen DİSK, Hak-İş, Kamu-Sen, KESK, Memur-Sen, TTB, TMMOB ve Türk-İş, 9 Nisan günü basın açıklaması gerçekleştirerek 1 Mayıs çağrısı yaptı.

Türk İş Bölge Başkanı Edip Gülner'in yaptığı açıklamada emekçi kesimlerin aleyhine çıkan yasalar neticesinde 1 Mayıs kutlamalarının şimdiye kadar bayram havasında geçmesinin mümkün olmadığı, hükümetlerin her zaman işçiler aleyhine keyfi kararlar vererek ya da kanunlar çıkararak onları açlığa mahkûm ettikleri ifade edildi.

Kızıl Bayrak / Adana

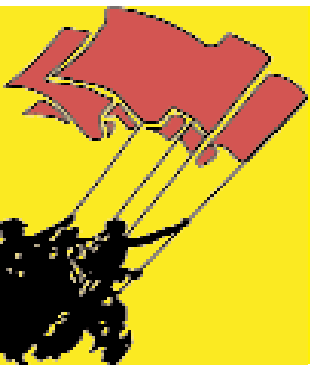
Çelebi: “Yılmazdık, direndik, kazandık”

DİSK Başkanlar Kurulu 2010 1 Mayıs'ına dönük hazırlıkları görüşmek üzere 14 Nisan Çarşamba günü toplandı.

Toplantı öncesinde 1 Mayıs'a ve dün İstanbul Valisi Muammer Güler tarafından yapılan Taksim açıklamalarına değinen DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması kararının olumlu bir gelişme olduğunu, Taksim Meydanı'nın kutlamalara açılma konusunu “gecikmiş bir karar olarak” değerlendirdi. □ □

“Bugün şu gerçeği bütün açıklığıyla ifade etmek isterim ki, yılmazdık, direndik, kazandık. Ve bu durum demokratikleşme yolunda önemli bir virajın aşılmasını sağlayacaktır” □ diyen DİSK Başkanı Çelebi, işsizi, sendikali-sendikasızsı, beyaz-mavi yakalı, genci, emekli, kadını, herkesi DİSK kortejiyle Taksim'e çağırdı.

Mücadele Postası

Benim güzel anam

Bir bahar mevsimiydi
Güller, menekşeler ve de
leylaklar...
Selama durmuşlar
Uğurlarken seni son yolculuğuna
Mahsun ve tiz bir sesle
Güle güle “Alatalı”
Ve toprak

ve güneş

ve evren

kucakladı seni engin mavilikler
sen ki:

Arkamızda duran

Polislere karşı koyan

Bize kol kanat geren

Güzel Anam

Vakitsiz ayrıldın

Şu yalan dünyadan

Yıldız düştü saçlarına

Benim güzel anam

İşte geldik gidiyoruz

Görmekteyim yolun sonunu

Şakıyan türkülerimizle halaylarımızla

Seni hep sevdik seveceğiz

Bir gün ama bir gün

Kırılacak şu yalan dünyanın çarkı.

Çocukların torunların

Hiç bitmeyen bir şarkının nağmelerinde

Seni anacağız

Gün gelir devran döner

Kırılır bu düzenin çarkı

Leylaklar çiçek açar

Bülbüller kanat çırpır

Yüce dağlar sıralanır

Bekle bizi

Aşka dolacak yeryüzü

İnancımızı tazeleyerek

12 Nisan 2010

Orhan Saygımar

(DİSK/Emekli-Sen 3 No’lu İzmir Buca Şubesi

Örgütlenme Sekreteri)

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Kırıklar Hapishanesi’ndeki baskılar ve protesto edildi

Sincan Hapishanesi müdürü Ayhan Çapacı Kırıklar Hapishanesi’ne atandıktan sonra baskı ve keyfi uygulamalar daha da yoğunlaştı.

Haftada 10 saat 10 kişinin görüşme hakkı, şimdilik 6 saate indirilmiş durumda. Telefon görüşmelerinde ise bir tür tekmiil vermeyi andıran, tutsağın kendisinin ve görüşeceği kişinin kimlik bilgilerini vermesi dayatıldığı için uzun süredir tutsaklar telefon görüşmesi de yapamıyor. Aramalar robocop askerlerle baskın biçiminde yapılıyor ve hücreler talan ediliyor. Hasta tutsakların tedavisi yapılmıyor.

Kırıklar Hapishanesi’ndeki bu baskı ve keyfi uygulamalar ilerici ve devrimci kurumlar tarafından gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

BDP İzmir İl Örgütü önünde toplanan kitle otobüslerle Kırıklar Hapishanesi’ne geçti. Kırıklar hapishanesi önünde yapılan eylemde İHD yönetiminden Nezahat Paşabayraktar bir konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmada Kırıklar F Tipi’nde gördüğü ağır işkence sonucu hastaneye kaldırılan Mehmet Kılıç’ın durumuna ilişkin bilgi verildi. Paşabayraktar’ın konuşmasının ardından basın açıklamasına geçildi. Kırıklar Hapishanesi’nde yaşanan baskı ve keyfi uygulamaların anlatıldığı basın metninde cezaevleri politikalarına ve F tipi cezaevlerine değinilerek Kırıklar’daki uygulamalar ve işkenceler anlatıldı.

Açıklama, Kırıklar F tipi cezaevinde yaşanan sorunlara derhal çözüm bulunması ve başta işkence ve kötü muamele olmak üzere tüm hak ihlallerinin sorumlularının bir an önce tespit edilerek yasal işlemlerin başlatılması talepleriyle son buldu

Eylemi İHD, ÇHD, TAY DER, TİHV, BDSP, BDP, ESP, SDP, ÖDP, EGE 78’liler ve EMEP örgütlerken Partizan da eyleme destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

8 ESP’liye hapis cezası

Farklı illerde ESP’ye yönelik 10 Mart 2009 günü gerçekleştirilen operasyonların Ankara ayağında ESP ve SGD üyeleri gözaltına alınmış ve tutuklu yargılanmalarına karar verilmişti.

8 ESP ve SGD’linin Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen davaları sonuçlandı. Mahkeme 8 devrimciye toplam 60 yıla varan hapis cezası verdi.

Yaklaşık 13 aydır tutuklu bulunan devrimciler “Devrim şehitleri ölümsüzdür” pankartı açtıkları, üzerinde Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkkaya’nın fotoğraflarının bulunduğu “İbo- Mahir-Deniz, zafere kadar izindeyiz” yazılı pankart taşıdıkları, ESP ve SGD üyesi oldukları ve bayrağını taşıdıkları, orak çekiçli yazılama yaptıkları, 1 Mayıs ve Newroz’a katıldıkları ve krizi protesto ettikleri için 7 ile 8 yıl arasında değişen cezalar aldı.

Verilen cezaların ardından tutuksuz yargılanan Şerife Erbay, Birgül Mızrak ve Muharrem Demirkıran hakkında mahkeme heyetince tutuklama kararı çıkarıldı.

SDP tutuklamaları protesto etti

Ankara’da 11 Nisan Pazar günü Dev-Lis ve SDP/Dev Genç “Sınavlar kaldırılсын dershaneler kapatılсын” başlığıyla eylem gerçekleştirmiş, polis eyleme müdahale ederek gözaltı terörünü devreye sokmuştu. Ardından, gözaltına alınan 6’sı SDP üyesi 10 kişi 12 Nisan günü tutuklanarak Sincan F Tipi Cezaevi’ne gönderilmişti.

Tutuklama terörü 13 Nisan günü Ankara Yüksel Caddesi’nde gerçekleştirilen basın açıklaması ile protesto edildi. “Sınavsız üniversite istediler şimdi tutuklandılar - Yoldaşlarımızı serbest bırakın / SDP” ozalitinin açıldığı basın açıklamasında tutuklananların serbest bırakılması talep edildi. Tutuklananların serbest bırakılmaması durumunda Yüksel Caddesi’nde cuma gününden itibaren oturma eylemine başlanılacağı söylendi.

DLB’lilerin de destek verdiği basın açıklamasına yaklaşık 100 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana’da tutuklama terörü

Adana’da 30 Mart günü ilerici ve devrimci güçler tarafından gerçekleştirilen Kızıldere anması bahane edilerek 13 Nisan sabahı düzenlenen eşzamanlı ev baskınlarıyla 15 kişi gözaltına alındı.

Adana’daki gözaltı terörü ve ev baskınlarını protesto etmek için İnönü Parkı’nda Emek ve Özgürlük Cephesi, Halkevleri, Devrimci Proletarya, ESP, Eğitim-Sen, Türkiye Gerçeği, TÖP ve DHF’nin örgütlediği BDSP, İHD, EMEP, Halk Cephesi ve KESK MYK üyesi Songül Morsümbül’ün destek verdiği bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında Adana’da yapılan eylemlere kesilen para cezalarına ve polis terörüne dikkat çekildi.

Gözaltı terörü tutuklamalar şeklinde 14 Nisan günü devam etti. Halkevi ve Emek ve Özgürlük Cephesi çalışanı 3 kişi tutuklandı.

Öğrenci Kolektifleri ve Liseli Genç Umut gözaltıları protesto etmek için 14 Nisan günü İnönü Parkı’nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada bu saldırıların katledilen devrimcilerden ve onları sahiplenenlerden duyulan korkunun ifadesi olduğu söylendi.

Açıklama “*Şimdi sizlere hak veriyoruz işte: Korkmakta çok haklısınız çünkü toparlandı geliyor bu çocuklar ve inceden bir melodi yayılıyor ortalığa: Bak işte yaklaşıyor fırtına!*” sözleriyle sona erdi.

Eyleme Ekim Gençliği, ESP, ÖEP ve ÖDP destek verdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Direnen işçilerin yolundan

1 MAYIS

